

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

PODPORA DELU

V času, ko je v Ljubljani zasedal VII. kongres ZKS, so mnoge osnovne organizacije ZK, delovni kolektivi in občani s celjskega območja poslali pozdravna pisma delegatom kongresa. V vseh brzojavkah je bila izražena trdna odločenost komunistov, da uresničijo sklepe kongresa in da enotno nadaljujejo z izvajanjem politike ZK, kakor jo je zahtevalo Titovo pismo. Pozdravna pisma so poslali: Konus, Metka, LIP Slovenske Konjice, Kovaška industrija Zreče, EMV, odborniki občinske skupščine Celje, Lesnoindustrijski kombinat Savinja, Toper, svet ZKS delavcev vzgoje in obraščanja Celje, Cinkarna, Aero, člani ZK železarne šture, Kovinotehna, Avto Celje, osnovna organizacija ZK Aljažev hrib, komunisti Tehnocomercatorja iz Celja in drugi. Komunisti in člani kolektiva Dravinjski dom iz Slovenskih Konjic pa so zapisali.

Ob VII. kongresu ZKS vam pošiljamo borbene pozdrave in najboljše želje za dobre delovne rezultate kongresa. Zagotavljamo, da bomo na kongresu sprejete sklepe dosledno izvajali. Ostro obsojamo italijanske apetite po našem ozemlju in smo trdno odločeni braniti vsako ped naše zemlje.

Samo iz Celja so VII. kongresu poslali 42 pozdravnih pism.

O kongresu je Veljko Repič, predsednik komisije za družbenoekonomske odnose pri komiteju občinske konference ZKS Celje, izjavil: Kot gospodarstvenik posebej želim, da kongres ob kritičnem pregledu dosedanjega razvoja in politike zahteva odločno izvajanje protinflacijskih ukrepov. Nalog za stabilizacijo gospodarjenja nismo uresničili. Vse zavešne sile, posebej pa ZK, morajo v temeljnih organizacijah združenega dela in na vseh ravneh storiti vse, da bomo bolje gospodarili.

Stane Bergelez, sekretar sveta ZK v Kovinotehni, pa je dejal: Komunisti in vsi delovni ljudje od kongresa zahtevamo, da nas vse zadošči za dosledno uresničevanje ustavnih sprememb. Če govorimo za našo gospodarsko vejo, pa nimam, da moramo nadaljevati s povezovanjem trgovine in proizvodnje, tako kot smo z ITC že začeli v Celju.

Komunisti Kovinotehne pa so pred dnevi v pismu zveznemu izvršnemu svetu poudarili, da so se odločili boriti za vsako ped naše zemlje in — »ne bomo dovolili, da bi se večali apetiti italijanskih kredentistov po naši zemlji, zato stojimo trdno ob strani zveznemu izvršnemu svetu v njegovih odločitvah stališč do tega problema,« so zapisali.

Sedmi kongres ZKS ni pokazal le velike enotnosti slovenskih komunistov in izpostavil mnogo delovnih nalog, pač pa je tudi enotno obsodil namere italijanske vlade.

Po kongresu se morajo komunisti v vseh delovnih sredinah dogovoriti za konkretno in načrtno uresničitev vseh življenjskih vprašanj, obravnavanih v kongresnih dokumentih.

Vsak trenutek kaj novega

BLAGOVNICE

VELENJE

Z UREDNIKOVE MIZE

Najprej posebna informacija Zrečanom. V nedeljo, 21. aprila, se dobimo v vašem kulturnem domu ob 11. uri. Na javni radijski oddaji bodo nastopili domači ansambli in seveda nekateri gostje. Bo prijetno kot vselej, kadar se naša ekipa pojavi v kakem kraju.

Na prvi strani lahko preberete uvodno napoved izjemno zabavne nagradne igre NT in RC. Samo napoved. Vsega ne bomo povedali. Povemo naj le to — pripravite fotografijo. Ko bomo rekli, pa jo boste poslali, ne, ne, ne bo lepotega tekmovanja. Želimo le utrditi sodelovanje z vami, dragi bralci. V igri boste sodelovali s svojimi fotografijami ali pa z glasovalnimi kuponi. Bomo vse natančno razložili. V prvomajski številki. Samo to lahko povem — nagrada bo nad vse prijetna. Tednikova družina naročnikov in bralcev se bo povečala.

Prosim, da v pismih o zadnji strani ne pretiravate. Ne bodimo osebni. Vabim tudi vzgojitelje in družbene delavce, naj opredelijo škodljivost, vzgojno popačenost zli pa koristnost rubrike »Ljubezen po svetu«.

VAS UREDNIK

Radovedne, začudene in žalostne otroške oči smo posneli na otroškem oddelku v celjski bolnišnici. Tu se jim dobro godi — le mamice in dom pogrešajo, čeprav so v zdravnikih in sestrah našli dobre tovariše. Želimo jim zdravlja, hitrega okrevanja, predvsem pa veliko sonca, da se bodo zasvetile iskric v njihovih očeh.

Foto: Drago Medved

TRAKTORSKI NAČRT

V NT smo še pred meseci pisali o pomembnem načrtu in razširitvi proizvodnega asortimenta štorske železarne. Železarna v Štorkah želi začeti s proizvodnjo traktorjev 30 in 35 KM. To so traktorji srednjega razreda po moči, a ugodni za uporabo v našem kmetijstvu. Pri pripravi projekta so v štorski železarni najdlje in tudi industrijski kooperanti že pritiskajo, naj se železarna vendarle hitreje odloči za proizvodnjo traktorjev.

Vse pa kaže, da štorski železarji niso edini, ki želijo izpeljati zanimiv proizvodni projekt. V Sloveniji naj bi imeli le enega proizvajalca traktorjev. Ker pa se je nenadoma še nekaterim drugim delovnim organizacijam zazdel štorski načrt najbrž donosen, želijo prevzeti ta program. Kolebanja so tu, čeprav je štorski tip traktorjev dobro ocenjen in tudi priprave za njihovo proizvodnjo niso znane od včeraj.

Štorski projekt zasluži pozornost, družbeno in bančno razumevanje že zato, ker je bila naša bazična industrija v preteklosti dalj časa na stranskem tiru. Železarne komaj dosegaajo rentabilnost (štorska je imela lani izgubo) in njihova akumulativnost je nizka. Več seveda zaslužijo predelovalci. Zato se v železarni zavzemajo za specializacijo in finalizacijo proizvodnje. V proizvodnem procesu naj bi poleg jekla in polproizvodov dobili določeno mesto tudi finalni proizvodi. Na ta način bi si železarna tudi izboljšala svoj materialni položaj in dobila osnove za nadaljnji razvoj.

V interesu našega gospodarstva je, da slovenske železarne, in z njimi štorska, obogatijo proizvodni program. Da se specializirajo, kar je bil eden od ciljev integracije, in da ne ostanejo zgolj pri osnovni proizvodnji. Zato bi morali vsi ustrezni družbeni organizmi podpreti štorski traktorski projekt.

J. V.

Prijetna, enkratna

NAGRADNA IGRA NT in RC

Pripravite vašo fotografijo! Ne bomo ocenjevali vaše lepote.

To ne, kajti vsi smo lepi. Toda vašo sliko bomo potrebovali.

Ne zamudite noben NT!

Poslušajte Radio Celje!

Rekli boste — neverjetno! Zabavno!

FERRALIT PRAZNUJE

Organizacija združenega dela Ferralit Zalec se te dni pripravlja na svoj praznik. V tem podjetju bodo praznovali 20. aprila, zaključek investicijskih gradenj, dograditev novih objektov in proizvodnih prostorov ter sporedno še 94. letnico obstoja podjetja.

V ta namen bodo pripravili bogat kulturni program, imeli slovesno sejo samoupravnih organov ter izročili priznanja dolgoletnim članom kolektiva, najboljšim sodelavcem in najboljšim športnikom. Skratka, pri Ferralitu bodo imeli 20. aprila svoj veliki dan.

Celje

SEDAJ PODPISI

Na zadnji seji celjske občinske skupščine so odborniki med drugim končno sprejeli družbeni dogovor o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za splošno in skupno porabo v celjski občini za to leto. S prispevki iz osebnih dohodkov delavcev bodo financirane dejavnosti samoupravnih interesnih skupnosti v Celju in v Sloveniji. Dogovor predvideva, da bi prispevne stopnje znašale:

— za temeljno izobraževalno skupnost Celja 5,18 %
— kulturno skupnost Celje 0,97 %

— temeljno telesnokulturno skupnost Celje 0,51 %

— skupnost otroškega varstva Celje 0,43 %

— skupnost otroškega varstva Slovenije 2,26 %

— skupnost pok. in inv. zavarovanja Slovenije 11,48 % in skupnost zdravstvenega var. in zdrav. zavarovanja Celje 8,27 %

Na tej osnovi bodo skupnosti razpolagale z naslednjimi sredstvi oziroma prispevkom iz Celja:

— izobraževalna skupnost Celje 58.940.000

— kulturna skupnost Celje 11.037.000

— temeljna telesnokulturna skupnost Celje 5.803.000

— skupnost otroškega varstva Celje 5.492.000

— skupnost otroškega varstva Slovenije 25.715.000

— izobraževalna skupnost Slovenije 31.746.000

— skupnost zdrav. varstva in zdravstveno zavar. Celje 125.653.000

— skupnost pokoj. in invalidskega zavarovanja Slovenije 164.288.000

— skupnost za zaposlovanje Celje 2.262.000

— raziskovalna skupnost Slovenije 7.020.000

— proračunska poraba Celje 75.892.000

ce,

Celjski delavci morajo namreč združevati del sredstev tudi za potrebe republiških samoupravnih interesnih skupnosti.

V prihodnjih dneh bodo v temeljnih organizacijah združenega dela in samoupravnih skupnostih podpisovali družbene dogovore. Končna bo večmesečna priprava družbenega dogovarjanja. Načrta,

da v svobodni menjavi dela, z najširšo razpravo opredelimo skupno odbornost za celotni družbeni razvoj in da podružbimo vse delo združenega dela. Navzlic pomankljivostim v pripravi dogovorov in mnogim finančnim spremembam moramo vendarle ugotoviti koristnost in politično pomenitost izpeljave ustavnega načela družbenega dogovarjanja.

Podpisi bodo pokazali našo odgovornost in zrelost. Čeprav zagotovo ne bo sredine, ki ne bi bila pripravljena podpisati družbenih dogovorov, pa moramo opozoriti na povsem praktično nerodnost. Dogovore bo sprejelo čez 300 delovnih kolektivov in enot s sedežem v Celju in zunaj njega. Podpisovanje se lahko zavleče, kar bo dodatno oteževalo nov način financiranja interesnih skupnosti. Zato bi morali razmisliti o zakonskem ukrepu, ki bo za vse zamudnike po 15. aprilu dočel avtomatično odvajanje dogovorjenih prispevkov. Upošteva, da bo dogovor itak podpisan, in da ni mogoče več odlašati z izpeljavo novega načina financiranja.

Odnosi z Italijo

OGORČENI SMO

V petek so na Gimnaziji v Celju ustanovili aktiv mladih komunistov srednjih in višjih šol celjske občine. Mladi komunisti so se dogovorili o oblikah dela in si zadali naloge, ki jih bodo morali izpeljati.

S prve in ustanovne seje aktiva so celjski gimnazijci in študentje poslali pozdravno brzojavko kongresu slovenskih komunistov. V njej so poudarili, da so pripravljeni boriti se za vsak kosček naše domovine in da ne bodo dovolili tujcem, da si bodo lastili našo zemljo.

FRANC PUSAR: »Študentje in dijaki smo zelo ogorčeni zaradi note italijanske vlade. Vendar je prišlo na naših mejah že večkrat do manjših konfliktov, zato v začetku še nismo tako kritično gledali na situacijo. Toda po vesteh o manevrih italijanske in ameriške vojske v Jonskem morju in na naši meji, smo vsi zaskrbljeni. Pri tem ne gre samo za spor med Italijo in Jugoslavijo, ampak za močan pritisk kapitalistične

Franc Gros

ga sveta na neuvrščene države.

Mnenju dijakov in študentov se pridružujejo tudi mladi delavci. Predsednik mladinskega aktiva v tovarni papirja v Radečah je dejal:

FRANC GROŠ: »Zdi se mi, da je hoteli Italija s svojo noto vznemiriti in pritiskati na našo državo v času, ko so se dogajale pomembne

Franc Huser

stvari. V tem času so bile volitve in partijski kongres. Reakcija mladih in vseh delovnih ljudi je bila zelo ostrina in vsi so bili pripravljeni boriti se za našo domovino.

Takšno je stališče mladih. Ogorčeni so, toda ta ogorčenost jih je združila v enotno misel: boriti se za vsako ped našo domovino.

DAMJANA STAMEJCIC

Odmev

NADALJUJEMO

Fanika Lapornikova, 28-letna uslužbenka v laški Pivovarni je bila delegat na VII. kongresu ZKS. Kongresno vzdušje in okolje za Lapornikovo ni čisto novo, saj je bila delegat na 8. kongresu Zveze mladine Slovenije. Svoj vtis s kongresa je takole opisala: »Za dobro informiranega komunisto, za člana ZK, ki je bil ves čas v teku dogodkov in akcij ZK, kongres ni

solucijo te komisije je objavil tisk in radio-televizija, vendar je vsa pestrost te problematike veliko bolj plastično in ognjevito izstopala iz razprav delegatov, zlasti gostov in onih iz obmejnih področij.

Na vprašanje, če so v komisiji razpravljali o problemu zdomev, je odgovorila Lapornikova, da ne veliko,

da pa bi zlasti idejna plat zdomev in prihodnji idejni problemi ob njihovi vrnitvi zaslužili večjo pozornost. Nadalje je Lapornikova prebrčana, da je pred Zvezo komunistov izredno težka in odgovorna naloga, da naloge, ki jih je kongres sprejel, uresničimo.

Fanika Lapornikova je trenutno slušateljica enoletne

politične šole na Dobrni in o tem, koliko ji je dosedanje znanje s šole koristilo na kongresu, takole povedala:

»Brez dvoma sem mnoge stvari bolj razumela. Zlasti so mi bili jasnejši politični, ekonomski, politološki in sociološki pojmi, ki jih na kongresu govorniki niso mogli vselej razširjati do podrobnosti. Moram pa reči, da mi je glede praktične orientacije kongres ogromno koristil, kajti šola je le šola, tu je še vedno precej historizma, pa tudi drugače smo v teh sedmih mesecih precej odmaknjeni iz konkretnih razmer. Upam, da bo v zadnjem četrtletju študij bolj usmerjen k praksi, h konkretnim vprašanjem in nalogam.

J. Kr.

ANDREJ MARINC
OBISKAL ŽALEC

Včeraj je bil na obisku v žalski občini predsednik izvršnega sveta Slovenije Andrej Marinc. Takoj po prihodu v Zalec so se pričeli pogovori s predstavniki občine, nato pa je Andrej Marinc obiskal plantažo Mirošan ter SIP Sempeter. V Sempetru

se je pogovarjal tudi s predstavniki krajevne skupnosti, nato pa si je ogledal rimske izkopanine in jamo Pikel. V popoldanskih urah je imel Andrej Marinc razgovore s predstavniki KK Hmezd, nato pa je sledil regijski posvet.

B. S.

prinesel ničesar presenetljivega. Tega tudi ni nihče pričakoval, kajti vsebina in program VII. kongresa sta nastajala od pisma predsednika Tita sem in komunisti smo pričakovali potrditve in zakonitev dosedaj politične linije ZK in nič več. Presenetljivosti so morda pričakovali obrekovalci Zveze komunistov, ki sedanji politični orientaciji Zveze komunistov hočejo na vsak način pripisati nekaj dramatičen odmik ali zavoj.

Delegatka Fanika Lapornikova je bila vključena v delo komisije za mednarodne družbene in ekonomske ter politične odnose. O tem pravi naslednje:

»Nisem posegla v razpravo, me je pa razprava o položaju naših manjšin onstran meja, o najnovejših dogodkih, ki kalijo odnose s sosednjo Italijo, močno pritegnila. Re-

AKTUALNO

Čeprav smo z volilno dejavnostjo končali, pa z izgrajevanjem delegatskega in skupščinskega sistema še nismo končali. V tem tednu se morajo sestati izvoljene delegacije oziroma konference delegacij, če se za eno delegatsko mesto v skupščini mora povezovati več delegacij manjših temeljnih samoupravnih skupnosti in opraviti, kakor določa rokovnik kandidacijskih opravil, naslednje:

— določiti delegata za prvo sejo občinske skupščine in

— obravnavati in sprejeti predloge za kandidata za zvezni zbor skupščine SFRJ iz SRS.

Delegacije skliče na sejo predsednik najvišjega samoupravnega organa temeljne samoupravne skupnosti, za konference delegacij pa bodo poskrbeli sindikati skupaj z nosilci združevanja delegacij. Delegacije se bodo odločile tudi za svojega vodjo ali predsednika, da bo lahko delo steklo. Že sedaj moramo opozoriti na nevarnost — vodja delegacije ne bi smel postati nekak delegat s stalnim sedežem na sejah skupščine. V teh

ZAKAJ IZVOZ SUROVIN?

dneh se bo sestala tudi republiška kandidacijska konferenca, ki bo ocenila volitve v bazi in obravnavala:

— stališča in predloge delegacij v temeljnih samoupravnih skupnostih za delegate zveznega zbora skupščine SFRJ,

— predloge občinskih kandidacijskih konferenc za delegate družbenopolitičnega zbora republiške skupščine ter

— določila predlog liste kandidatov za delegate zveznega zbora skupščine SFRJ in predlog kandidatne liste za delegate družbenopolitičnega zbora republiške skupščine.

Med evidentiranimi kandidati za delegata družbenopolitičnega zbora republiške skupščine je tudi 22-letna Anita Zoher, kemistki tehnik, zaposlena v Aero in odgovorna za tehnološko pripravo dela. Za kandidata jo je predlagala ZMS.

Povprašali smo jo, kje se največ udeležuje in katere gospodarske težave najbolj obćuti?

»Sedaj sem sekretar OZK v temeljni organizaciji združenega dela kemija Aero Celje, sekretar aktiva mladih komunistov delam v ZM, itd. Vseposod delujem kot član ZK. Najbolj me zanimajo problemi gospodarstva in položaj mladine v delovnih kolektivih. Vem, da se mladi še premalo zanimajo za problematiko gospo-

darstva. Ne poznajo je še dovolj. In to moramo spremeniti. V gospodarstvu pa sedaj precej razpravljamo o sindikalni listi. Aktualni so najnižji osebni dohodki, regres. V ospredje pa postavljam težave s surovinami. Problem bi morali rešiti z dogovori in ne dovoliti izvoza surovin, ko jih domača industrija tako potrebuje. Če gledam z mojega delovnega mesta v proizvodnjo, moram še posebej nakazati vprašanje kakovosti izdelkov, uvažanje nove tehnologije, organizacijo dela. Tehnološke postopke prepočasno spreminjamo moderniziramo.

Volitve so mimo. Kot kandidatka za mesto v družbenopolitičnem zboru ste najbrž že razmišljali o množici nalog, ki nas čakajo po izvolitvi delegacij. Kaj postavljate na prvo mesto?

»Menim, da nas osnovna naloga čaka pri izobraževanju članov delegacij. Čeprav smo kadrovali tako, da smo upoštevali in-

teresno usmerjenost delegatov, novoizvoljeni ne bodo dobro opravili nalog, če ne bodo usposobljeni. V delegacijah je veliko delavcev. Ne bo dovolj, če bodo dobili gradiva pravočasno v roke. Morali ga bodo razumeti. Spoznati. Mnogo kontaktirati z vsemi organi in službami v kolektivih. Sodelovati z delavci in strokovnjaki. Če ocenjujem razmere v TOZD kemija v Aero, lahko rečem, da se delavci zavedamo velike prednosti delegatskega sistema. Že kadrovske priprave so bile zelo živahne. Sicer pa smo v našem TOZD imeli okrog 90-odstotno volilno udeležbo.

Za konec eno nedelegatsko vprašanje. Česa v Celju ni preveč?

»Celjani smo preveč zaprti ljudje. Družabno ne znamo dovolj živeti. Dvoje področij bi morali bolj razviti — kulturno dejavnost in rekreacijo. Odprtost kulturnega dela moramo doseči z več akcijami. Precej več moramo storiti za afirmacijo kulture v delovnih organizacijah in kulturno življenje delavcev postaviti na dnevne redke sej delavskih svetov,« je povedala Anita. —nd

ZK AERO:

ZA 'DELAVSKO' PARTIJO

predkongresni in kongresni tripi so zajeli vse organizacije ZK širom Jugoslavije. V pred dnevi končani sloven- kongres in kongres ZKJ, je še pred nami, bosta v njem v delo osnovnih or- ganizacij ZK vnesla nove po- lože, nove naloge in novo organizacijo. S sekretarjem os- novne organizacije ZK v Ae- ru, Zvonetom Hudejem smo pogovarjali o pomenu 7. kongresa ZK in drugih aktu- alnih vprašanj iz njihovega dela.

NT: Kako je odjeknil 7. kongres med komunisti v Aeru?

Z. Hudej: V našem kolektivu smo močno čutili kon- gres že v pripravah. Tako

KONJICE

DELEGACIJE KS

Delegacija krajevne skup- nosti Loče šteje 10 članov. Ti so naslednji: Avgust Štinec, Janez Rupnik, Edvard Lopan, Jurij Bru- mec, Justina Lovrenčič, Ivan Zidanšek, Jože Čreš- nar, Martin Smid, Adolf Klokočevnik, Franc Gum- sej.

Delegacija krajevne sku- pnosti Vitanje pa šteje 11 članov: Jožef Pobrsk, Ed- vard Fijavž, Anton Skok, Ivan Kričaj, Marta Hro- vt, Slavko Krajnc, Janez Ben, Jože Hribar, Jo- že Navršnik, Jože Založ- nik in Tomislav Založnik.

kot vse ostale organizacije ZK smo se tudi v Aeru vključili v predkongresne razprave, kadrovske in vsebinske pri- prave. Veliko smo razprav- ljali o predlogu resolucij, še posebej smo se zadržali pri 4. delu, kjer resolucija kon- kretno govori o organizir- nosti ZK in bodočih nalogah. Vendar s tem se zdalec nis- mo naredili vsega. Prepričan sem, da so vsi člani spre- miali delo kongresa preko jav- nih občil, da pa bi dobljene vtise, ki so nedvomno poglo- bili naša razmišljanja o bo- dočem delu, še poglobili, bo- mo v kratkem pripravili raz- govor z enim od celjskih de- legatov na kongresu. Želimo namreč še več razprav in in- formacij o delu kongresa. Ne- dvomno je bil kongres izra- zito deloven, saj so delegati spregovorili o najaktualnejših in življenjskih stvareh. Prav to nas obvezuje k živahnemu delu in dopolnitvi naših ak- cijskih načrtov.

NT: Kje vidite glavne na- loge v pokongresnem ob- dobju?

Z. Hudej: Glavna naloga je nedvomno v tem, da zagoto- vimo delavsko večino v par- tiji. Pri nas že tečejo pripra- ve na nove sprejeme v ZK, pripravljamo ciklus preda- vanj za kandidate, ki jih je okoli 20. Zastavili smo si namreč cilj, da število članov dvignemo od sedanjih 6,5 od- stotkov na 7 odstotkov. Ne gre nam le za število, gre nam predvsem za to, da v ZK vključimo delovne ljudi, aktiviste in delavce, ki so res pripravljeni delati. Zato po-

stavljamo kot pogoj za spre- jem aktivnost, ki se je mo- rala izpričati skozi delo v sa- moupornih organih ali dru- gih družbenopolitičnih orga- nizacijah. Zanimivo je tudi to, da prvič doživljamo, da se ljudje sami zanimajo za vstop v ZK. To ponovno priča o iz- rednem porastu ugleda ZK po pismu in 29. seji CK ZKS. Naši delavci namreč vidijo,

Kmalu
nagradna
igra
NT in RC

da je resnično ZK gonilna si- la napredka na vseh ravneh in želijo s svojim delom po- magati k uresničitvi ciljev ZK, ki so tudi njihovi cilji. Zares se srečujemo z dejst- vom, da naša partija iz dne- va v dan bolj postaja delav- ska partija.

NT: Kako pa je v vašem kolektivu odjeknil zaplet v odnosih z Italijo?

Z. Hudej: V kolektivu smo ogorčeni. Mislim, da kaj več niti ni treba reči. Ne le ko- munisti, celoten kolektiv Ae- ra je ostro obsodil početje italijanskihiredentisov in desničarskih sil. V TOZD Ke- mija Celje je o nastalem po- ložaju osnovna organizacija ZK že razpravljala, predvče- rajšnjim pa smo imeli tudi širši sestanek, na katerem nam je spregovoril Drago Košmrlj. Povebili smo ga ne le zato, da dobimo več in- formacij o ozadju zapleta, marveč predvsem zato, da smo z njim izmenjali svoja mnenja. V Aeru smo tako kot povsod prepričani, da ne gre zgolj za napad na našo oze- meljsko celovitost s strani Italije. Gre za resnejše stva- ri, za pritisk svetovnih impe- rialističnih in desničarskih sil na naš samoupravni sistem in še več, na vodilno vlogo Jugoslavije v politiki neuvr- ščenosti. Prav je, da smo ostro reagirali, saj smo tako najboljše izpričali našo odloče- nost da branimo vsako ped našega ozemlja, da storimo vse za ohranjanje našega so- cialističnega samoupravnega si- stema.

BRANKO STAMEJCIC

VPRAŠANJE

JAVNEMU
DELAVCU

TOVARIŠ DANIEL ŠOSTER, PREDSED-
NIK KULTURNE SKUPNOSTI ŠMARJE
PRI JELŠAH

Znano je, da v šmarski občini, kljub nerazvitosti in slabi ekonomski moči, kultura le napreduje. Od- raz njenega življenja in razvoja vliva določen opti- mizem. To predvsem zara- di tega, ker kulturni raz- voj nedvomno veliko pri- speva tudi k izobraževa- nju, to pa je neobhodno za tako stopnjo razvitosti, kot je ravno v šmarski ob- čini. Zato me zanima, kak- šni so načrti vaše kultur-

ne skupnosti (tudi v no- vem sistemu financiranja, ki vam nedvomno še bolj odpira možnosti) za na- daljnji razvoj kulturnega življenja občine in katere so glavne sanacijske nalo- ge na tem področju. Zani- mivo bi bilo tudi zvedeti, kako se bo v tem načrtu razvilo razmerje sredstev, ki jih boste imeli na voljo letos v primeri z lani.

DRAGO MEDVED —
novinar NT

STRELI V ČRNO

Končano je letošnje tekmovanje z zračno puško v laški občini. Sredi januarja se je devet petčlanskih ekip prvič zbralo v dvorani »Dušana Poženela« v Laškem in se pome- rilo med seboj, kdo je boljši, kdo preciznejši. Tekmovanje je bilo izredno naporno, saj so morali biti strelci v visoki formi polne tri mesece. Rezultati:

1. SD »Tone Bostič« Zidani most	142,82 točke
2. SD »Papirnica« Radeče	131,49 točke
3. SD »Dušan Poženela« Rečica	119,83 točke
4. SD »Stane Rozman« Laško	110,30 točke
5. SD »Partizana« Jurklošter	96,37 točke

Med posamezniki je bil najboljši letošnji nosilec »zlate puščice« Roman Matek (SD »Tone Bostič« Zidani most) s povprečno 168,62 kroga od 200 možnih. Sledijo: Gvido Burin 161,83 (SD »Partizana« Jurklošter), Toni Kožar 161,62 (SD »Alojz Kerš« Pivovarna Laško), Dušan Gričar 157,80 (SD »Tone Bostič« Zidani most), Andrej Knez 137,75 (SD »Pa- pirnica« Radeče).

Ekipe SD »Tone Bostič« Zidani most je letos prvič osvojila naslov občinskega prvaka. K temu uspehu ji je veliko pripomoglo novo strelišče, ki so ga marljivo strelci zgradili s prostovoljnimi delom. V prejšnjih letih so zma- govali strelci iz Rečice, ki pa so letos zasedli le tretje me- sto. Sicer pa je za letošnje prvenstvo značilno dejstvo, da največje uspehe žanjenjo ekipe, ki nastopajo z mladimi močmi.

ROMAN MATEK

S sindikalno listo

SO ZADOVOLJNI

Ivan Skok

Sindikalna lista je prav v teh dneh glavni predmet raz- prav v sindikalnih organizaci- jah širom Slovenije. Nedvom- no pomeni sprejem sindikal- ne liste, ki v vseh delovnih or- ganizacijah doživlja soglasno podporo delovnih ljudi, mno- go za našega delavca. Nova do- ločila o regresih za leto- vanja, družbeni prehrani, na- domestilih za potne stroške, nadurnem delu, nočnem delu, itd. so res ugodna in v bi- stru pomenijo dvig osebnih dohodkov.

Zanimalo nas je, kaj meni- jo o sindikalni listi delavci sami. O tem smo se pogovar- jali v zreškem Cometu s pre- sednikom sindikata Ivanom Skokom ter delavcem Mla- denom Majcenom in Martinom Mrzdovnikom.

NT: Kako se v vaši delov- ni organizaciji potekale raz- prave o sindikalni listi kak- o je vaše mnenje o tem do- kumentu?

Ivan Skok: O osnutku sin- dikalne liste smo razpravljali

Martin Mrzdovnik

na izvršnem odboru sindikal- ne organizacije, pa tudi na razširjeni seji sindikata. Lis- to smo dobro proučili in vi- deli, da je v njej samo dobro za delavce. Listo smo podprli. O prečiščenem besedilu, ki so ga sprejeli v republiki, smo ponovno razpravljali in ga sprejeli. Strinjamo se z vsemi novostmi, ki jih lista prinaša in jih bomo vnesli v naš samoupravni sporazum.

NT: Katere so bistvene prednosti sindikalne liste?

Ivan Skok: Sindikalna lista bistveno izboljšuje materialni položaj delavcev. Delavcem pri nas največ pomeni večji delež za družbeno prehrano, večji regres, dodatki za nad- urno in nočno delo. Ljudje bodo torej praktično dobili večji osebni dohodek. Prav zato smo pri nas s sindikalno listo povsem zadovoljni. To potrjuje tudi javna razprava, ki prav te dni poteka v ko- lektivu.

NT: Kakšno je vaše mne- nje o sindikalni listi?

Mladen Majcen

Mladen Majcen: Osebnost sem izredno zadovoljen z njo, pa tudi moji sodelavci iz proizvodnje govore o njej le pohvalno. Predvsem so nam všeč olajšave pri družbeni prehrani in regresih za leto- vanja. S sindikalno listo sem tako res zadovoljen. Morda bi lahko razmišljali le še o načelih za dvig osebnih dohod- kov. Pri nas bi si lahko pri- voščili nekoliko večji dvig, a to je odvisno od samoupra- vni sporazumov.

NT: Kaj je tisto naj- boljše, kar sindikalna lista prinaša?

Martin Mrzdovnik: Sindikalna lista nedvomno pome- ni velik korak naprej. Delavcem prinaša boljše regrese, sub- vencije za družbeno prehra- no in vse ostalo. Med delavci v našem kolektivu prevladuje mnenje, da je sindikalna lista zelo v redu in vsi ljudje so z njo zadovoljni.

BRANKO STAMEJCIC

ZK v tovarni nogavic Polzela

SKRB KADROM

V tovarni nogavic na Pol- zeli šteje osnovna organizacija ZK okoli 70 članov, kar ni malo. V tako veliki osnov- ni organizaciji se mno- go dogaja. Zato smo se- kretarja Ivana Miklavca za- prosili za kratek razgovor o delu njihove osnovne organi- zacije.

Kako ocenjujete delo vaše osnovne organizacije?

Dejlo mi ni ravno lahko oce- njevati, saj sem sekretar or- ganizacijske šole od decem- bra. Menim, da je delo dobro, čeprav ni idealno. Marsikje namreč nalog nismo vzeli z vso resnostjo in bomo prav zaradi tega morali sedaj še bolj krepko poprijeti.

Na katera področja v pre- težni meri usmerjate svoje delo?

Aktivnost naše organizacije je usmerjena predvsem na no- tranje delo, delo v podjetju. Obravnavamo akcijske pro- grame, ki zahtevajo hitrejši razvoj podjetja, razpravlja- mo o povečanju proizvodnje, produktivnosti dela in racio- nalizaciji. Seveda razpravljamo tudi o drugi problematiki. Tako smo v zadnjem času obravnavali obe ustavi, pred- log resolucij 7. kongresa in podobno. Prav v tem času se dogovarjamo o novih obli- kah dela. Radi bi ustanovili več delovnih skupin komuni- stov, od katerih bi vsaka spremljala določeno proble- matiko in z njo obširneje seznanjala ostale člane in ko- lektiv. Precej pozornosti po- svečamo tudi kadrovskim vprašanjem, saj so kadri v večini delovnih organizacij

osnovni problem. Pri nas si- že po tradiciji pomagamo z izrednim šolanjem in drugi- mi oblikami dopolnilnega izobraževanja.

Kateri so največji uspehi, ki jih je vaša organizacija do- segla?

Uspehov je več. Naj ome- nim le izredno ugoden sestav članstva, v kateri prevladujejo neposredni proizvajalci in mladi. Pomembne uspehe smo dosegli tudi pri spreje- mih novih članov, ki jih je vsako leto okoli 8, letos pa jih bo verjetno še več. Med uspehi naj omenim še vsa- koletno politično šolo. Za naj- bistvenejši uspeh pa imam to, da v kolektivu vedno in povsod odprto govorimo o vseh konkretnih problemih našega življenja in dela v to- varni.

Kako se čuti prisotnost ZK v kolektivu?

Vpliv naše organizacije v kolektivu je močan. A pre- pričan sem, da bi lahko do-

segli še več. Komunisti smo sami krivi, da svojega vpliva ne izkoriščamo bolje. Potru- diti se namreč moramo, da ljudje v kolektivu spoznajo, da nismo zgolj politična or- ganizacija, ampak iniciatorji celotnega napredka tovarne.

Branko Stamejčić

CELJE

NOVO NA SODIŠČU

Na predlog komisije za volitve in imenovanja so člani obeh zborov celjske občinske skupščine izvolili na zadnji skupni seji Mar- jana Beleta za novega pred- sednika občinskega sodi- šča v Celju. Do te spre- membe je prišlo zaradi iz- volitve dosedanjega pred- sednika občinskega sodi- šča Zdenka Pavlina za predsednika okrožnega so- dišča, prav tako v Celju.

GLEJ
NAGRADNI
LITERARNI
NATEČAJ
NA 6. STRANI

Bančništvo

ČETRTE ZBOR!

Danes bo v Celju redni, četrti zbor upraviteljev celjske podružnice Ljubljanske banke. To je hkrati priložnost za oceno minulega dela, pa tudi napotilo za prihodnje izvajanje poslovne politike. Ta je sicer s dveletnim programom začrtana, toda navzlic temu daje analiza minulega dela možnost za oceno prihodnjih nalog.

Osnova za razpravo o aktivnosti podružnice lani bo vsekakor kreditna bilanca, ki je sestavni del celotnega poročila, ki prihaja danes na tapeto. Ocena aktivnosti temelji na podatku, da je podružnica povečala lanski potencial v primerjavi z letom dni nazaj za 30 odst. v globalu. Ta številka je sicer po posameznih virih različna. Tako so kratkoročna sredstva porasla skupaj za 46 odst., dolgoročna samo za 9 odst., interni obračun za 23 odst. Prav tako različni pokazatelji v indeksih so pri plasmaju sredstev. Kratkoročne kreditne naložbe so bile skupaj večje za 10 odst., dolgoročne za 38 odst. in nekreditne za 75 odstotkov. Skupni indeks na strani naložb je prav tako 30. Tridesetodstotni porast potenciala podružnice je zadovoljiv podatek o aktivnosti banke. In še več, številke govorijo, da je bilo najmočnejše gibanje na področju kratkoročnih kreditov in da se zaradi znanih razlogov dolgoročna sredstva počasneje večajo, kot smo bili navajeni leta nazaj.

Poslovno poročilo celjske

podružnice Ljubljanske banke temelji na izvrševanju kreditne bilance in daje tudi prikaz dejavnosti samoupravnega organa, to je izvršilnega odbora.

Izredno zanimiv, med drugim seveda, je podatek, da so vsa sredstva od prebivalcev, se pravi hranilne vloge, devizni računi in žiro računi, porasla lani za 29 odst. Ta porast je skoraj enak povečanju celotne bilančne vsote podružnice. To pomeni, da so ta sredstva izredno pomembna v celotnem potencialu banke in rasejo v skladu z dinamiko.

In dalje. Celjska podružnica Ljubljanske banke se bo lahko tudi na zboru postavila z dejstvom, da je vključila v varčevanje oziroma v nakazovanje dela osebnih dohodkov na hranilne knjižice ob koncu lanskega leta že 87 organizacij združenega dela s 15.002 varčevalci in s privarčevalno vsoto 2,4 milijarde starih dinarjev. V primerjavi z letom 1972 se je število organizacij v tej obliki varčevanja povečalo za 55, število varčevalcev za 11.247 in znesek za 1,8 milijarde starih dinarjev.

Pomembna aktivnost se odvija tudi pri delu in širjenju pionirskih hranilnic. V strukturi sredstev imajo vidno mesto tudi devizni računi občanov, ki so lani porasli za 37 odstotkov. Podružnica pa vodi 17.837 deviznih računov občanov. Pomembni so še žiro računi, vendar je ta vir najbolj gibljiv.

Poslovno poročilo obravnava tudi posamezna področja kreditiranja obratnih sredstev. Značilen je podatek, da so kratkoročni krediti za obratna sredstva porasli lani za 42 odstotkov. Potrošniška posojila so se lani povečala za 38 odstotkov. Ta porast je znaten in večji od predvidevanj, sicer pa zanimiv tudi v tem, da so kar 83 odstotkov vrednosti vseh potrošniških posojil odobrili preko trgovskih organizacij. Znatno porast je zabeležen v kreditiranju investicijskih naložb v celoti. Vrednost lanskih vlaganj v to področje znaša kar 91 starih milijard dinarjev! To je trikrat več kot v letu 1972! Bančni delež za dolgoročne naložbe pa je znašal 36,8 milijarde starih dinarjev.

Na področju stanovanjsko komunalnega gospodarstva je podružnica odobrila 1.365 posojil v znesku 6,8 milijarde starih dinarjev. Največ posojil, 1.308, so odobrili občanom za nakup in graditev stanovanj in stanovanjskih hiš.

S tem pa aktivnost podružnice Ljubljanske banke v Celju ni konec, saj sega še na druga področja kot zlasti v vlaganje sredstev na gospodarsko manj razvita območja, na dejavnost kolektiva, širjenje bančnih enot, itd. Skratka, silno široko področje in — lepi uspehi. Poslovna politika banke postaja v vsem svojimi odtenki sestavni del splošnih družbenih naporov za krepitev gospodarstva in za družbeni razvoj območij.

M. BOŽIČ

KDAJ TUDI ALPOS?

Tako v izhodiščih družbeno ekonomskega razvoja v naši republiki, kakor tudi v osnutku resolucije za VII. kongres Zveze komunistov Slovenije, ki je bil prejšnji teden v Ljubljani, je zapisano, da so ravno integracijska gibanja tisti odločilni dejavniki, ki bo odločilno vplivali na kvaliteto našega bodočega gospodarskega razvoja. Ne da bi o tem podrobneje razmišljali, moramo ugotoviti, da smo tudi v dosedanjih praksi na celjskem območju ravno v teh prizadevanjih dosegli precej pomemben rezultat. Seveda pa po drugi strani ostaja še mnogo nalog, ki jih je treba opraviti v bodoče.

V teh dneh, ko v Sloveniji pripravljajo ustanovitev sestavljene organizacije združenega dela »SLOVENSKA ALUMINIJSKA INDUSTRIJA«, združila se bosta namreč kolektiva Tovarne glinice in aluminija Kidričeve ter tovarna »IMPOL« iz Slovenske Bistrice, se nekako samo po sebi postavlja vprašanje bodočega položaja šentjurskega »ALPOSA«. Zakaj ravno tega podjetja? Razlogov za razmišljanje je več. Osnovni razlog je prav gotovo v tem, da bi kolektiv Alposa v novem bodočem slovenskem podjetju lahko predstavljal pomemben člen. Pomenil bi nadaljnjo pomembno fazo v finalizaciji v aluminijarski industriji. Kidričeve prideluje aluminij, Impol daje valjane profile, Alpos pa kot zadnji člen te proizvodne verige izdeluje finalne proizvode. Vključen in napore združenih kolektivov bi prav gotovo tudi delavci v Alposu lahko v bodoče zagotovili sebi in svojim družinam še večji kos kruha, še boljši življenjski standard ter še večjo socialno varnost. Kar nam samo po sebi se vsiljuje vprašanje, kakšni so naporji v tej smeri, še zlasti, sedaj, ko so v Celju formalni sestavljeno proizvodnjo trgovska organizacija združenega dela »ITC«, katere pomemben člen bi po prvotnih predvidevanjih moral biti tudi šentjurski Alpos!

Kdaj torej tudi »ALPOS«? Vsekakor umerjeno vprašanje, na katerega bi moral kolektiv čimprej morali odgovoriti komunisti.

BERNI STRMONIK

Velenje — REK

ČLANI IO

Jože Aljaž

Zvonko Vidic

Poročali smo že, da so pred dnevi v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu v Velenju izvolili vodstvo kolektiva, člane delavskega sveta in člane posameznih izvršilnih odborov. Tako so člani IO za gospodarsko politiko: Anton Pozvek, predsednik, Lojze Bole, podpredsednik, Erno Rahten, Konrad Mlinar, Edo Uranjek, Stanko Rudolf, Silva Jamnik, Ciril Grebenšek ml., Riko Pirmanšek, Viktor Črep, Roman Repnik, Janko Turk, Milan Hohegre, Jožica Završnik in Jože Zohar, člani.

Člani IO za samoupravno politiko: Rudi Kortnik, predsednik, Martin Tomše, podpredsednik, Jože Debelak, Frido Blagotinšek, Ivan Zupančič, Ludvik Skrabl, Franc Bujan, Karel Koželj, Anton Razgoršek, Stane Čas, Mile Maksimovič, Marija Čepin, Karel Gril, Marjan Mulej in

Stefan Zagoričnik, člani. Člani IO za kadrovske in socialno politiko: Alojz Kakec, predsednik, Franc Rifej, podpredsednik, Vinko Miklavžina, Damir Csikos, Marja Kortnik, Miha Letonja, Jože Kumer, Ivan Jan, Janez Pajk, Mirko Skorjan, Stane Patauer, Vera Zupančič, Helena Cigut, Marija Šuber in Peter Krapež, člani. Na eni prihodnjih sej delavskega sveta bodo imenovali še predstavnike IO za splošni ljudski odbor, za stalnega zapisničarja pa so izvolili Francija Zulo.

Zapisali smo že, da imajo v REK šest različnih sektorjev, žal pa je ime direktorja za razvojno-tehnični sektor izpadlo. To je Karlo Vrečko. Na sliki pa sta predsednik delavskega sveta Jože Aljaž in podpredsednik Zvonko Vidic.

TONE VRABEZ
Foto: LOJZE OJSTERSEK

Celje

ODLOČITEV

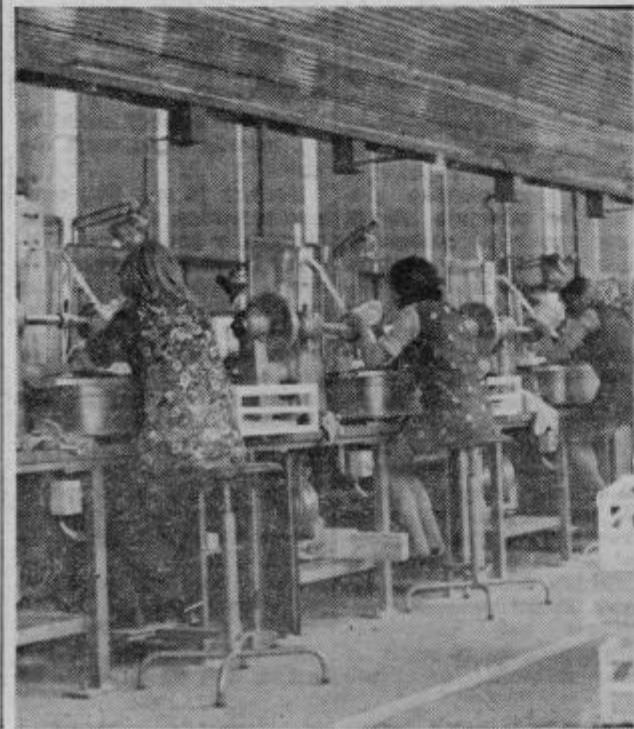
Občinska skupščina v Celju je sprejela posebni družbeni dogovor o solidarnem združevanju sredstev temeljnih organizacij združenega dela in samoupravnih skupnosti, s katerim bo moč sofinancirati — tehniški center, začetek gradnje rekreacijsko-turističnega centra Golovec, nadaljevanje regulacij voda in nakup UKV oddajnika za Radio Celje oziroma nadaljnji razvoj informativne dejavnosti Novega tednika in Radia Celje.

Gre za realizacijo načrta, s katerim je življenjsko povezan hitrejši napredek Celja. Naložbo v izgradnjo tehniškega centra lahko opredelimo kot izrazito gospodarsko naložbo, saj je vprašanje kadra, še posebej tehniškega, za celjsko industrijo vse aktualnejše. Poleg tega pa s centrom začnemo ureničevati projekt višje tehniške šole strojne smeri. Turistično-rekreacijski center Golovec je že doživel med delavci polno podporo. Ni težko uganiti, zakaj. Z Golovcem bo Celje dobilo družabno središče, ki bo lahko mestu dajalo nov, drugačen življenjski utrip, pomemben za vse delovne ljudi in občane, pa še posebej za kadre, ki jim ni vseeno, ali se naselijo v mestu kulture in možnosti za rekreacijo, ali pa brez teh nepogrešljivih osnov sodobnega življenja.

Še posebej važna odločitev skupščine je, da sta v družbeni dogovor vključena še

informativna dejavnost in regulacija. V uvajanju delegatskega sistema bo izjemno poudarjena vloga lokalnih in informativnih medijev. To pa seveda zahteva izboljšanje možnosti za učinkovito, kakovostno delo NT in RC.

Celje bo dokazalo enotnost in solidarnost. Noben delovni kolektiv ne bi smel izostati pri podpisovanju družbenega dogovora, s katerim se Celje odloča za pomembne družbene naložbe.

Porast

PROIZVODNJE

Po podatkih oddelka za gospodarstvo in družbene službe pri občinski skupščini Celje je bil fizični obseg proizvodnje v februarju zelo visok, saj se je v primerjavi z januarjem povečal za 6,9 odstotka, za 21,4 odstotka pa je večji od lanskega letnega povprečja. Tako je bila proizvodnja v prvih dveh mesecih tega leta višja od lanske v enakem obdobju za 18 odstotkov.

Obseg proizvodnje se je povečal v vseh panogah, raz-

ven v kovinski industriji, kar povzroča, da je celotna proizvodnja še pod planirano stopnjo rasti.

Za lanskimi dosežki v tem obdobju letos zaostaja proizvodnja v EMO, najhujši izpad proizvodnje pa so letos zabeležili v Apneniku Pečovnik, kjer so v drugi polovici februarja ukinili proizvodnjo apna. Nekoliko nižji obseg proizvodnje v Zlatarni ocenjujejo kot trenutno, saj je vezan na sezonski potek proizvodnega procesa. V Metki imajo še vedno težave z dobavo preje, nizki pa sta tudi proizvodnji v TVO Škofja vas in Vrvi. Visoka presežanja lanskih rezultatov letos beležijo predvsem v Cinkarni, v kemični industriji, v črni metalurgiji in v oprekalniški proizvodnji.

Število zaposlenih v industriji še vedno narašča. Koncem februarja je bilo za 2,6 odstotka več zaposlenih kot poprečno v letu 1973. Število nezaposlenih se v prvem mesecu letos ni povečalo, zabeležili so celo rahel padec. Zaposlitev išče 250 oseb, od tega 88 prvič. Med njimi je 71 žensk, pretežno brez kvalifikacije.

Višji so tudi poprečni osebni dohodki na zaposlenega v družbenem sektorju, in sicer za 8,2 odstotka v primerjavi s poprečjem preteklega leta, vendar so bili januarja v primerjavi z decembrom nižji, kar je razumljivo, saj so bili v zadnjem mesecu leta izplačani najvišji osebni dohodki.

M. S.

VELENJE

ZDRAVLJENJE V TOPLICAH

Tudi letos je sindikalna podružnica v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu v Velenju razpisala možnosti, da se lahko njeni delavci pod zelo ugodnimi pogoji gredo zdraviti v toplice. Zdravljenje traja štirinajst dni, koristi se redni letni dopust, možno pa je zdravljenje v Krapinskih in Čateških toplicah (za hrbteničarje in revmatike), v Rogški Slatini (srčni bolniki), v Radenci (srčni bolniki in boleznih prebavil) ter v Atomskih toplicah, kjer imajo tudi svojo turistično prikolico.

In kakšni so pogoji? Tisti, ki bi sam želel iti na zdravljenje brez posebnega priporočila zdravnika, bo plačal 10 % (13 do 15 dni na dan), ostalo pa sindikat, bolniki z zdravniškimi priporočili pa bodo imeli vse zastoj, ker plača 40 % socialno zavarovanje, ostalo pa sindikat. Možno je tudi letovanje družinskih članov, seveda pa oni plačajo nekaj več. V REK pričakujejo, da bodo dobili dovolj prijav, saj navsezadnje gre za specifično delo, ki zahteva, da se človek v letu dni vsaj za nekaj dni počeno spočije, to pa nudi njihova sindikalna organizacija.

T. VRABEZ

VELENJE

PREDSEDNIK SINDIKATA CIMPERC

V tovarni gospodinjstve opreme Gorenje je bila volilna konferenca osnovnih organizacij sindikata, katere se je udeležilo 180 delegatov iz vseh desetih temeljnih organizacij združenega dela TGO Gorenje. Zadnja konferenca je bila pred tremi leti, v tem obdobju pa so pri svojem delu najprej pozornost posvetili osebnemu in družbenemu standardu zaposlenih. Lani se je 183 družin vseilo v nov stanovanjski blok, letos bo sta veljala dva bloka s po 17 stanovanji, načrtujejo pa že tretji blok, kjer bo nadaljnjih 178 stanovanj. Pri sindikatu še vrsto uspešno deluje tudi blagajna, ki jemlje pomoči in trenutno koristi posojilo kar 1610 članov.

Na konferenci so sprejeli splošno o novi organizaciji del sindikata v Gorenju. Osnovne organizacije sindikata imajo organizirane v vsaki temeljni organizaciji združenega dela, ki ima svoje izvršilne odbore. Po pet delegatov iz vsake TOZD bo tvorila konferenca organizacije sindikata na ravni podjetja. Konferenca je stalni odbor, ki ima svoje predsedstvo s 13 člani. Za predsednika je bil izvoljen VALTER CIMPERC, za podpredsednika H. ROLD KARNER, tajnik pa J. MIRO TRAVNER. Izvolili so tudi odbor blaginje, vzajemne pomoči, odbor za rekreacijo in sport, odbor za kulturo, v svet organizacij združenega podjetja Gorenje pa so izvolili tri člane.

H. JERČIČ

SCHIEDEL — YU —

Kamin, dimnik št. 1 v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

Volitve

JIM GRE PREDOBRO?

Volitve so že toliko za nam, da nam je čas omogočil najosnovnejše podatke urediti vtise, ki smo jih dobili na dan volitev. Volitve izide v naših občinah niso bili nezadovoljivi, letošnje volitve, globalno pa moramo reči, da je na njih udeležba bržčas boljša, vsekakor pa, ob številanju realnih razmer, prišla kar smo pričakovali. Nedeljskih volitev je prišlo na volišče in glasovalo v 94,1 odst. delovnih ljudi in občanov (v združenem 91 odst.). V Laškem 97,5 (4), v Mozirju 96,42 (94,77), Slovenskih Konjicah 78,04 (99), v Sentjurju 97,6 (92,6), Smarju pri Jelšah 92,3 (91,0), Velenju 96,78 (91,3) in v Ljubljani 97,6 (94,4 odstotka). Takim volilnim izidom se spoznanje v delovnih ljudeh in občanah — v tem pa

so obresti okrepljenega političnega dela in utrjena vloga ZK. Samoupravljanje se samo po sebi ne bo razvijalo. Spoznanje, da bodo nove delegatske razmere in delegatski sistem omogočile resnično, poglobljeno samoupravljanje, izražanje in uveljavljanje pravih koristi delovnih ljudi in občanov, oblikovanih v različnih asociacijah in sredinah, je zbralo večino ljudi že na prvem dogovoru. In volitve so bile dogovor v kontinuiranem procesu samoupravljanja. Niso bile bogve kako svečane, niso bile enkratne in z volilnim pompom, bile so naša vsakdanjost. Za hip smo se sestali, da bi se organizirali za boljši jutri. Kako si sicer drugače razlagati prizadevnost ljudi za volitve. Neka žena je pisala volilnemu odboru, da ni prejela

vabila in da se zato čuti užaloščena, da pa ji vendarle naj omogočijo glasovanje. Poznavalci razmer v neki krajevni skupnosti vedo povedati, da 7 družin doslej ni prihajalo na volišče, na nedeljskih so vsi volili že do 8. ure. Tisti, ki so v grobem že analizirali udeležbo na volitvah, menijo, da se nedeljskih volitev ni udeležilo 1 odst. volivcev; v združenem delu do 2 odst., čeprav bi se z malo dobre volje lahko. Pravi, da gre med njimi za ljudi, katerih materialni položaj je nadpreden. Jim gre morda predbro, pa zato nimajo več potrebe biti boj, da bo vsem nam boljše. To niti ni zaskrbljujoče, niti tragično, v premislek pa je bilo treba povedati. In možnost imajo, da svoj odnos spremenijo v vsakodnevem političnem delu.

Volitve pa so nas opozorile tudi na vprašanja, o katerih moramo razmisliti in jih urediti. Zaradi volilne tehnike niso bili izvoljeni kandidati s priimki, ki začenjajo s črkami pri dnu abecede (velja za volišča v večjih urbanih naseljih, kjer se ljudje med seboj ne poznajo dovolj), delno še vedno preveč »izpadejo« ženske, volišča ne smejo obsegati prevelikega števila volivcev, ker to v jutranjih urah povzroča nepotrebnost čakanje itd. Z volitvami smo skupščine, oblikovane na delegatskih osnovah, postavili na noge. Zdaj, zdaj bodo shodile, zaželimo jim, da bodo stopale strumno in neomahljivo; pri tem ne bomo opazovalci, temveč hodimo skupaj z delegati v potu samoupravljanja.

BOJAN VOLK

USTANOVITEV ZK V KOZJEM

Minuli teden so se v kongresnih dneh slovenskih komunistov v rogaški steklarni obrat Kozje ustanovili osnovno organizacijo zveze komunistov in se tako pridružili komunistom v Metki, Kmetijskem kombinatu in prosvetnim delavcem. Na svečanosti v steklarni, kjer je imel pozdravni govor v imenu občinskega komiteja ZK Smarje pri Jelšah Stane Glavnik, so sprejeli v vrste zveze komunistov še devet mladih neposrednih proizvajalcev, ki jih je v imenu krajevnih organizacij ZK pozdravil Veljko Kolar. Tako imajo kozjanski komunisti devet novih imen: Andrej Zlender, Anton Jost, Franci Černeč, Ljudmila Bostner, Cvetka Tušek, Franc Pišlar, Marjana Lončar, Vinko Polajžar in so ob sprejetju v zvezo komunistov poslali tudi pismo kongresu slovenskih komunistov.

Foto: D. Medved

JOŽE ZABUKOVEC

Govorica ga izdaja, da je doma od tam, kjer šumijo kočevski gozdovi, kjer Ribničani rezljajo in pletejo svojo suho robo. Rojen je bil sredi vojne vohre, leta dvainštiridesetega, takrat, ko je tam okrog mrgolelo partizanov in seveda tudi Italijanov.

Zvest svoji ožji domovini se je odločil za lesno stroko in v Skofji Loki končal delovodsko šolo. Kaj ga je prineslo v Laško? To bo najbrž sam najbolje vedel. Tu se je namreč tudi ugnedil, se zaposlil v laškem »BORU«,

se oženil, in udomil.

V Lahomnem si je postavil hišo. Mudilo se mu je zaradi svojih dveh deklet, pa je potegnil zidove pod streho, preden je dobil gradbeno dovoljenje, kajti občinski mlinci so počasi mleli. Nekaj časa je moral prenašati nevspečni nadimek črnega graditelja, potlej pa je vsa soseska, ki je na tistem travniku zrasla, bila lepo vključena v urbanišni načrt in problem je bil umaknjen z dnevnega reda.

Seveda so bile težave še

z elektriko, posebej pa še z vodo. Mali soseski so se, kot kaže, vsi postavili po robu. In ker niso mogli najti možnosti bližje, so sešli bolj na daleč. Tako je pred dvema letoma režijski odbor pripeljal vodo naravnost iz Laškega, spotoma pa so vodo dobili tudi v Marijagradcu, ki so se poprej oskrbovali iz lastnega, vendar preskromnega zapeljiva. Na čelu tega odbora je bil Jože Zabukovec, ki ni odnehal vse do trenutka, da je zašumelo iz pipe. In tako ni lani odnehal, dokler ni bil potegnjen tisti kilometer asfalta od Marijagradca do odcepa na Vrh. Tudi v tem režijskem odboru je bil predsednik.

Nikoli mirujoči, včasih tudi strupeni jeziki, so mu lani pokvarili veselje. Gobeždala so ga črnila, da si je z denarjem od vodovoda kupil avto, z denarjem od ceste pa vikend

OBRAZI

prikolico. Avto je res njegov, na kredit sicer, vendar na je last sindikata v »BORU« in služi za dopuste delavcem. Jože se je v trenutku razočarano stisnil zapestje, da ne bo več mignil s prstom za dolino. Pa je zmaga njegova širina in močnatost. Jezike so ljudje opletali in jih bodo. Zdaj predsednikuje že v tretje. Tokrat v odboru za nadaljevanje rukonstrukcije ceste do Tevč. In podpredsednik konference SZDL v krajevni skupnosti je, predsednik društva gojiteljev kanarčkov in ptic pevk za vse celjsko območje.

Okoli deset let je Jože Zabukovec v Laškem. Dolina in krajevna skupnost, kjer živi, ga je sprejela za svojega. Kaj ne bi. Storil je zanj več, kot večina tu rojenih.

TURIZEM

Vikend naselje v Podčetrtku — kmalu spet polno gostov, živahno ...
Tekst in foto: T. Tavčar

Za vzgojo

ŠPORTNEGA RIBIČA

Ribiška družina Sempeter je že začela izvajati delovni načrt, ki ga je sprejela na zadnjem občnem zboru. Zaradi zgodnje pomladi je članska ekipa odločila v gojitvenih potokih potravnice mladičev in druge ribe ter jih za nadaljnjo rast vložila v ribolovne vode. Slo je za okoli 6.000 komadov! Nazaj v odlovljene potoke pa je ponovno vložila zaradi potočnih postvri. S temi deli samostojno pospešujejo ribištvo, vrh tega pa preprečujejo nedovoljeni krivolovi, ki se je močno razvil v skrivnih krajih in potokih. Zal je med takimi »lovci« največ mladih ljudi. Ribiški čuvaji so lani zalotili pri takem lovu 35 mladincev, večnoma šolarjev pa tudi nekaj starejših, ki so lovili ribe celo na mreže in s pomočjo električnega toka. Krivci so morali poravnati družini vso škodo v skupnem znesku več kot pol milijona starih dinarjev.

Družina ne ovira pristopa novih članov v svoje vrste. Se več, močno propagira športni ribolov na predpisani način. Zato je šempetrska ribiška družina posvetila temu vprašanju največjo pozornost in prav zato pripravlja tudi seminarje in uvaža opravljanje izpitov za športnega ribiča. Takšen način usposabljanja je bil več kot nujen. Gre za družino, ki šteje 400 članov in 80 mladincev. Zato mora biti športni ribolov na primerni višini.

Lanska kaznovalna politika disciplinskega sodišča je pokazala, da med ribiči ni prostora za nepošteno in nedisciplinirano ribištvo. Tako je disciplinsko sodišče zaradi različnih prekrškov kaznovalo 20 članov. Od teh so jih 5 izključili iz družine za dobo od enega do treh let. Drugi so dobili javni opomin ter denarno kazen do 400 din.

Največ prekrškov je bilo zaradi popraviljanja datumov za ribolovne dni, zaradi nehumanega odnosa do rib, zaradi netovariškega vedenja, lovljenja preko norme in tudi zaradi sodelovanja pri krivolovu. Manjše prekrške kaznujejo z mandatno kaznijo kar na licu mesta, ob vodi.

Družina je močno okrepila čuvajsko službo, ki ima za svoje delo tudi različne tehnične pripomočke.

Da bodo številni ribiči lahko uživali prijetni in rekreativni športni ribolov, je v njihovem interesu, da skrbijo za red in preprečujejo onesnaženje voda.

A. Miklavžin

RIMSKÉ TOPLICE V PRIPRAVAH NA SEZONO

Rimske Toplice in z njimi vred turistični delavci so sredi živahnih priprav na novo sezono. V teku so priprave za lepšo ureditev kraja. Obnovitvena dela tečejo tudi na kopališču. Predstavniki domačega turističnega društva in celjske turistične zveze so imeli razgovore s člani vodstva vojaškega zdravilišča. Dogovorili so se, da bo vojaško zdravilišče nudilo svoje zmogljivosti tudi domačim turistom, seveda v mejah možnosti. Sicer pa velja dodati, da so pokazali zvrhano mero razumevanja za razvoj turizma v kraju.

Problem Rimskih Toplic so še vedno gostinske oziroma nočitvene kapacitete. Obnoviti Staro pošto ali graditi kaj novega je vprašanje, ki se vse bolj poraja. In tudi kje. Lokacija je prav tako vprašanje zase. Na vsak način gre za probleme, ki jih bodo morali kmalu rešiti.

Cenjene stranke obveščamo, da sodelujemo s kompletnim programom kmetijske mehanizacije na XIII. mednarodnem spomladanskem kmetijskem sejmu v Kranju od 12. do 21. aprila 1974.

Obličite nas!

Kmetijsko živilski kombinat, Kranj —
agromehanika, Cesta JLA št. 1
tel. št. 064 23-485 in 064 24-778

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

Po kongresu

DELAVCI VIDIMO

V tovarni EMO je sekretar sveta ZK Danilo Kralj, strugar po poklicu, rojen 1940 leta in celjski delegat za X. kongres ZKJ. Ko je v Ljubljani zasedal slovenski kongres, smo ga povabili v uredništvo zaradi dveh razlogov — da oceni partijsko in predkongresno dejavnost v EMO in da opredeli življenjsko povezanost med stališči in delom VII. kongresa ZKS in jugoslovanskim zborom članov — delegatov ZK.

»Zdi se mi, da moramo še posebej v tem trenutku poudariti vlogo enotnosti v ZK. Ko smo v EMO razpravljali o osnutkih resolucij, smo se zadržali ob dejstvu, da premalo govorimo o delu, o ustvarjanju in več o delitvi. V ZK moramo zahtevati višjo storilnost dela in hitrejši razvoj proizvodnih sil,« je na vprašanje o sedanjem trenutku v ZK odgovoril Danilo Kralj.

Danilo Kralj

Kako ste se v EMO spoprijeli z nekaterimi bistvenimi nalogami ZK v zadnjem obdobju?

»Dela je mnogo. Predvsem hočemo konkretizirati novo ustavo. Ni še dovolj vsebinskih premikov, čeprav v temeljnih organizacijah že čutimo prve spremembe. Občutek imam, da so nekatere TOZD še vedno prevelike in da bo to vplivalo na razvoj neposrednega samoupravljanja. V EMO si bomo prizadevali za oživljanje delovnih skupin. Bolje hočemo gospodariti, čeprav smo nekaj rezultatov že dosegli. Važno je,

da nimamo izgube. Če gledam širše, smo lahko zadovoljni, ker smo mnogo naredili na področju stanovanjske izgradnje. Sredstva za stanovanja moramo v občini združevati, saj bomo le tako lahko prišli hitro in poceni do solidarnostnih delavskih stanovanj. Kritičen sem do dela organov delavske kontrole. V EMO še ni zaživel. O tem se moramo partijsko pogovoriti in tak razgovor smo že predvideli.«

UDELEŽILI SE BOSTE X. KONGRESA ZKJ. SLOVENSKE KONGRES JE ZA NAM. KAJ BI MORALI V BEOGRADU NAJBOLJ POUČITI?

»Enotnost ZK v republikah in Jugoslaviji. Enkrat za vselej moramo odpraviti oživljene parcialne interese in pristope, pa nasprotja, ki jih zunanji in domači nasprotniki s pridom izkoriščajo. Okrepiti moramo republiško dogovarjanje. Delavci vidimo in opozarjamo na razlike v pogledih posameznih republik, ko gre za določena vprašanja.

Uresničitev ustave, enotnost v ZK in intenzivno reševanje gospodarskih problemov, posebno pa zagotavljanje enotnosti trga v Jugoslaviji — to so zame najbolj žive teme za 10. kongres ZKJ,« je menil Danilo Kralj.

J. V.

KDO V DELEGACIJE?

V organizaciji združenega dela Tehnocomercator v Celju so izvolili tri delegacije: v TOZD veleprodaja, v TOZD maloprodaja in v delovni skupnosti skupnih služb. V 11-člansko delegacijo TOZD veleprodaja so bili izvoljeni: Emil Bah, Franc Cencelj, Jože Dežalk, Milan Leupušček, Anton Iršič, Ivan Čerčnik, Stanislav Čater, Magda Vitpotnik, Stanislav Bohinc, Franc Jurkovič in Alojzija Lorenci.

Člani delegacije TOZD maloprodaja so: Mirko Hutinski, Helena Erjavec, Konrad Pinter, Franc Kovarčič, Magda Matko, Lidija Toman, Silva Tratnik, Darinka Jesenek, Sinjo Jezernik, Majda Krajšek, Igor Es, Anton Kerk in Marija Toplišek.

Delegacijo delovne skupnosti skupnih služb pa sestavljajo: Darinka Kolenc, Olga Fazarinc, Andriana Mravljec, Dunja Volčand, Ludvik Kopriva, Olga Mahkovec in Erna Vrabčič.

Nagradni literarni natečaj

»Prvi maj — naš delavski praznik« je naslov sestavkov za naš nagradni natečaj. Največ 4 tipkane strani pošljite do 18. aprila. Nagrade: 600, 400 in 300 din. Objavili in honorirali bomo tudi druge dobre prispevke.

REKLI SO O VOLITVAH:

STEFKA SLAPNIK, 48, gospodinja iz Šmartnega ob Dreti je o volitvah povedala le malo, vendar odločno:

Kot volilna upravičenka za volitev članov delegacije v zbor KS Šmartno ob Dreti in družbenopolitični zbor občine Mozirje sem se le-teh udeležila s številnimi sovaščani. Kar praznično je bilo in mi ni bilo všeč, da so stoodstotno udeležbo zadrževali nekateri redki posamezniki. Če so volitve dolžnost, jo je pač treba opraviti. In pravica, da soddoločamo o svoji prihodnosti! Kljub temu, da vseh delegatov ne poznam zadostno, sem prepričana, da so le-ti izbrani dovolj preudarno, saj so teklo ves čas resne priprave v akciji evidentiranja možnih kandidatov.

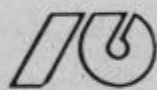
PEPI MIKLAJEV

MAGDA FERLIČ, 21, togovka, član volilne komisije Pobrežje za volitev članov delegacije v KS Rečica Ob Savinji:

V KS Rečica ob Savinji so volili tudi krajan Trnovca, Sp. Pobrežje, Zg. Pobrežje, Home in Brda, in sicer na volišču v Sp. Pobrežju. 253 volilnih upravičencev se je udeležilo volitev do 14. ure, kar pomeni 100-odstotno udeležbo in veliko resnost prebivalcev do uresničevanja novih ustavnih določil. Na volišču so se zbrali tako mladi kot najstarejši že v dopoldanskem času. Najstarejša sta bila Elizabeta Remšak, 88 let in Ivan Kračnik, 86 let, ki sta skupaj z vsem ostalimi prispevala k popolnemu uspehu teh volitev v našem kraju.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

VSAK DRUGI IMA HRANILNO KNJIŽICO

Ni naključje, da posveča celjska podružnica Ljubljanske banke izredno pozornost tisti dejavnosti, ki je znana pod skupnim bančnim imenom: posli s prebivalci. To so tisti odnosi, ki se porajajo med denarnim zavodom in občani ter delovnimi ljudmi na področju vseh oblik denarnega varčevanja. Ta dejavnost ni naključna, marveč je v okviru celotne bančne aktivnosti točno začrtana.

— Delovno področje celjske podružnice Ljubljanske banke zajema 14 % celotne Slovenije.

— Tu živi (po zadnjem štetju) 235.561 prebivalcev.

— Na eno enoto celjske podružnice Ljubljanske banke pride 10.241 prebivalcev. Če pa vključimo v te podatke še pošte, ki prav tako opravljajo določene posle za celjsko podružnico Ljubljanske banke, pride na eno izplačilno mesto 2.479 prebivalcev.

Delovno področje, o katerem pišemo, je torej izredno široko. V vsakem pogledu. To pa zahteva tudi posebno organiziranost določene bančne službe. Ta zajema hranilne vloge (na vpogled in vezane), devizne račune, prav tako na vpogled in vezane ter žiro račune. V teh pokazateljih ni zajeto stanovanjsko področje.

Sredstva od prebivalcev so lani, samo pri celjski podružnici Ljubljanske banke, porasla za 29 % v primerjavi z letom dni prej. Od tega so hranilne vloge narasle za 28 %.

— Povprečna hranilna vloga je bila konec lanskega leta 311.415 starih dinarjev. Povpreček ni visok, je pa nad povprečkom osebnega dohodka lani.

— Vsak drugi prebivalec našega ob-

močja ima hranilno knjižico. Seveda je to podatek, številka. V resnici pa je tako, da imajo mnogi tudi po dve in več hranilnih knjižic. Navzlic temu, številka je zgovorna! Skratka — 43,86 % prebivalcev tega območja ima hranilno knjižico celjske podružnice Ljubljanske banke.

— Pri deviznih računih je porast za kar 37 %. Zaupanje zdomecev v nalaganje prihrankov na devizne račune pri celjski podružnici Ljubljanske banke je znatno večje kot je bilo nekoč. Tudi v tem je spričevalo, ki ne potrebuje komentarja!

— Porast pri žiro računih je konec lanskega leta znašala 9 %. Sicer pa izredna dinamika. Povsem razumljiva. Od tu se prelivajo sredstva na hranilne knjižice. V tem poglavju so značilne tudi obveznosti (davčne) do družbe in ne nazadnje poravnava obveznosti za lastno dejavnost. Zlasti pri obrtnikih.

Uspešnost dela celjske podružnice Ljubljanske banke na tem področju se vidi tudi iz podatka, da so bila planska predvidevanja za lansko leto prekoračena za 8 %! Realnost plana in zaupanje.

V primerjavi s planom so bile hranilne vloge na vpogled ob koncu lanskega leta večje za 13 %, devizni računi pa so v primerjavi s planom porasli za 7 % itd.

— Velik porast je zabeležen pri številu delovnih organizacij, katerih članji so se odločili za nakazovanje osebnega dohodka na hranilne knjižice. Porast je kar za 171 %, varčevalcev je več za 293 % in sredstev za 289 %!

Prodajalci — kupci

IN Z NASMEHOM...

Kakšni so prodajalci, kakšni kupci? Zanimalo nas je, kakšen je odnos med njimi. In kakšen naj bi bil? Zato smo obiskali dve Merxovi prodajalni v Celju. V prodajalni Presta na Tomšičevem trgu nam je prodajalka Cvetka Meznarič povedala tole:

»Poklic prodajalke prav gotovo ni lahek. Biti mora prijazna, urna. V njenem interesu mora biti, da čim več proda, zato mora znati blago tudi ponuditi. Če je vpljudna, si pridobi spoštovanje kupcev in le-ti radi prihajajo v prodajalno. Večkrat se zgodi, da je prodajalka slabe volje, sitna, vendar tega kupcem ne sme pokazati. Jaz s slabo voljo in nerazpoložnostjo nimam težav, svoje probleme puščam doma, sicer jih pa na srečo trenutno nimam. Kakšni so kupci? Zelo zahtevni, marsikateri nestrpni, radi imajo hitro postrežbo, vedno svež kruh. Zanimivo je, da so kupci s podeželja mnogo bolj zahtevni, toda prodajalka mora biti prijazna do vseh.«

V prodajalni pa smo poprosili za kratek razgovor tudi kupovalko Justino Jovič, upokojenko iz Celja. Dejala je:

»V tej prodajalni kupujem že leta in leta in sem s ponudbo zelo zadovoljna. Prodajalke so zelo prijazne, tudi svetujejo pri nakupu. Večkrat mi ponudijo tisto, kar mi slučajno pozabila kupiti. Nimam pripomb. Vse prodajalke bi morale biti takšne. Dobre volje, nasmejane, prijazne, kupce ne bi smele pustiti čakati brez potrebe. Je

Rozika Murko

pa to precej zahteven poklic, posebno, če je prodajalna polna kupcev. V prodajalno Presta najraje pridem.«

Tudi v prodajalni z zelenjavo Lava v Stanetovi ulici smo prodajalko zmotili sredi dela. Rozika Murko, ki je v tej prodajalni že 10 let, nam je povedala:

»Kupci so zelo različni. Nekateri so zahtevni, radi bi imeli najboljše blago, hitro postrežbo. Nekaterim je res težko ustreči. Vendar prodajalka mora znati ustreči vsem. Kupec je kupec. Nešteto krat mora pustiti svoje težave doma, skriti slabo voljo in pokazati nasmejan obraz. Težak poklic je to, vendar ga imam rada.«

V prodajalni smo srečali tudi Zofko Maruša, delavko v Topru, ki tu kupuje že veliko let.

Cvetka Meznarič

»S prodajalkami v tej trgovini, ponudbo in z zalogo zadovoljna. Prodajalke prijazne, trudijo se, da ustregle. Pri nakupu svetujejo, včasih opozorijo na manjkljivosti, za kar jim kupec lahko hvaležen. Ti so si pridobile zaupanje, jaz prav rada stopim v prodajalno. Čeprav je id na prodajalka težko biti, takšno želi vsak kupec. Si da bi marsikoj tudi ku lahko bili bolj uvidni prodajalk, posebno, kadar v trgovini veliko ljudi. M gokrat so prodajalke obremenjene s svojimi problemi, pa jih ne bi smele pokazati Z nasvetom, prijaznostjo željo, da bi kupca resna voljile, prodajalke same vabljajo kupce v trgovino.

Tako prodajalci o kupci in kupci o prodajalcih.

Povišek
v kulturi

Celjska občinska skupščina v petek dokončno sprejele letošnje stopnje obremenitve bruto osebnih dohodkov oziroma dokončen finančni okvir splošne in skupne porabe. Čeprav je bilo predvideno, da naj samoupravne interesne skupnosti solidarnim prelivanjem sredstev pomagajo temeljni kulturni skupnosti Celje iz tega primankljaja, se je v našem trenutku, z dovoljenjem republiškega koordinatorskega štaba za pripravo samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov, našla nova rešitev. V Celju prispevek stopnja za kulturno dejavnost ne bo znašala 0,79 %, ampak 0,97 %. Kaj pomeni to dejansko in konkretno?

Odpadla je prvotna črna napoved, da celjska kultura ne bo zmogla plačati 0,18 % potrebe republiške kulturne skupnosti. V celoti pa se prispevek za kulturo povečuje za približno v takem odstopu kot za ostale interesne skupnosti. S tem je izražena nadaljnja močna skrb celjskega kulturnega središča, da v kljub nelahki odločitvi o povečanju stopnje za kulturo nadaljuje že z uspešnimi temeljnimi kulturnimi skupnostmi začeto akcijo na terenu sanacije kulturne dejavnosti. Pozitivnih premij, vključno z občutkom enotnosti slovenskega kulturnega prostora je seveda še več.

konkretno pa višja stopnja pomeni, da bo imela kultura v Celju letos vključno z republičnim sofinanciranjem (okoli 150 starih milijonov) približno toliko sredstev, kot jih je zahteval močno okleščeni delovni program. Pred tem za osnovno dejavnost, brez novih akcij. Vendar se celjski pri tem vprašati, ali je prav, da so nekatere nove akcije lahkega srca sfrčale iz zahtevanega programa celjske temeljne kulturne skupnosti.

Po hudih mukah so torej pripevne stopnje znane. Sedaj bomo začeli samoupravne sporazume podpisovati. Pogojitelj moramo odločitev celjske občinske skupščine, ki se je odločila pri kulturi za višjo prispevno stopnjo. Beseda bodo že letos ob koncu leta potrebne temeljite priprave o racionalizacijah, o programih itd. Vendar pa morajo biti vse priprave in odločitve ob sprejemanju in podpisovanju samoupravnih sporazumov usmerjene k človeku, k njegovi človeški dostojnosti. Za kulturo, delavsko kulturo, vselej velja, da jo imamo imeti toliko in tako, kakor si zaslužimo. Se ena beseda na to — nekatere občine celjskega območja so spoznale realnost stališč o enotnosti kulture, o regionalnih funkcijah kulturnih ustanov v Celju in bodo prispevale solidarnostno soudeležbo. To je veliko delo in politično pomemben dogovor.

Ni presenetljivega in nerazumljivega seveda ni, da se celjske misli drugače. Če imamo dovolj sredstev, se res lahko odloči za vse vrste kulturnih ustanov, ki jih želi. Navsezadnje tudi za gledališče. Ali je v vsem tem vendarle malce snobovstva in nepoštevovanja možnosti integracijskih in področnih znotraj republike, je pa že druga reč in ne bo morda le kdaj našel kdo, pa bo o tem kaj rekel.

JOZE VOLFAND

Pred izidom je tretji

Savinjski zbornik

Pred izidom je tretja knjiga Savinjskega zbornika, ki je prvič izšel natanko pred petnajstimi leti. Zato smo naprosili njegovega glavnega in odgovornega urednika Draga Predana, da nam pove nekaj bistvenih vsebinskih orisov te publikacije, ki bo z desetletnim premorom spet prišla med bralce.

— Kaj je bilo povod za izid Savinjskega zbornika pred petnajstimi leti?

— To je bila 90-letnica žalskega tabora. Takrat smo izdali prvi Savinjski zbornik, vendar kot enkratno, jubilejno publikacijo. Toda na željo SZDL in glede na vsebinsko kvaliteto tedanjega zbornika smo se odločili, da bi ga izdajali vsakih pet let. Tako je naslednji izšel leta 1964. Bil je v povečanem obsegu in vsebinsko še bogatejši od prvega. Tako bi po sklepu, da bo zbornik postal periodična publikacija, moral iziti tretji zbornik leta 1969, vendar ni.

— Zakaj ni izšel takrat?

— Bil je namenjen pred-

vsem zgodovinarjem NOB. Toda gradivo je bilo tako obširno, da uredniški odbor ni mogel v ustreznem času dokončati dela. Tako je nastal ta premor desetih let.

— Kdaj izide torej tretji letnik?

— Sredi aprila. Bogato bo ilustriran, saj v njem sodeluje tudi pet likovnikov naše občine.

— Kakšna so tokrat vsebinska težišča?

— Prav gotovo na gospodarstvu. Omenil bi nekaj najobsebnostnih tekstov. Posebne pozornosti je vreden zapis docenta Milana Natka o gibanju prebivalstva v zadnjih desetih letih v žalski občini, prav tako delo profesorja Janka Orožna o razvoju ljudske oblasti po zadnji vojni. Prav tako v tem zborniku sodelujejo vsi znanstveni sodelavci hmeljarskega inštituta in strokovnjaki kmetijske kombinata v Zalcu. Posebnost Savinjskega zbornika pa je prav gotovo v tem, da je uspel obdržati svoj »literarni« del, v katerem sode-

lujejo vsi literati širšega žalskega območja.

— Kdo financira Savinjski zbornik?

— V celoti žalska kulturna skupnost.

Letošnji zbornik bo izšel v 2000 izvodih. Po desetletnem premoru. Tako bo žalska občina pa tudi širše savinjsko območje dobilo publikacijo, ki govori o gospodarskem, kulturnem in splošnem napredku krajev. V Savinjskem zborniku sta našla mesto tudi turizem in kmetijstvo. Svojo besedo so pravzaprav našle vse tiste dejavnosti, ki odražajo življenje spodnje Savinjske doline. Morda bo kdaj zamisel izdajateljev prerasla sedanje okvire. Eno je gotovo: Desetletni publicistični pregled dela in življenja ene naših razvitejših občin in pokrajin je vreden vse pozornosti.

DRAGO MEDVED

ZALEC — V Savinovem razstavnem prostoru so minuli teden odprli enkratno razstavo slovenskega, žal že pokojnega likovnega velikana MARIJA PREGELJA. Uvodno besedo je o slikarju podal profesor Marijan Tršar. Marij Pregelj sodi v generacijo, ki je pred drugo svetovno vojno študirala na likovni akademiji (Zagreb). S svojimi deli je pri nas našel mesto poleg Gabriela Stupice, kar ga uvršča v sam vrh slovenskega slikarstva. Zato smo lahko Zalcanom iskreno hvaležni za izredno razstavo, ki pomeni za kraj in ne samo zanj velik kulturni dogodek. Na posnetku vidimo ob otvoritvi tudi slikarja Jožeta Tisnikarja (levo) in prof. Marijana Tršarja. Ob otvoritvi je na violončelu izvajal dela J. S. Bacha Jurica Grkalič.

FOTO: DRAGO MEDVED

Knjižna novost

Pri Založbi Obzorja v Mariboru je izšla knjiga Aleksandra Kutoša ZKJ — USTANOVITEV IN RAZVOJ s predgovorom Franca Setinca. Knjiga je posvečena 7. kongresu ZKS in 10. kongresu ZKJ.

Delo ni reprezentančne na-

rave in ima trajno vrednost. Rabilo bo kot učbenik politični šoli pri CK ZKS in bo nepogrešljiv priročnik za večerne politične šole in marksistične krožke, pa tudi pri študiju novejših zgodovine Jugoslavije v srednjih in drugih šolah bo koristen pripomoček. Knjiga bo tudi zelo primerno darilo praktične vrednosti za vse na novo sprejete člane ZK. Politični aktivisti bodo v njej našli številne koristne informacije.

Knjiga je v bistvu kratek (na 190 straneh manjšega formata) oris ZKJ — KPJ, ki obravnava njeno ustanovitev in razvoj od leta 1919 do 1974. Pisec je še zlasti obdelal evolucijo idej in nazorov ZKJ — KPJ do najpomembnejših družbenih vprašanj in jih kritično oce-

nil, politični boj partije v predprilski Jugoslaviji, pripravo na revolucionarni družbeni preobrat, vodilno mesto partije v revoluciji, njeno enkratno vlogo pri graditvi demokratične socialistične samoupravne družbe in še posebej njen notranji razvoj ter vprašanje demokratičnega centralizma.

Pri tem zelo izrazito izstopajo nekatere krizne situacije, padci in junaški boj za našo izvirno pot v socializem.

Knjiga, ki seznanja bralce tudi z nekaterimi avtentičnimi teksti dokumentov, je pisana dokumentirano, poljudno, zanimivo in pregledno. Ocenjevalci — Franc Setinec, dr. Janko Pleterški in Lev Modic — so dali delu najboljše priporočila.

Komorni moški zbor Celje

Srebrni jubilej

Najprej čestitka. Iskrena in topla kot je globoka slovenska pesem. Čestitka za srebrni jubilej, za petindvajsetletnico uspešnega dela. Amaterskega. Navzlic temu visoko kvalitetnega. Takšnega, ki je požel priznanja ne samo doma, marveč tudi v tujini.

Celjski komorni moški zbor bo svoj srebrni jubilej počastil najprej v sredo, 17. t.m. s slavnostnim in dva dni zatem še s ponovljenim koncertom. Obakrat v Narodnem domu.

Srebrni jubilej Kunejevega zbora kot ga nekateri radi imenujejo pa naj ne bo samo praznik pevcev, temveč praznik vseh, ki jim je naša pesem pri srcu, ki dobro mislijo. Naj bo to praznik Celja. Četudi brez zastav in fanfar ga lahko nosimo v srcih, ponosni, da imamo tak zbor. Celjski zbor.

Neposredni pobudnik za ustanovitev Komornega moškega zbora je bilo takratno celjsko gledališče. Rojstni datum je 20. maj 1949. leta. Ob ustanovitvi je Celje dobilo »Komorni moški zbor ljudskega gledališča.« Takrat je imel devet članov. Svoj prv javni koncert je imel ob proslavi slovenskega kulturnega praznika, februarja 1950. leta. Jeseni istega leta je prišlo do majhne reorga-

nizacije. Komorni moški zbor je postal samostojni ansambel.

Tako se je začela pot. Skromno. Toda, že prvi nastopi so obetali veliko. Njegova rast pa je očitna tudi v osvajanju programske politike. Najprej slovenska pesem, zatem jugoslovanska in končno najzahtevnejši mednarodni spored.

Kvalitetno rast zbora potrjujejo tudi številna priznanja. Morda je bilo odločilno za nadaljnjo pot republiško pevsko tekmovanje 1961. leta. Celjski komorni moški zbor je osvojil prvo mesto. In potem . . . Dolg je spisek visokih odličij. Prvo mednarodno je zbor osvojil 1957. leta. Prvo mesto v Ljangu. In potem še Arezzo, Gorica, Montreux, Ronchi . . . Med domačimi sta še posebej dragoceni zlata plaketa »J. Galusa« in Slandrova nagrada celjske občinske skupščine.

Pot članov Komornega moškega zbora je vodila skozi vse zahodno evropske države. Ta zbor je postal stalni gost tudi nekaterih velikih tujih radijskih hiš. Na vseh teh gostovanjih v tujini je rasel v pomembnega ambasadorja miru in prijateljstva med narodi. Slovensko in jugoslovansko pesem je ponel v Belgijo, na Nizozem-

ske, v zvezno republiko Nemčijo, Italijo, Švico . . . Povsod so ji zaploskali. In vselej je ogrela na tisoče poslušalcev.

Zbor ima v svojih vrstah še zdaj člane, ki so mu zvesti polnih 25 let. Med njimi je tudi dirigent prof. Egon Kunej. Sicer pa je svojstven tudi po svoji sestavi. Od delavca in kmeta do profesorja in zdravnika. In vendar složna družina!

Izredna aktivnost se kaže v številu nastopov, koncertov. Če računamo, da jih je vsako leto tudi po štirideset in več, potem lahko vsaj približno ugotovimo, koliko src je ogrel. In ne samo to. Že od vsega začetka je našel svoje mesto med delavci. Obiski in nastopi za delovne kolektive in tudi sredi proizvodnih prostorov so stalni del njegovih prizadevanj. Slovenska, partizanska in jugoslovanska pesem si je po zaslugi Komornega moškega zbora utrla pot tudi v manjše kraje, na vas, med člane humanitarnih organizacij. Zanj ni bilo ovir. Bila je dostopna vsem in je še. In prav ta ljudskost zbora je poleg visoke kvalitete velika dragocenost.

Komorni moški zbor slavi svoj srebrni jubilej.

M. BOZIC

TOVARNA
NOGAVIC
POLZELA

Lastovka iz Polzele
prinaša nove proizvode!

- PLER
- GOLDEN PANTY
- GALA
- BRIT

PLER in GOLDEN PANTY sta preventivni hlačni nogavici, namenjeni ženskam, ki veliko stojijo! GALA hlačne nogavice so izredno fine, ojačane v zgornjem delu in gladko pletene. BRIT so kvalitetne, raztegljive hlačne nogavice. Cena je zelo ugodna!

DOGODKI

CELJE: PRAVNIKI NA POHODU

V petek, 5. aprila, je v Celje prispela skupina študentov prava, udeležencev pohoda po poteh XIV. divizije. Na pohodu utrjujejo bratstvo in enotnost med mladimi, obujajo in negujejo revolucionarne tradicije NOV, kot tudi spoznavajo pokrajino, skozi katero poteka pot. To je že njihov osmi tradicionalni pohod v organizaciji izvršnega odbora skupnosti študentov pravne fakultete v Ljubljani. Udeležilo se ga je po nekaj predstavnikov iz vseh 16 pravnih fakultet Jugoslavije, približno enako število fanov kot deklet, poleg njih pa tudi sedem predstavnikov učnega osebja.

V Celju so jih lepo sprejeli tako občani kot tudi vojaki in starešine naše armije. Zvečer so se udeleženci pohoda sestali z vojniki v prostorih Doma JNA, kjer so spontano priredili manjšo zabavo, na kateri so prepevali in pripovedovali vesele dogodivščine s pohoda, kot tudi iz zgodovine naše revolucije. Ob prijateljskem razgovoru so izmenjali svoja mnenja o življenju, delu in učenju vojakov.

IGOR FERLAN

ŠENTJUR: ZBOR BRIGADE

Pred dnevi je bil v Šentjuru zbor delovne brigade za letošnjo akcijo KOZJANSKO 74. Delovno brigado bo sestavljalo okoli 70 brigadirjev iz osmih občin celjske regije, ki bodo od 3. do 24. maja gradili cesto in vodovod v okolici Planine pri Sevnici. Na zboru je prisotne brigadirje seznanil o delu in življenju v brigadi Milan Bratec, lankoletni vodja delovne akcije na Kozjanskem. Brigadirji bodo prebivali v osnovni šoli Šentvid, ki jo je kupila Republiška konferenca ZM Slovenije in bo kasneje tu zgradila rekreacijski center za mlade.

DraMa

NAZARJE: DOKVALIFIKACIJE

Prejšnji teden je bil zaključen enotedenski tečaj za pridobitev polkvalifikacije delavci, ki opravljajo gojitvena dela v gozdnem obratu v Lučah ob Savinji. Tečaj je obiskovalo 39 delavci iz gozdnih obratov v Lučah in Solčavi.

Tečaj, ki je obsegal nekaj splošnih predmetov ter strokovne predmete (gojitev, semenarstvo, drevničarstvo) ter varstvo pri delu, je bil organiziran tudi v Nazarjih, in sicer za gozdne obrate Nazarje, Ljubno in Šoštanj.

V teku pa je šestdnevni tečaj za pridobitev polkvalifikacije gozdnih delavcev, ki opravljajo delo z ročnimi motornimi žagami. Tečaj obsega poleg splošnih predmetov še motorizirano, izkoriščanje gozdov ter s poudarkom, varstvo pri delu.

Organizacija usposablja delavce kar s svojimi strokovnimi kadri, ker bi bilo vsako drugo izobraževanje oteženo in drago. Na ta način pa dobro izkoristijo domače strokovnjake, kar je velika prednost, saj le-ti najbolje poznajo svojo problematiko in delovne razmere!

Pepi MIKLAVC

ŠENTJUR: NOV VODOVOD

V naselju Bezovje bodo te dni končali z izgradnjo novega vodovoda. Vodo bo dobilo 15 domačij, ki so vložile v izgradnjo preko 8500 prostovoljnih ur, ter prispevale po 6000 din samoprispelka. Pri izgradnji jim je pomagala tudi krajevna skupnost, ki jim je prispevala preko 30.000 din. V celoti je vaščane stal vodovod okoli 300.000 dinarjev.

D. Mackošek

MOZIRJE: PRORAČUN IN ŠE KAJ

V ponedeljek, 15. t. m. se bodo k 42. skupni seji sestali člani obhoda zborov občinske skupščine v Mozirju. Po vsej verjetnosti bo to tudi zadnje zasedanje skupščine v tem mandatnem obdobju.

Predlog dnevnega reda je obširen in zajema poleg družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno porabo še odlok o letošnjem občinskem proračunu itd. Pomembna bo tudi razprava o nekaterih novih zazidavalnih conah. Gre za preč problem Gornje Savinjske doline ter za nujnost, da odprejo nova zemljišča za graditev stanovanj.

ŠEMPETER: DVE DROBNJ

Spevoigra »Vasovalci« v treh dejanjih je prekinila že nekaj časa trajajoče mrtvilo na odskih deskah v Šempetru v Savinjski dolini. Domačine so presenetili mladi igralci, sicer člani društva prijateljev mladine z Gomilškega. Maloštevili gledalci in poslušalci so nastopajoče nagradili za lepo slovensko petje.

xxx

Z delom je pričel mešani pevski zbor šempetrske Svobode. Pričakujejo, da bo pod vodstvom Sonje in Milana Kasesnika kmalu javno nastopil in tako nadaljeval bogato tradicijo.

T. M.

CELJE: 30 DELEGATOV V ZBORU KS

Po odloku celjske občinske skupščine bo imel zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Celje 30 delegatov. V njem bo imela vsaka krajevna skupnost svojega delegata, sicer pa glede na število prebivalcev od najmanj enega do največ treh. Tako bodo imele krajevne skupnosti Otok, Gaberje-Hudinja, Dolgo polje, Center in Store po tri delegate, krajevni skupnosti Vojnik in Pod gradom pa po dva. Vse druge bodo v zboru zastopane s po enim delegatom.

Ce bi dosledno upoštevali število delegatskih mest po številu prebivalcev, bi prišlo do tega, da bi imela krajevna skupnost Otok celo pet delegatov itd. Omejitve navzgor je torej umestna, kakor je primerno tudi določilo, da imajo tudi manjše krajevne skupnosti v zboru vsaj enega delegata. Zastopnost vseh krajevnih skupnosti v novem zboru je tako povsem zagotovljena.

Sicer pa je razprava pokazala, da bo treba odlok bržčas že kmalu spremeniti, saj se število prebivalcev na določenih območjih hitro spreminja oziroma narašča.

25. letnico svetovnega dneva zdravja praznujemo letos z geslom »Pravilna prehrana — boljše zdravje«.

Pravilna prehrana zagotavlja otroku normalen razvoj, odraslemu pa daljše življenje. Človek izbira hrano po svojem okusu in možnostih, vendar pa okus ni vedno najboljši vodnik, možnosti pa so včasih omejene zaradi geografskih, verskih, družbenih ali socialno ekonomskih okoliščin. Geografski položaj točneje geološki, je včasih usoden za obolevanje prebivalcev nekega predela. V Avstraliji, na Irskem in Skotskem je v zemlji zelo malo magnezija in zato je v teh predelih obolevanje na srčnem žilju (koronarni sklerozni) s posledičnim srčnim infarktom mnogo česče. Ustajene navade pri izbiri hrane lahko še močneje vplivajo v pozitivnem ali negativnem smislu. Finci uživajo pretežno živalske maščobe. Japonci pa rastlinske in še teh zelo malo. Statistika nam kaže, da je umrljivost zaradi srčnega infarkta pri Fincih 8-krat česča kakor pri Japoncih.

V teku II. svetovne vojne, ko je bila prehrana z živalskimi maščobami močno omejena, je neverjetno padlo število srčnih infarktov, možganskih kapi, arterioskleroze nasploh, pa še število sladkornih bolnikov in putičarjev.

Ze te skromne primerjave nam nazorno kažejo, da je prehrana vreden činitelj našega počutja, dobrega zdravja in daljše preživetosti. Če hočemo ostati zdravi in dolgo živeti, moramo držati neke vrste dieto. Dieta sama po sebi pa pomeni omejitev v količini in čisto tudi v izbiri hrane. Tako razlikujemo obvarovalno in zdravilno dieto. S prvo obvarujemo samega sebe pred boleznijo, z drugo pa zdravimo že nastalo bolezen ali vsaj preprečujemo njeno napredovanje.

Kaj naj preprečujemo z obvarovalno dieto. Predvsem prekomerno rejenje — tol-

Kako naj torej živimo oz. kako naj se hranimo, da se izognemo tem nevarnostim? Ni samo važno, s čim se hranimo, ampak tudi kako si razdelimo dnevne obroke. Obroki našega prebivalstva so nepravilno razdeljeni. Zjutraj zaužijemo komaj kaj, na delovnem mestu se zadovoljimo z malico, večerjamo pa obilno, kar pri večini vodi do naraščanja telesne teže. Naš jutranji obrok naj bi bil takimenovani »angleški zajtrk«, sestavljen iz lahke prebavljivih beljakovin: svežega kravjega sira, mehko kuhanih jajc, nemasnih vrst sirov, manjše količine mleka, ovsenih kosmičev ali drugih testeninskih proizvodov, ki so že danes na razpolago. Nikoli naj ne bi manjkali sadni sokovi ali sveže sadje. Maščob naj bo malo, še manj pa sladkorjev, kajti ravno ti povzročajo dnevna kolebanja krvnega sladkorja, kar vodi do stalnega občutka gladi. Sladkorji se v telesu spreminjajo v maščobo!

Važno je tudi, kako uživamo našo hrano. Pravilno pripravljen obrok naj bo neke vrste obred in užitek. Jejmo počasi, med jedjo ne govorimo, ne čitamo in ne pijmo. Omenjene razvade pojačujejo goltanje zraka, kar nam povzroča tiščeče bolečine v zgornjem delu trebuha, zlasti proti večeru. Veliko želodčnih bolnikov sploh ni bolnih na želodcu, pač pa imajo težave zaradi svojih slabih razvad.

Pri pravilni prehrani naj bi se držali naslednjih načel: obrokov naj bo troje do petero dnevno, jutranji obroki naj bodo obilnejši, večerni pa skromni.

Paziti moramo, da ne užijemo več kalorij, kakor jih dnevno porabimo. Duševno delo ne troši kalorij. Za običajno fizično nenaporno delo zadostuje za moškega 3200, za žensko pa 2300 kalorij. Čeprav debelost povzroča več različnih činiteljev, pa je temeljna resnica le ta, da se redimo, ker uživamo več kalorij kakor jih potrošimo.

Prof. dr. med. dr. sc. Herbert Zaveršnik

KAKO SE HRANIMO?

ščavost s tem v zvezi ali pa tudi brez tega, prerano pojavo poapnenja žilja — arterioskleroze.

Ameriški zdravniki trde, da je postala prekomerna debelost državni ubijalec št. 1. in da si koplujemo prerane grobove z lastnimi zobmi. Estetski razlogi za idealno težo so mnogo manj tehtni kot zdravstveni. Rastoči standard s preobilico hrane, mehkanizacija življenja in avtomobilizem zmanjšujejo fizične napore in spravljajo človeka v nevarnost, da se čezmerno redi. Statistična služba ameriških zavarovalnic je ugotovila, da je umrljivost tem višja, čim več ima človek kilogramov nad idealno težo. Med 45. in 55. letom pomeni 12 kg nad idealno težo 25 odstotkov večjo verjetnost, da bo človek v naslednjem letu umrl. Pri 25 kg nad teže je ta nevarnost že 50 odstotkov.

Zakaj se pravzaprav tako bojimo toščavosti? Vsekakor zaradi posledic, ki jih toščavost prinaša s seboj. Te posledice so mehaničnega značaja, kakor degenerativne spremembe kolenskih in kolčnih sklepov, obolenja venskega žilja na kračih in pešah, desnega srca. Še huje pa so posledice, ki nastopajo kot poapnenje žilja — arterioskleroza predvsem srčnega in možganskega žilja, sladkorna bolezen, povišana količina sečne kisline, kar privede do putike ali protina in nastajanje žolčnih in ledvičnih kamnov.

Arterioskleroza je dandanes bolezen, ki se prav epidemično širi po vseh civiliziranih deželah. Skoro polovico umrljivosti gre na račun te bolezni. Čeprav je arterioskleroza po 60. letu fiziološki pojav, obolevajo ljudje danes že s 30. letom, ko so še na višku svojih ustvarjalnih sil. Glavni dejavniki so:

NEPRAVILNA PREHRANA, PREKOMERNA TEŽA, PREKOMERNO DUŠEVNO DELO, PREMAJHNA FIZIČNA AKTIVNOST, POMANJKLJIV TELESNI TRENING IN PREKOMERNO KAJENJE.

Ena zaužita žemlja dnevno preko kalorične potrebe, da v enem letu 4 kg čiste maščobe.

Izbirajmo pravilno med hranili. Naša hrana naj bo sestavljena predvsem iz beljakovin, zelenjave in sadja. Med beljakovinami se poslužujemo predvsem skute, jajčnega beljaka, nemasnih sirov, rib, perutnine, v manjši meri pa teletine in govedine, svinjino pa je bolje, če jo popolnoma opustimo.

Čimbolj se izogibamo sladkorjem, medu, sladkanim pijačam, slaščicam itd. Od škrobov uživamo v omejeni količini krompir in si zapomnimo, da so testenine iz bele moke ali riž dvakrat tako redilni kot ista količina krompirja.

Posebno skrb pa moramo poklanjati maščobam. Živalske maščobe je treba zmanjšati, kolikor je le mogoče, kajti te vsebujejo pretežno zasičene masne kisline, ki so povzročitelj arterioskleroze. Med taka hranila spadajo svinjina, mesni proizvodi, klobase, surovo maslo, mleko in mlečni proizvodi.

Zvišati moramo količino rastlinskih maščob, ki vsebujejo nezasičene masne kisline, to pa so predvsem margarini, ter rastlinska olja — sojino, sončnično ali koruzno.

Količino holesterola, ki je vreden dejavnik pri nastajanju arterioskleroze, zmanjšamo tako, da se izogibamo svinjini, mesnim izdelkom, surovemu maslu, jajčnemu rumenjaku, vsej drobovini, orehom, lešnikom, mandljem, rakom in ostrigam.

Gledati moramo, da obdržimo ali dosežemo idealno težo predvsem z omejitvijo sladkorjev. Namesto po sladkarijah segajmo po škrobih.

Izogibajmo se velikih in držimo se rajši manjših obrokov dnevno. Tako ne bomo nikoli preveč lačni, pa tudi redimo se počasneje.

Ce se držimo teh zlatih načel, se ničesar ne odpovedujemo, temveč samo spremenimo svoje navade pri jedi, ne da bi se pri tem odrekli užitku, ki ga imamo z jedjo.

DORA ROVERE:

TO JE NEKO ŽIVLJENJE

Nadaljevanje in konec

»Pa bi želeli še kaj?« je počasi vprašal. »Da, želela bi meti nekoga, ki bi me ljubil in bi ga ljubila tudi jaz, pa ne bi bil tak strahopetec, kot je to večina moških — bil bi iskren. Rača bi brala knjige, poslušala glasbo, imela otroke, delala in sploh živela kot drugi... Le nečesa ne bi mogla narediti kot drugi, le tega ne!« je rekla počasi, kot da je to zadnje nekaj, kar ni čisto po predpisih, ki jih postavlja človeška družba. »Kaj pa?« je vprašal z nasmehom. »Poročiti bi se ne mogla. Zdi se mi, da ne bi mogla nikomur, pa naj bi ga še tako ljubila, objubiti, dati besedo, da bom dobra z njim v dobrem in slabem... in vse tisto, kar sodi zraven k tistim prisegam in objubam, ki si jih ljudje dajejo ob takih priložnostih, pa se jih tako malo drže. Saj vendar ne morem vedeti, kaj bom doživela jutri, kako bom jutri čutila?« Umolknila je. On je vstal bil je zaspan in utrujen.

A ona je govorila, kot da sploh ni opazila, da se je premaknil. »Vidiš, zaradi vsega tega, pa še zaradi mnogih drobnih stvari, zaradi katerih vse to, kar želim, tisto nemogoče izvesti, sem prišla do zaključka, da nima nobenega smisla moje bivanje, hotenje, gibanje moj jaz... Nobe ne poti ni več, po kateri bi bilo vredno kreniti, po hiteti.« Zableto ga je nekje v notranosti, ko je to slišal. Ni vedel, zakaj je naenkrat tako zabolelo, bolelo je. Tiho je jel govoriti: »Tanja, z mnogimi ljudmi sem se že pogovarjal o življenju in nje govem smislu in nesmislu, vendar je večina njih prepričana, da se še vedno najde kaj, za kar je človeku vredno živeti. Otrok ste še, mala. Če bi bil takšen otrok, bi vedeli tole: imate lahke prijatelje, tovariše, dobri in slabi ljudi, ki jih srečujete, živite med njimi, njimi, vendar svoje življenje boste morali preživeti sami — sami. Nič, če, pa naj vas bo imel tako rad, tega ne bo mogel storiti namesto vas. In če si boste dovolj leli, če se boste dovolj trudili, boste našli na poti vse kar želite.« Obil se je proti vratom. Počasi ji je pripovedoval stavek za stavkom, ki da si želi, da bi si vse to za dolgo zapomnila. hotel, da bi mu karkoli odgovorila. Hitro je šel vratom pozdravil in odšel.

Naenkrat se je zazdelo, da je zelo dovoljen sam s sabo. Še je po hodniku, počasi, zgodno kot da ne bi prebodel vse noči. Ko je mimo sobe za sestre zaslišal smeh. »Da, to tisto, to je življenje.« L nes je srečal Tanjo. V raj si še v sanjah predstavljaj, da bi bilo kje deklet, ki pole papirja in razmišlja o smislu in nesmislu življenja na tak način, kot je to delala ona. Moje mnogo takšnih, moje če ni več nobene. Zato je malce bal zanj, za njo.

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE!

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE
ROMAN BOBEN

ŠTIPENDIJE

Vem, da bo današnja tema zanimala marsikaterga, ki namerava nadaljevati študij. Prav zato ji namenjam danes ves razpoložljivi prostor.

Štipendija ima v naši družbi več namenov. Našeli bomo samo najpomembnejše. Vzpodbuja naj odločitev za študij tiste stroške, v kateri čutimo pomanjkanje strokovnjakov. Omogoči naj šolanje vsem tistim, ki zaradi oddaljenosti od šole morajo stanovati v dijaškem domu — kar pa seveda izredno povečuje stroške šolanja. Se bi lahko naštevali, vendar naj bo dovolj. Namen današnjega članka je bolj ta, da vas seznanim kje, kako in kdaj boste lahko kandidirali za štipendije, ki so namenjene dijakom srednjih, višjih in visokih šol.

1. Republiška izobraževalna skupnost je v zadnjih letih pomemben štipenditor in število njenih štipendij raste iz leta v leto. Posebno pomembna je vloga tega sklada za tako imenovana nerazvita področja, kjer je le malo drugih štipenditorjev. Važno je tole: štipendije sklada republiške izobraževalne skupnosti (RIS) naj bi dobili predvsem tisti učenci, ki se odločajo za študij na takih šolah, za ka-

tere drugi štipenditorji ne kažejo dovolj zanimanja. To so gimnazije, pedagoške gimnazije, vzgojiteljske in umetniške šole. Seveda pa tudi za druge, vendar le v manjšem številu. Pogoji za pridobitev štipendije pri RIS so naslednji: prav dober ali odličen uspeh v osnovni ali srednji šoli; intelektualne sposobnosti za kasnejši študij in materialno stanje družine — drugače povedano — poprečni osebni dohodek na člana družine. S temi pogoji skušajo doseči to, da bodo dobili štipendije v veliko večji meri kot v preteklosti otroci iz delavskih in kmečkih družin, ki so z dosedano uspešnostjo v šoli dokazali, da lahko nadaljujejo študij. Tisti, ki boste prejeli štipendije od RIS, boste morali v srednji ali višji in visoki šoli pokazati enako prizadevnost in uspešnost, kot ste jo na sedanji šoli. In če to bo, boste prejeli štipendijo do zaključka vašega šolanja. Prošnje za štipendije iz sklada RIS boste oddali poverjenikom za poklicno usmerjanje na šoli. Obrazce boste dobili prav tako tam. K prošnji boste priložili prepis sprave o sedmi in osmi razred (I. polletje), mnenje šole (napli-

sal ga bo razrednik), potrdilo o dohodkih očeta in matere, če sta zaposlena, in potrdilo o premoženjskem stanju (dobite ga na davčni urpavi). Razpis bo objavljen v dnevnem časopisu — posebno obvestilo pa bodo prejeli vse šole in to bo že v mesecu aprilu. Razpis štipendij za študij na višjih in visokih šolah bo objavljen nekoliko kasneje. Postopek je enak. Gotovo ni potrebno, da vas opozorim na termine, v katerih je potrebno oddati prošnje in vse priloge. Ti termini bodo objavljeni in ne zamudite jih.

2. Temeljne izobraževalne skupnosti (TIS) bodo tudi v bodoče dajale štipendije predvsem za študij na pedagoški gimnaziji, vzgojiteljski šoli, pedagoški akademiji in ostalih šolah, ki pripravljajo pedagoški kader. Pogoji za pridobitev teh štipendij so enaki kot pri RIS. Razpisi bodo objavljeni v dnevnem časopisu in lokalnih časopisih (zato ne pozabite vsak teden prebrati Novi tednik). V razpisih bodo navedeni tudi datumi, do katerega bo potrebno prošnjo oddati. Poslali jo boste neposredno na naslov TIS ali pa posredno preko šole.

3. Skupščine občin so s posebnim družbenim dogovorom ustanovile štipendijske sklade. V te sklade prispevajo vse organizacije združenega de-

la, ustanove, družbeno politične organizacije itd. za izobraževanje. Iz tega sklada se podeljujejo štipendije za vse vrste šol, ki izobražujejo kadre, ki jih na področju posamezne občine primanjkuje. Tudi ti skladi pri obč. skup. bodo svoje razpise objavile v dnevnem časopisu in takrat boste lahko izvedeli za pogoje in vrste šol, za katere bodo podeljevali štipendije.

4. V aprilu, maju in juniju bodo v časopisih objavljeni razpisi za štipendije, ki jih podeljujejo organizacije združenega dela, ustanove in drugi.

Te štipendije so namenjene za pripravo tistih kadrov, ki jih štipenditor potrebuje za delo v svojih delovnih organizacijah. To so tehniki vseh vrst, poklici v zdravstvu, kemijski, tekstilni, kovinski, metalurški v industriji itd. Razpise boste našli v časopisih, v šolah pa so vam na razpolago posebne »Informacije«, kjer boste našli naslove vseh, ki bodo v naslednjih mesecih razpisovali štipendije. Za podrobnosti boste lahko povprašali poverjenike za poklicne razrede na šolah, ali pa pisali tistemu, ki štipendijo razpisuje. Na razpolago smo vam tudi v Poklicni svetovalnici. Pišite nam na naslov: Komunalni zavod za zaposlovanje — Poklicna svetovalnica, Šlandrov trg 7, 63000 Celje.

ZAMAŠEK, PROSIM!

»Živio, mama!« zavpije moj desetletni sin, treščil z rama v podboje vrat, zavtihti šolsko torbo meni v naročje in se zvrne z vso težo na divan.

»Kaj ti pa je danes? Tako bled si. Je kaj narobe s tabo?« ga zaskrbljeno vprašujem. Nobenega odgovora. Fant leži kot mrtev in globoko diha. Nato se komaj slišno oglasi:

»Mami, slabo mi je. Bruhal bom!«

»Čisto pri miru leži, po zdravniku skočim!« vsa v strahu izdavam. Čez dobro uro je prišel zdravnik, medtem pa je moj sin ves zelen spravljal iz sebe vse, kar je pred nekaj urami použil.

Zdravnik z resnim obrazom pregleda bolnika in me sprašuje o začetnih znakih »boleznia«. Nato se nasmehne in reče:

»Veste kaj? Vaš kratkohladeček ni bolan... ampak pijan pa je.«

»Kako prosim? To je nemogoče! Matjaž, si res pil?« se s povišanim tonom obrnem k sinu. Sin s strahom v očeh pogleda zdravnika, nato mene in neodločno prikimam.

»Ampak, zakaj? Saj veš, da je alkohol strup, posebno za otroke! Kako si mogel?« zavpijem in si zdravnika sploh ne upam pogledati.

»Če pa... če pa mi še manjka R.« izdavi Matjaž. »Kaj ti manjka? Ne razumem!« še bolj povišam glas.

»Zamašek sem potreboval... od piva... nagradna igra in kupil sem pivo... in ga spil.« Zmedeno pojašnjuje moj »okrogla« sin.

»No, zdaj smo pa tam! Vidite, tovariš zdravnik... in to se pripeti ravno mojemu sinu. Mu bom že dala nagradno igro! Kaj vse si ne izmislijo. Ko bi mlekali v steklenice, potem bi človek bil pomirjen, če bi tudi otrok zahteval: »Zamašek, prosim!«. Saj pravim, moj sin ne bo več dobil denarja za »zamaškes«, pri žepniku mu je odklenkalo. Bomo videli, če bo kaj pomagal!« vsa besna razlagam zdravniku in ga pospremim do vrat.

Sinu odleže, jaz pa hitro skočim še v trgovino. Hladnik je prazen. Tudi osvežilnih pijač nam je zmanjkalo. Zagledam pivo. Odločim se in vzamem nekaj steklenic. Mogoče pa bo R!

D. P.

Intervju

TA PRIDNI FANT KADER ODHAJA

Mladi Franc Lašič je zaposlen v gradbenoobrotnem podjetju Kongrad v Slovenskih Konjicah že šest let. Najprej je bil vajenec, nato se je izučil za kleparja. Vendar mu tudi to ni bilo dovolj. Pred štirimi leti se je odločil, da se bo še naprej izobraževal. Vpisal se je v srednjo tehniško šolo strojne smeri, v oddelku za odrasle, kjer letos končuje zadnji letnik.

»Ceprav sem zadovoljen s poklicem kleparja, sem hotel še v šolo. Vpisal sem se v srednjo tehniško šolo v Celju, kjer obiskujem predavanja petkrat tedensko. Poleg službe je šola prav gotovo veliko breme, toda ni mi težko. Navadil sem se že, da skoraj nimam prostega časa in tudi ko ga imam, se moram pripravljati za izpite. Želim sem študirati, zato z lahkoto premagujem morebitne težave in trenutke, ko

si želim veliko, veliko prostega časa. Toda ko se zavem, da je šola edina pot do boljšega zaslužka in prijetnejšega delovnega mesta, mi ni več hudo.«

Franc je aktiven tudi v svoji delovni sredini. 15. marca je postal predsednik mladinskega aktiva v Kongradu, ko so tudi aktiv uradno ustanovili.

»Bojim se, da ni preveč zanimanja za delo v aktivu,« pravi Franc. »Mogoče je krivo tudi to, da še nismo sprejeli programa dela in mladi delavci še ne vedo, zakaj smo se pravzaprav organizirali. Mogoče bo delo čez čas le zaživel.«

S Francem sva se pogovarjala o pogojih dela v njihovem podjetju, o osebnem dohodku. Pravi, da je s pogoji dela zadovoljen, tudi plača se mu ne zdi premajhna. Le ne kaj ga skrbi.

»Zdi se mi, da se delavci premalo zavedajo dejstva, da delajo zase. Velikokrat se

pritožujejo, ne zavedajo pa se, da morajo tudi sami z besedo ali delom popraviti napako, ki je nastala. Pa naj bo to napaka v proizvodnji ali pa v kolektivu.«

Franc Lašič bo letos končal četrty razred tehniške šole, nato bo odšel v JLA in potem?

»Rad bi prišel spet nazaj v Kongrad. Vse je odvisno od tega, ali mi bodo nudili takšno delovno mesto, ki bo zahtevalo izobrazbo tehnika.«

Prav gotovo bo dosegel to, kar si želi, ta pridni fant!

DAMJANA STAMEJCIC

Naši delegati

Predstavljamo vam Janeza Šepetavca člana delegacije trgovske delovne organizacije Moda. Doma je iz Celja, v podjetju pa je kot aranžer zaposlen že sedmo leto. Star je 24 let, zelo aktiven in delavoljen, saj opravlja vrsto pomembnih funkcij. Zapršili smo ga za kratek razgovor.

»Tudi v naši delovni organizaciji smo izvolili 9-člansko delegacijo, katere član sem tudi jaz. Poleg te funkcije opravljam še nekaj drugih. Tako sem predsednik občinske konference sindikata trgovine, predsednik sindikata

naše delovne organizacije. Član delavske kontrole in član sekretariata mladinskega aktiva v podjetju. Voljo do dela imam, pa tudi v podjetju imam vso podporo za svoje aktivnosti. Sploh je družbeno politično življenje v delovni organizaciji zadnje čase zelo zaživel. Ustanovili smo osnovno organizacijo ZK, mladinski aktiv, ki je zelo delaven, pa tudi sindikat v svoji aktivnosti ne zaostaja.

Mislím, da bo nov delegatski sistem ogromno prispeval k razvoju samoupravljanja v naši družbi. Naša delovna organizacija ima 9 poslovnih enot, ki so vse, razen dveh, treh manjših, zastopane z enim ali več delegatom. Leti bodo poskrbeli za dobro obveščenost kolektiva o delu delegacije in zbora združenega dela občinske skupščine. Člani delegacije se bodo pred vsako sejo skupščine sestali in določili delegata, ki bo zastopal delovno organizacijo. Delo si bomo razdelili po posameznih področjih, tako da bomo zastopani vedno z delegatom, ki se bo na določeno

no področje spoznal. Upamo pa, da nam bo skupščina pravočasno pošljala materiale.

Osebnost naših delovnih organizacij trudi in zavzema, da bi v trgovini sprostiti osebnostne dohodke zaposlenih. Osebnostni dohodki so prenizki, zato nam boljši kader odhaja v druge službe. To je naš glavni problem. Če bomo uspešni kaj storiti, se bomo lotili še ostalih problemov, kot je deljen delovni čas. Nimamo prostih sobot. No, tu dvomim, da bi se dalo v bližnji prihodnosti kaj storiti. Poskusili pa bomo.«

Tako se je predstavil Janez Šepetavc, član delegacije iz delovne organizacije trgovskega podjetja Moda Celje. Pri njegovem delu mu želimo veliko uspehov!

D. P.

CELJE: LETOS 600 STANOVANJ

Celje je odločno stopilo na pot reševanja stanovanjskih vprašanj. Oba sklada, tako solidarnostni kot sklad za usmerjeno graditev stanovanj, sta že na začetku dela dosegla lepe uspehe. Dvestodvanajst novih stanovanj je prvi rezultat njunega dela. Prva od teh bodo vseljiva že konec tega meseca, drugi blok, prav tako s 106 stanovanji, pa ob koncu junija.

Nov korak naprej na tem področju pomeni podpis družbenega dogovora o obveznem združevanju sredstev za graditev stanovanj. Gre za združevanje 30 odst. obveznega stanovanjskega prispevka. Podpis dogovora je zjel okoli 150 delovnih organizacij. Hvaležna je ugotovitev, da so ga podpisali tudi največji in zato najmočnejši kolektivi.

Medtem ko je isti družbeni dogovor lani zjel v celjski občini 103 delovne organizacije, se je letošnji krog razširil. Pa tudi sicer so letošnje perspektive ugodnejše. S sredstvi obeh skladov bodo že kmalu zastavili graditev 420 novih stanovanj. Vsa ta naj bi bila zgrajena prihodnje leto. Sicer pa bosta oba sklada samo letos razpolagala z okoli 7,5 milijardami starih dinarjev. In če tej perspektivi dodamo še okoli 150 stanovanj, ki jih bodo zgradile delovne organizacije same, lahko zapišemo, da bo letos v celjski občini v gradnji 600 novih stanovanj. Načrt graditev novih stanovanj — 500 vsako leto — se tako uresničuje. Družbena akcija dobiva vse širši obseg.

MB

Kmalu
nagradna
igra
NT in RC

KDO V DELEGACIJE?

V delegacijo krajevne skupnosti Liboje so bili izvoljeni: Jože Avsec, Nada Colnarič, Zorka Godler, Anton Jurak, Marija Kos, Franc Krk, Franc Oset, Franc Pinter, Albin Podlesnik in Roman Tominšek.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Intervju

SLOVENCIMO
STAR NAROD

V seriji intervjujev, v katerih bodo govorili zdravniki različnih strokovnih profilov, bomo predstavili posamezne dispanzerske dejavnosti in se ustavili zlasti ob tistih, ki so danes malo poznane in si šele utirajo pot. Ena takih je tudi gerontologija ali veda o staranju in starosti. Pobudnik te vede, ki jo danes v Celju v gerontološkem dispanzerju tudi praktično izvaja, je zdravnik dr. RUDI KRAJNC.

Gerontološka služba v Sloveniji nima nobene tradicije. Obstaja gerontološki inštitut v Ljubljani kot strokovni vrh, zato me zanima kako njihove ugotovitve uresničujejo v praksi. Koliko gerontoloških ambulant imamo v Sloveniji?

»Kot vem, samo dve. V Mariboru in Celju. Po vsej ostali Sloveniji pa obravnavajo starostnike le v splošnih ambulantah, čeprav potrebujejo posebne nege in posebnega zdravljenja.

Gerontološki dispanzer v Celju je prišel z delom 15. januarja 1973 leta in zajema območje celjske občine, kjer živi okoli osem tisoč ljudi, starih nad 60 let. Ob začetku pa je bil napravljen program za osem občin, kjer naj bi bilo zajetih 33.000 ljudi. Idealno bi bilo, da bi gerontološka služba pokrivala celotno območje in tako zajela regionalno vse starejše ljudi, ki so stari nad 60 let. Ob reorganizaciji zdravstvene službe smo nekoliko obstali in perspektiva gerontološke službe v regiji je postala vprašljiva. Imamo le zagotovilo strokovnega sveta dispanzerskih služb, da bomo program izvajali naprej, tudi v gerontološki službi.

Na Slovenskem ste med prvimi, ki se v praksi lotite zdravljenja starejših ljudi. Zakaj ste se odločili za to, razmeroma mlado in malo popularno zdravniško vedo?

»Zato, ker sem kot splošni zdravnik opazil, da so stari ljudje potrební posebne nege. Tako kot noseča žena ali

kot dojenček. Pri obeh, šeni in dojenčku, je samo po sebi razumljivo, da ju obravnavamo dispanzersko. Pri starejših ljudeh pa nam to še ni prišlo v navado, čeprav kažejo vse indikacije, da je to potrebno delati. Pri nas v Sloveniji je ogrožena prav te vrste populacija. Poprečna starost ljudi se veča, s tem pa nastopajo tudi novi problemi. Slovenci smo star narod, se pa tega premalo zavedamo. Hodimo v korak z nacijami kot so Hrvači, Vojvodinci in se približujemo zahodno evropskim merilom ter se ne zavedamo, da se naš narod počasi stara, posamezniki pa dalj časa živijo.

Na začetku poti se najbrž srečujete s težavami. Katere so to?

»Ne toliko kadrovske kot mislite, ker imamo s prostoro veliko večje težave. Preprosto, služba ne more opravljati tistega, kar bi morala, ker nimamo prostora. Praksa enega leta je pokazala, da bi morale v geronto-

logiji v celjski občini delati vsaj tri ekipe, ki bi timsko obravnavale posamezne primere. V vsakem timu pa delajo štirje ljudje. — Jaz pa sem s svojo ekipo sam, ker trenutno nimamo prostorov za razširitev naše dejavnosti.

Kako poteka delo v taki ekipi, s čim se ukvarja, na kaj naleti?

»Sistemske preglede delamo po krajevnih skupnostih. Povežemo se z družbenimi dejavniki, s socialno komisijo pri KS in Rdečim križem. Pravkar imamo v elaboratu obdelano krajevno skupnost v Smartnem v Rožni dolini. Občinska organizacija SZDL je izvedla popis ostarelih ljudi, potem pa smo stopili v akcijo mi. Rezultati so presenetljivi za vsakega laika, za mene pa so samo dokaz, da smo na pravi poti. Anketa je pokazala, da so vsi starostniki nad 60 let v KS Smartno v Rožni dolini potrebni zdravniške pomoči. Odkrili smo veliko bolezní. Izstopajo pa obolenja: arterioskleroza, naglušnost, starostna oslabele vid, kritično spodnjih okončin, defektno zobovje in zvišan krvni pritisk. Torej, vsi pregledani starejši ljudje so bili 100% zdravstveno prizadeti, med njimi pa je bilo tudi 30% težkih socialnih primerov, ki jih je potem reševala socialna komisija. Gerontologija je kot vidite, tudi socialna medicina v najčistejši obliki.

Koliko časa take raziskave trajajo. Ob obilici dela v dispanzerju je to garaško naprežanje. Kako to zmorate?

»Raziskava ene same take naloge traja osem do deset mesecev. Naša skupina, naš tim pravkar dela v krajevni skupnosti Medlog. Polovico dela imamo že za sabo. Vse to delo poteka ob rednem delu v ambulanti. Tehnika dela na terenu je naslednja. Najprej sestavimo seznam populacij, ki ga dobimo na matičnem uradu in krajevni skupnosti. Potem stopi v akcijo patronažna sestra na domu ter osebe aktivira. Na podlagi pismenega vabila se potem starostnik oglasi v dispanzerju, kjer ga sistematsko pregledamo. Napravimo analizo ugotovljenega stanja in se odločimo za ustrezen način zdravljenja. Preventiva z naše strani je tako zaključena. Starostnik ostane pri nas kot pacient ali pa se vrne k lečečemu zdravniku, ki je seznanjen s stanjem svojega pacienta.

Kako znorete? Naše delo je skupinsko, jaz sem samo člen te skupine. Če kdaj »obupujemo«, potem je takrat, ko vidimo, da je naše delo le kaplja v morje, ker zaradi prostorske stiske ne moremo tako opravljati svojega dela, kot bi ga radi. Rekel sem že, da bi moraje na področju gerontologije samo za našo občino delati tri ekipe. Tako pa, programi so eno, realnost pa druga.

ZDENKA STOPAR

ŠE ENKRAT: ZNAŠANJE
NAD OTROKOM

Novinarski poklic je pač tak. Novinar hodi z odprtimi očmi in ušesi, prisluhne temu in onemu, zve marsikaj, kar naj bi ostalo prikrito. Kajpak, sliši in zve tudi stvari, ki so v resnici morda nekoliko drugačne ali tudi samo posledica neklih globljih vzrokov, ki jih sam od kraja niti ne pozna. In tako si vzame beležnico, gre na pot, potrka na ena in druga vrata, skuša preveriti, skuša dognati, skuša zvedeti resnico. Vsega nikoli ne zve. Preveč je navadno »stanovske solidarnosti«, kadar gre za ta ali oni prizadeti poklic, preveč se včasih ljudje boje tveganja. Še celo to se zgodi, da marsikdo, potem ko postane vroče, vzame besedo nazaj! Kdo bi se izpostavljaj, ko pa je tako lepo živeti v zatišju, da ni zamere ne na levo ne na desno.

Toda pustimo ovinke. Napisana je bila reportaža in napisan je bil odgovor. Govoric je bilo še in še. O vsebini in okoli nje. O tistem, kar je bilo zapisano in kar bi bilo še mogoče zapisati. Pa tudi telefonade so bile, od tod in tam, kakor je pri nas že navada, in zaupne izjave na uho, z obveznim pristavkom: »Veste, to vam povem samo osebno, a ne maram, da bi to zapisali in bi me potlej kdo klical za pričo. Navsezadnje je pač tako in kaj me briga...»

In tako sem čakala, čakala, da se bo morda le še kdo javno oglašil in na glas povedal tisto, kar morda ni bilo zapisano, pa bi bilo prav, da bi

bralcji zvedeli. A ostalo je pri telefonadah. Potrebno se mi torej zdi, da k napisanemu in objavljenemu odgovoru povem tudi svojo besedo.

Očitni so mi, da pišem stvari, ki jih nisem preverila. Odgovor sem dvakrat prebrala, natanko od vrste do vrste. In glej! Tovarišica Rožančeva pravzaprav niti z besedico ne oporeka BISTVENIM dejstvom, ki sem jih v svojem zapisu nanizala in za katera imam tudi dokaze. Svoje trditve sem preverjala TUDI na šoli. Da bi jih tu ponavljala, se mi zdi odveč. Ker pa sem poglavitna dejstva dobila potrjena uradno, se mi ni zdelo potrebno, da se pri tovarišici Rožančevi še oglašim.

Res pa sem morebiti dolžna, da pojasnim dva izraza, ki sem ju bila uporabljala in ki sta vzdignila toliko prahu. Gre za »dobrnščino« in »srednjeveške metode«. Najprej »dobrnščina«. Z njo sem mislila razmere, zaradi katerih je v zadnjih petindvajsetih letih zapustilo Dobrno nekaj desetnih zdravnikov. In, če že iščemo dlako v jajcu, »srednjeveške metode« — zame je to vsako ravnanje, ki ne upošteva socialistične pedagoške etike, vsak pritisk, ki naj otroka v njegovi šolski sredini osami in ki ga otrok občuti kot krivico.

Toliko o tem. Zame pa je odločilno dejstvo, da se je obnašanje tovarišice Rožančeve v razredu do deklice Milene obrnilo na bolje.

Zdenka Stopar

Delegatova beseda

OD SPODAJ!

Karl Oder je zaposlen v Konusu v Slovenskih Konjicah, po poklicu je kvalificiran usnjak. Je eden od štirih delegatov, ki so zastopali konjske komuniste na VII. kongresu ZK Slovenije. Povedal nam je nekaj vtisov in stališč iz razprav kongresa, ki so po njegovem zelo važne za nadaljnji razvoj naše socialistične družbe.

»Na kongresu Zveze komunistov Slovenije so delegati razpravljali predvsem o vlogi neposrednih proizvajalcev. Poudarili so, da bi se moralo čimvečje število neposrednih proizvajalcev vključiti v Zvezo komunistov in da bi morali biti aktivni ZK v delovnih organizacijah pobudniki dela in aktivnosti komunistov, ne pa občinska konferenca ZK. Le tako bi politiko lahko krepili tudi tisti, ki delajo v ne-

posredni proizvodnji, torej bi politika izhajala iz baze, od spodaj navzgor, ne pa iz vrha in neposredno proizvodnjo. Na kongresu so delegati poudarili tudi nujnost marksističnega in idejnega izobra-

ževanja v šolah, ki nedvomno oblikuje mlade ljudi v doče samoupravljajce. Si pa so smernice razvoja v družbe in naloge komunistov zapisane v resolucijah, ki jih sprejeli na kongresu. Bi povedal, da je kongres pravih name velik vtis. Pri vsem me je presenetila organizacija kongresa, prave, nemalo pa sem bil čuden ob tako enotnih stališčih in mnenjih slovenskih komunistov. Ta enotnost je pokazala tudi ob prote vseh slovenskih komunistov in delovnih ljudi, pa ne s slovenskih, tudi delovnih di vse države, ko so em in ostro obsojali noto l janske vlade. Vsi smo pravilni boriti se tudi zadnjo ped slovenske in goslovanske zemlje.

DAMJANA STAMER

IZVOLJENI
DELEGATI

JOZE MAROVT iz Ljubnega, star 22 let, je izvoljen delegat v krajevni skupnosti Ljubno, sicer pa delavec na bencinski črpalki v istem kraju. O svojih načrtih, o delu, ki si ga zamišlja v novem delegatskem sistemu, je dejal:

»Mladi nikoli nismo v krajevni skupnosti prišli do besede. Starejši člani nas niso obveščali, nas mladih pa ni bilo zraven. Videli smo napake, jih kritizirali, o delu pa nismo bili seznanjeni. Če bi bili zraven, vsega tega ne bi bilo. Zelo prav se mi zdi, da današnji delegatski sistem vključuje vse kategorije ljudi in vloge mladine pri tem ne zaostaja. Za KS Ljubno smo bili predlagani kar štirje mladi. Se te je bilo težko dobiti, ker jih je veliko v vojski.

Krajevni problemi? Veliko jih je, prva pa bo na vrsti krajevna razsvetljiva, skratka ureditev komunalnega sistema. Regulirati bo potrebno Lubnico, ki ob poplavih prestopi bregove. Uredili bomo tudi kinodvorano in na vrsti je graditev nove šole. Ko bo ta za nami, se bo vsem odvalilo veliko breme.

SOLIDARNOST — ČLOVEČNOST

Rdeči križ Slovenije poziva vse ljudi, delovne organizacije in ustanove, da se s svojimi prispevki pridružijo akciji zbiranja pomoči za žrtve hude lakote v Afriki. Vse leto 1973 smo bili priče hudega položaja, v katerem so se znašli ljudje teh dežel. Pomagali smo jim in želeli, da bi letošnje deževje njihov položaj izboljšalo. Zal se to ni zgodilo. Izgube živine in poljskih pridelkov so katastrofalne, lanska letina je na primer v Nigeru dala le 25 odstotkov v običajnih letinah pridelanih pridelkov. Zato bo letošnje leto za te ljudi, ki danes zaradi lakote množično umirajo, še težje. MORAMO JIM POMAGATI PREŽIVETI.

Ljudje, delovne organizacije in ustanove lahko pomagajo afriškemu ljudstvu z denarnimi prispevki ali prehranbenimi artik-

li. Denarne prispevke lahko nakažete na tekoči račun 50103-678-51579 — RO RK Slovenije (za pomoč Afriki), če pa bi radi da-

rovali kak prehranbeni artikel, se obrnite na rativno skupino, ki deluje v okviru RK (telefon 24 Ljubljana)

Pomagajmo afriškemu ljudstvu in afriškim komunistom v imenu solidarnosti in prijateljstva

Kmalu
nagradna
igra
NT in RO

Celjski sindikati

DELAVEC ODLOČA

Pred občinim zborom celjskih sindikatov, ki je bil predvčerajšnjim, smo obiskali predsednika občinskih odborov sindikatov posameznih strokovnih dejavnosti in se z njimi pogovarjali o nalogah v bodočem delu celjskih sindikatov, reorganizaciji sindikata in podobno. V Celju zanekrat deluje pet občinskih odborov sindikata, pred ustanovitvijo pa je tudi odbor delavcev storitvenih dejavnosti.

Stane Kuder, predsednik občinskega odbora sindikata delavcev v kmetijstvu, živilski in tobačni industriji:

Občni zbor celjskih sindikatov pomeni brez dvoma prelomnico. Pomeni konec obdobja, v katerem so sindikati delali forumsko, in pričetek uveljavljanja delegatskega sistema tudi v delu sindikata. Naš občinski odbor si bo prizadeval na več področjih. Glavne naloge vidimo v pospeševanju integracijskih procesov, kjer imamo v mislih integracijo KK Hmezd s KK Šentjur in kasneje morda tudi z Merxom. Drugo nalogo predstavljajo naložbe. V kmetijstvu je namreč problem pravih investicijskih odločitev še kako pomemben, saj so te visoke, osnovnih sred-

vilo pri vodstvu osnovnih organizacij. Osnova dela so interesne konference, ki se morajo kar najtesneje povezati z bazo. Občinski odbor bo koordinator dela med konferencami, občinski sindikalni svet pa koordinator med občinskimi odbori. Nalog za naš občinski odbor ne bo malo. Glavno delo nas čaka pri razvijanju sistema družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja, uveljavljanju vsebine nove ustave in zakonskih spremembah. Pomembno je tudi spremljanje sporazumevanja pri delitvi dohodkov in osebnih dohodkov v skladu s sindikalno listo, krepitev organiziranosti sindikata in priprave na sindikalne kongrese. Želim predvsem to, da bi tudi v družbenih službah odpravili odnose šef — podrejeni in bolj kot doslej razvijali samoupravo.

Vili Skrt, predsednik občinskega odbora sindikata delavcev industrije in rudarstva:

»Reorganizacija sindikatov je velika sprememba. Predvsem zato, ker bomo sedaj v okviru interesnih konferenc, te so v industriji 4. lažje, konkretnije in kvalitetneje ob-

Janez Paul

je v okviru občine, regije in republike. Naš občinski odbor bo koordinator dela interesnih konferenc, delo bo pretežno usmerjeno v obravnavo tistih vprašanj, ki so skupni vsem delavcem v industriji, konference pa v svojih panogah.

Slavko Terče, predsednik občinskega odbora sindikata delavcev gradbene stroke:

»Z novo ustavo, delegatskim sistemom in reorganizacijo je

Zdenko Pavlina

vsem v samoupravnem sporazumevanju o delitvi dohodkov in osebnih dohodkov ter pospeševanju tako imenovane usmerjene gradnje, za katero je dal prav naš občinski odbor glavno pobudo. Poleg teh, glavnih nalog, ne smemo pozabiti tudi na nekaj specifičnih problemov, značilnih zlasti za gradbince. Tu mislim na sezonsko naravo dela, ki bo posebna ovira za razvoj delegatskega sistema, saj bo usposabljanje delegatov zaradi službenega dela težje. Tu je vprašanje dodatkov, na primer terenskih, kot jih opredeljuje sindikalna lista, da naprej ne naštevam.

Ivan Paul, predsednik občinskega odbora sindikata delavcev v prometu in zvezah:

»Pri reorganizaciji sindikatov je bistveno to, da gre sedaj za delo sindikata v TOZD, v osnovnih organizacijah, kjer neposredno odloča delavec. Odločamo se za prve pomembne korake pri uveljavljanju delegatskega sistema, nove ustave. Iz predstavniškega sistema prehajamo tudi v sindikatih na sistem neposrednega dela članov sindikata samih. Reorganizacija sindikatov bo pripomogla k bolj poglobljenemu delu celjskih sindikatov, ki bo tudi bolj povezano. Glavne naloge našega občinskega odbora so predvsem: uveljavljanje nove ustave, uresničevanje že sprejetih samoupravnih sporazumov, dogovarjanje o merilih za delitev in usmerjanje dohodkov in osebnih dohodkov, izboljšanje sistema obveščanja delavcev, pomoč pri ustanavljanju samoupravnih interesnih skupnosti v vejah prometa ter skrb za rekreacijo in oddih.

B. S.

LAŠKO: STRELJANJE NEPOMEMBNO?

Strelski šport ima v laški občini bogato tradicijo. Prva strelska družina je bila ustanovljena že leta 1937 v vasi Sedraž nad Laškim. Ostale strelske družine so nastajale med leti 1948—1954. Trenutno deluje na območju občine Laško deset strelskih družin, v kratkem pa jih bodo ustanovili še v Peti in na VPD v Radečah. Na področju laške občine je 610 registriranih strelcev, ki jih pestijo predvsem materialne težave. Volje do dela strelcem ne manjka in prav ta neomajna volja še drži strelsko organizacijo pokonci. Toda tudi nekateri najbolj zagrizeni in vestni funkcionarji občinske strelske zveze že obupujejo.

Da bi nekako rešili vprašanje sredstev, so na svoj občni zbor povabili tudi osmerico občinskih mož, ki pa niso pokazali prevelikega zanimanja za strelski šport, saj se občnega zbora ni nihče udeležil. Le dva izmed njih sta svoj izostanek opravičila. Vsi prisotni so bili presenečeni, da se jim strelski šport zdi tako nepomemben, da bi zanj žrtvovali nedeljo, pa čeprav jih je še 51 v letu. Pomen strelstva je izredno velik, kajti strelski šport bolj kot katerikoli krepí obrambno sposobnost naše domovine. Na to naj ljudje pomislijo takrat, ko se delijo sredstva med razne športne organizacije. Strelstvo velja za enega najdražjih športov, ki je odvisen le od razumevanja družbe. Teža pa strelski šport v laški občini ni deležen. Predstavnika strelske zveze Slovenije Rudi Matko in Ivan Putnik sta bila presenečena nad tem, kako lahko strelci ob tako pičlih sredstvih uspešno izvršujejo vse zadane naloge. Vzrok temu je izredna požrtvovalnost vseh strelskih delavcev, med katerimi prednjačita predsednik občinskega strelskega odbora Jože Omahne in načelnik tehnične komisije Toni Kožar. Oba ugotavljata, da ob taki podpori občinske skupščine in čedalje dražji municiji in strelskih rekvizitih ni nobenih možnosti za razvoj strelstva.

Vseeno pa so strelci v zadnjih dveh letih dosegli nekaj pomembnih delovnih in tekmovalnih uspehov. Strelci iz Zidanega mosta so s prostovoljnim delom zgradili strelišče, ki je kraju v ponos. Njihovo delo se že obrestuje, saj so letos tudi po tekmovalni plati najuspešnejša strelska družina v občini. Vipko Lavrinec je bil dvakrat drugi na republiškem in 19. oziroma 9. na državnem streljanju z zračno pištolo. V laški občini je precej perspektivnih mladih strelcev, ki bi ob dobrih pogojih treninga lahko na republiškem prvenstvu dosegli vidne rezultate.

Laški strelci, ki se zavedajo pomena svojega športa, so na občnem zboru odločno obsodili italijanske zahteve po bivši coni B. V protestnem pismu, ki so ga poslali izvršnemu svetu SRS, strelci zagotavljajo, da bodo z vsemi močmi branili naše ozemlje in pridobili našega družbenega razvoja pred vsakim sovražnikom, pa naj bi prišel z vzhoda ali zahoda.

ROMAN MATEK

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Slavko Terče

Vili Skrt

Stane Kuder

stev pa se ne da izkoriščati preko celega leta. O reorganizaciji sindikatov le to, da je nedvomno velik korak naprej. Morda za nas kmetije ne prav le to, da naj ima 300 zaposlenih svojo sindikalno organizacijo. Smo namreč majhni in drobljenje pri nas ni tako smotno kot v velikih delovnih organizacijah. Želim, da bi naš občinski odbor doživel med svojim delom najširšo podporo in vesel bom, če bomo lahko ob koncu mandata poročali o velikih uspehih.

ravnali specifična vprašanja. S tem bo tudi delo sindikata učinkovitejše kot doslej. Še več pomeni to, da se bo delo sedaj odvijalo v bazi, med delavci v osnovnih organizacijah. Kakovost dela postaja neposredno odvisna prav od osnovnih organizacij. Ena prvih nalog za nas bo zato usposobitev kar največjega števila članstva za naloge, ki nas čakajo. Te so predvsem vsebinsko uresničevanje ustave, uveljavitev sindikalne liste in povezovanje industri-

sindikat mnogo pridobil. Prav nova organiziranost to potrjuje. Cilji namreč ob slabi organiziranosti ne zadostujejo, šele dobra organizacija daje možnosti za dobro delo. Delo sindikata se sedaj prenaša na nižje ravni, če jih lahko tako imenujem. Delavci sedaj neposredno odločamo, sodelujemo pa tudi že v fazi priprav, kar je še posebej pomembno. Nalog za naš občinski odbor bo veliko, zato je nemogoče, da naštejemo vse. Najvažnejše vidim pred-

KVIZ NA POLZELSKI ŠOLI

Zmagovalna ekipa kviza na osnovni šoli Vere Šlander na Polzeli, ki si je priborila lepo knjižno nagrado. Od leve proti desni: Anton Cuk, Milan Cremonžnik, Jožica Tanjšek in Andrej Cizej.

Mladinski aktiv na osnovni šoli »Vere Šlander« na Polzeli je minuli teden pripravil kviz tekmovanje pod naslovom »Boj jugoslovanskih narodov za osvoboditev in socializem«. Kviza so se poleg učencev višjih razredov udeležili še predstavniki družbenopolitičnih organizacij Polzele ter predsednik občinske konference zveze mladine Zalec Branka Povše. Nastopilo je 12 ekip iz obeh osmih razredov. Vprašanja za to tekmovanje je pripravila Majda Marovtova, z njimi pa jih je pred tekmovanjem predelala mentorica mladinskega aktiva na šoli Olga Hočvarjeva.

Tekmovanje je bilo zelo dobro pripravljeno, učenci pa so se za odgovore na vprašanja odlično pripravili. Tako je ob zaključku tekmovanja ostalo kar pet ekip z enakim številom točk. Z dodatnimi vprašanji je zmagala deveta ekipa 8. A razreda. Tako je ta šola edina v laški občini, ki je pripravila kviz na to temo pred občinskim tekmovanjem, ki bo 21. t. m. v Zalcu.

Tekst in foto: T. TAVČAR

pisma

NASLOV, PROSIM!

Tovarišica L. J.! Če želite, da bi se naš novinar oglašil pri vas, vas lepo prosimo, da nam pošljete vaš naslov!

NESREČA

Zgodila se je nesreča! Kdo je zopet žrtev, se sprašujem. Pride povedati sosed, da je to Majda iz naše ulice. Stisne me pri srcu, saj je to deklica, ki obiskuje prvi razred osnovne šole, mirna in vljuda, vedno bolj zadržana. Je to deklica, ki ima samo mamico, vendar jo ima rada tudi cela ulica. Kako je prišlo do nesreče? Ali je hudo, se sprašujem. Počasi zvem nekaj več — da so jo že odpeljali v bolnišnico, da so na kraju nesreče ostali njeni čevljički ter da je tam mlaka krvi. Na tleh leži moped, ker čakajo na milico in in ne sme nihče ničesar premikati. Pride miličnik, ugotavlja dejstva ter beleži vse podatke. Nesreča je že pozabljena in čuje se že tudi smeh takimenovanih »firbcev«, kajti Majda je že na poti v bolnišnico. Iz zasljevanja se povzema, da je kriva za nesrečo Majda, ker je stekla čez cesto naravnost pred moped ter voznik mope da ni mogel nesreče preprečiti. Če je to res, ne vem, kajti za mene je to samo postranska stvar. Tudi če je stvar res tako potekala ali je res nesreče kriva Majda. Mislim, da ne, temveč, da smo nesreče krivi vsi mi, ki smo dopustili, da je prišlo tako daleč. Za nesrečo ne more biti kriv

otrok, ki je komaj začel živeti, kajti njemu je bilo do sedaj vse podarjeno, kar se je začelo z življenjem. Če pa mu je bilo že podarjeno življenje, mu morajo biti podani vsaj osnovni pogoji za normalno življenje. Če pa gledam na razmere, ki danes vladajo na cesti, moram ugotoviti, da to ni normalno. Vzemimo na primer samo cesto, ki pelje v Trnovlje, to je cesta, kjer se je zgodila nesreča. Kdaj je bila ta cesta zgrajena, ne vem, vendar grajena je bila za vprežna vozila, pešce in redke kolesarje. To je ozka cesta, polna vijug in ovinkov. Na to cesto so delno s sredstvi družbe, delno pa s samopriskevki prebivalcev položili asfalt. To je pa tudi vse, kar se je na tej cesti zgodilo. Toda kakšen je promet na tej cesti! Že takoj v začetku te ceste je zrastle nova industrija: Žična, Petrol, Klavnična, Koteks, Veterinarska bolnišnica, Prevoznništvo, ob cesti ima skladišče avtomobilov Avto-Celje. Po tej cesti vozi Opekar, Lubečna z velikimi kamioni, vozijo gradbeni material za gradnjo hitre ceste. Nihče pa se ne vpraša, ali je to mogoče. Nisem strokovnjak, vendar že navadno oko lahko vidi kakšne so bankine, da so pešci in kolesarji na cesti popolnoma nezaščiteni. Na drugi strani pa — ali so vozniki motornih vozil dovolj vzgojeni, da lahko »kraljujejo« na cesti kot absolutni gospodarji. Ali je za voznika dovolj, da ima denar za izpit, za nakup vozila in bencin.

To so vse vprašanja, na katera smo pozabili. Vendar bi ne bili smeli pozabiti, saj so tu v vprašanju ljudje — otroci, ki so naša bodočnost. Vprašanje ureditve ceste v Trnovlje je bilo postavljeno že večkrat tudi na sestankih Krajevne skupnosti, vendar ni bilo nič napravljeno. Smatram, da bi morala biti prva naloga novoizvoljenih delegatov, da bi cesto vsaj delno uredili, kajti nesreča je prizadela otroka iz naše sredine, jutri je pa lahko žrtev vaš otrok.

M. A.

PREBUJANJE MLADIH

Mladi na Slivnici so se prebudili in videli zaostalost svojega rojstnega kraja. Na nedavnem sestanku vseh vaščanov so ugotovili, da je nujno in skrajni čas, da se pogovorijo o problemih njihove vasi. Nihče jim ne bo pomagal, če sami ne bodo pristopili k delu. Malo ljudi je ostalo v vasi, ki bi s trudom in voljo obdelovali in obdržali, kar imajo. Mnogi so odšli v mesta, tovarne pa tudi v tujino za zaslužkom. Tisti, ki so ostali tukaj, bi radi imeli urejeno vas, zato bodo morali s trdnjo voljo pristopiti k delu. Najprej je treba popraviti cesto, tudi vprašanje o elektriki, vodovodu in urbanistični ureditvi še ni rešeno.

Da bi se vse to uredilo, so vaščani izvolili odbor, ki je že začel z delom. Vaščani sami pa so in še bodo pomagali s samopriskevkom in s svojim delom, da bodo uresničili zastavljene naloge. Upajo, da tako ne bodo ostali vedno samo zaostalo področje.

I. K., Slivničan

SREČANJE S PREŠERNOM

Bilo je v prvem razredu, ko nam je tovarišica pripovedovala o največ-

jem slovenskem pesniku, doktorju Francetu Prešernu. Od njenega pripovedovanja sem si najbolj zapomnila, da je imel zelo rad otroke in da jim je velikokrat delil fige. Ko so ga zagledali, so začeli stegovati ročice in kričati: »Doktor, fige!« Takrat sem si ga predstavljala kot visokega, bogatega gospoda z veliko črno zdravniško torbo, okroglimi zlato obrobljenimi očali in s cilindrom. Šele mamica mi je povedala, da ni bil zdravnik, ampak advokat.

Ko pa nam je tovarišica naslednji dan pokazala sliko, so se moje predstave o njem čisto spremenile. Videla sem, da nima očal in bila sem zelo razočarana. Mislija sem, da bo to gospod s trdim, ostrim pogledom, pa sem videla, da so njegove oči celo malce otožne. Dolgo sem opazovala njegovo sliko. Potem nam je učiteljica prebrala Zdravljico. Zapomnila sem si tole:

*Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pre-
gnan.*

Lansko leto sem vzela v roke drobno knjižico z njegovimi pesnimi in sama začela brati Zdravljico. Do takrat nisem vedela, kaj je doktor Prešeren s temi besedami mislil. Zelel je, da bi bili vsi narodi in vsi ljudje na svetu med seboj prijatelji. Toda njegove želje, da bi živeli v slogi in razumevanju in da ne bi bilo nesmiselnih vojn in ubijanja, se žal še do danes niso uresničile.

Zelja CILENSEK,
Novinarski krožek
I. osn. šole
Celje

ZAKAJ ABRAHAM IN IZAK

Tudi jaz redno čitam NT in mi je zelo všeč. Nisem naročena nanj, a

ga kupim vsak teden in ga še bom. Seveda me zanimajo druge novice bolj kot pa ljubezen po svetu. Prečitam pa tudi to rubriko. Včasih je bolj zanimiva, včasih manj.

Ni mi pa všeč, da tovarišica Rahela tako javno napada in sramoti starejšega kmečkega človeka in mu podtika nedelavnost. Če tovarišica Rahela pozna Dobje, bi lahko vedela, da se v tem hribovitem kraju brez dela ne da živeti. Očita mu, da sploh ne ve, kaj je slovenska kultura, a zdi se mi, da ona o njej ve še manj kot tovariš Volasko. V članku ga prav nesramno obrekuje, vidi se pa, da je ravno toliko stara, da še ni nič hudega poskusila.

Zelo obsojam njeno obrekovanje in njene izraze kot so Abraham in Izak pa švicarski sir. To ni nobena primerjava. Ko bo ona toliko prigarala, kot moramo mi, hribovski kmetje, bo imela tudi ona švicarski sir v glavi, če ne še kaj slabšega.

Kar pa se tovarišica Volaska tiče, vem, da bi mu bila tudi golota vseeno, ampak on ima polno hišo malih vnukov in mu ni prijetno, da to gledajo. Torej, tovarišica Rahela, drugič malo bolj premisli, kaj smeš in kaj ne. Zavedaj se, da boš prišla tudi v tista leta in to kaj kmalu, ko ti ne bo pomenila nič ne živa in ne naslikana golota. Če se pa mogoče osebno pozna in imaš kakšno sovražstvo do njega, mu pa rajši drugič povej med štirimi očmi in bo to veliko lepša »slovenska kultura«.

Tudi jaz sem kmečka žena in že precej preko 33 let stara, vendar je treba misliti s pravimi možgani. Pa brez zamere, draga Rahela!

Zvesta bralka NT

KAKO GOVORIMO

Na poteh skozi življenje nas spremljajo ljudje, ki

govore različne jezike. Mi Slovenci uporabimo poleg naših besed tudi tujke, izposojenke in mlade izposojenke.

V govoru in pisanju izražamo misli in čustva s stavki, ki so sestavljeni iz besed. Z besedami pa izražamo — zaznamujemo predmete in pojme, opisujemo njih lastnosti, jih navajamo po številu, opazujemo v dejanju in stanju. postavljamo v različne okoliščine in medsebojna razmerja, jih vezujemo v miselnih celote. Da moremo primerno izraziti bogastvo duhovnega življenja, moramo imeti dovolj velik zaklad potrebnih izrazov.

Za vsakdanjo govorico zadostuje kakih dva tisoč besed, bolj razgledan in izobražen človek jih potrebuje štiri do pet tisoč.

Prevajalec Shakespeara mora poznati okoli 16.000 besed, novi Slovenski pravepis iz leta 1962 jih ima nad 100.000, prav toliko tudi naš besednjak, Pietersnikov Slovensko-nemški slovar 1895. Od tedaj do danes je nastalo še veliko novih izrazov, zlasti strokovnih in tehničnih. Čim večjo kulturo ima narod, tem več besed pozna njegov jezik. Število besed, ki jih uporablja jezik, imenujemo besedni zaklad.

Za nas Slovence bi se spodobilo, da bi čim bolj povečali besedni zaklad. S tem je mišljeno uvesti vanj tudi nove besede. Vsakdo izmed nas, naj bi si zapisoval nove besede (seveda slovenske, ne tujke ali izposojenke), in s tem bi rasel naš besedni zaklad. Tako bi bili bolj izobraženi in bi govorili »samo slovensko«.

Takrat bi se spremenilo tudi na kmetih. Ljudje bi govorili: »Odsel je na delo v tovarno!« Ne pa: »Odsel je na del' v fabriko!« Skratka, bili bi vsi bolj izobraženi in ne bi bilo takšnih primerov kot je gornji. Pa ne samo ta.

ALBINA GRČAR

STOJI, STOJI BELI GRAD

PIŠE

(9)

ZDENKA STOPAR

Za notranjo obrambo vsakega malo večjega gradu je otil najpomembnejši ogromni masivni stolp, ki ga v strokovni literaturi označujejo z izrazom bergfrid. Hkrati je bil bergfrid pogosto tudi najstarejša gestavina gradu, njegovo jedro. Stolp se je s svojo višino vzpenjal nad

slednje pribežališče, za opazovalnico in za utrdbo, izza katere je ždel grad. Če se je na nekem gradu število branilcev tako zmanjšalo, da niso več mogli obvladovati obzidja in vseh utrjenih točk, so se zatekli v stolp in od tu nudili sovražniku zadnji odpor. Če so jim tedaj pri-

stavljali ločeno od ostalih grajskih poslopj. Tako so sovražniku preprečili, da bi s dimom pregnal iz njega branilce, če se mu je posrečilo zažgati druge stavbe v bližini.

Bergfridi, ki so bili po navadi zelo visoki, so rabili tudi za prebivališča grajskih hlapcev, redkeje

jajo grajske prebivalce in okoličane na bližajoči se napad. Rogovi, ki so jih pri tem uporabljali, so bili od kraja le navadni, živalski. Pozneje, v zlati dobi viteštva, so jih zamenjale nekakšne kovinske trompete, s katerimi so se oglašali tudi ob raznih svečanostih, ob pomembnih ob-

niso marali, da bi jim sedje pri jedi gledali v skledo...

Znamenja, ki so jih uporabljali kot signale, so bila različna. Za dne so se pogosto posluževali dima, ki se je vzdigoval iz posebnih posod z žerjavico. Ponoči so uporabljali velike smolene bakle, katerih sij je bilo mogoče že od daleč opaziti. Če je bakla svetila stoji, se je bližal prijatelj. Če so jo premikali sem in tja, je to pomenilo sovražnika, zakaj vojska je gibanje. Včasih so za signale uporabljali tudi tramove, ki so jih vzdigovali in spuščali, včasih pa so izbežali velike rdeče rjuhe ali pa so spuščali golobe pismonoše. Vse to se je dogajalo na nadzidkih stolpa ali pa na hodnikih, ki so ga pri vrhu obtekali. Podobne signale so uporabljali že stari Rimljani, srednji vek jih je bil od njih le prevzel, tako kot toliko drugih.

En če si zdaj ogledamo še zadnjo nalogo bergfridov — s svojo masivnostjo so bil ščit slabše zavarovanih poslopj z njihovim hrptom, ki naj bi prestrzel puščice, kopja in izstreljene kamne. Ker je bilo prvo pravilo srednje-

veškega vojskovanja to, da sta tako napadalec kot branilec vselej skušala najti kar najvišje mesto, s katerega sta se potlej vojskovala, si lahko predstavljamo, kolikšen pomen so imeli visoki stolpi. Domet srednjeveškega orožja v primerjavi s današnjim je bil majhen in najbrž si brez težave lahko predstavljamo, da so bila kopja, ki so jih branilci z vrha stolpa lučali na sovražnike dosti bolj nevarna, kot pa kopja napadalcev, ki so jih ti skušali lučati navzgor. Pa tudi majhna začetna hitrost izstrelkov, ki so jih prožili metalni stroji, je komaj omogočala uspešen napad. Toda čim bolj se je orožje izpopolnjevalo, toliko bolj je postajalo tudi nevarno, in zato skušajo zlasti od 12. stoletja dalje gradove postavljati na vedno bolj težko dostopnih in višjih mestih — ta tekma med orožjem in njegovo močjo na eni strani ter višino gradov na drugi strani je trajala vse do 15. stoletja. Takrat so iznašli smodnik, ki je ves način srednjeveškega vojskovanja postavil na glavo in odtlej so tudi gradove zidali po povsem drugačnih načelih.

RDEČA RJUHA NA STOLPU

vsja druga grajska poslopja. obenem pa je bil tako pozidan, da ga je bilo mogoče na vseh štirih straneh uspešno braniti. Sovražnik, ki se mu je posrečilo zavzeti stolp, je postal gospodar gradu.

Zanimivo je, da izvor besede bergfrid v strokovni literaturi še vedno ni pojasnjen. Razlagajo jo na vse mogoče načine, a težko je reči, kdo je doslej zadel pravo. V dobesednem prevodu bi beseda pomenila grajski mir — in res je bil stolp tisti, ki je zagotavljal grajskim prebivalcem mir in varnost. Bergfridi so imeli trojen namen. Rabili so za po-

skušili na pomoč prijatelji ali zavezniki iz bližnjega naselja ali bližnjega gradu, so se od tu znova skušali polastiti trdnjave, ki jo je bil sovražnik že zavzel. Ker pa so bili tu pred sovražnikovim orožjem sorazmeroma dovolj varni, so s stolpa skušali doseči kar najboljšo pogodbo za premirje — vsak napadalec je kajpak lahko računal, da bi ga napad na stolp veljal dosti žrtev, ki si jih je s pogajanjmi lahko prihranil. Vsekakor pa so imeli branilci v stolpu vsaj to možnost, da so svoja življenja kar se le da drago prodali. Bergfride so pogosto po-

tudi za prebivališča grajskega gospoda. Z njih se je odpiral imeniten razgled po okolici — in kaj naj bi bilo v nevarnih časih boljšega, saj je bilo tako mogoče že od daleč opaziti bližajočega se sovražnika in se pripraviti na obrambo. Kajpak pa so s stražarnice vrh stolpa lahko pravočasno opazili tudi trgovce, ki so se pomikali mimo in se veljalo zacariniti njihovo trgovsko blago ali pa jih — kar se je kajpak tudi dogajalo — celo opleniti.

Čuvaji, ki so noč in dan bdeli vrh stolpa, so imeli tudi nalogo, da z rogom ali drugimi signali opozar-

skih, prihodu ali odhodu gospodarja z gradu in podobno. Naj kar tu povejmo, da so bergfridi, ki so navadno stali na najbolj izpostavljenih točkah grajskega hraba, rabili tudi za sporazumevanje med posamičnimi gradovi. Skoraj z vsakega gradu se je namreč videlo dvojce ali troje gradov v obližju in zato je šel vsak signal, ki so ga oddali na enem gradu, kmalu od gradu do gradu. Da je bilo temu res tako, nam po svoje pripoveduje zgodba, zapisana v stoletja stari kroniki celjskih grofov. Po njej naj bi dali celjski grofje razdejati bližnji grad Lemberk, ker

ZASTARELE DRAMLJE

Ceprav sem še zelo mlado kmečko dekle, se vam oglašam in to zaradi zastarelih Dramelj.

Lahko smo »ponosni«, ker imamo najstarejšo trgovino v celjskem okraju, vse je še iz časov Avstrije. O drugih lokalnih sploh ni govora. Vedno govorite, kako je Kozjansko ubogo, da nima ničesar. Kaj so Dramlje spet na Kozjanskem? Nimamo ne gostilne, ne primierne trgovine, sploh pa da ne govorimo o čem drugem. Primernih prireditelj sploh ni. Lahko primerjamo s Prožinsko vasjo, ki je še manjša vas. Tam so za Novo leto priredili takšno veselje, sploh pa za pusta in Dan žena. Vsaka žena je dobila čestitko, rožo, na mizi pa je bilo pecivo. V Prožinski niso mladinci tako ošabni kot v Dramljah. V Dramljah je bila za Dan žena šolska proslava. Po proslavi pa je bil mladinski ples.

UCENKA 7. RAZREDA

ODGOVOR:

»NAGICE ALI...«

Nič ne zamerim tovarišici Raheli če me je grdo ozmerjala, saj vem, da se »natrofijske« klepetulje in opravičljivke z dolgim jezikom. Pravi, da se je hudo razburila, pa dosedaj se je menda že umirila in tudi posušila, ker vem, da je od razburjenja »svicala«.

Za moja stara leta pa ni treba (Tončki) Raheli nič skrbeti. Za starost sem že oskrbljen, saj pri njej ne bi nič iskal, ker bi me še lahko z dolgim jezikom, očvrknila. Pravi, da je kmečka žena. Z majhnega že, a z večjega posvetva ne bi imela časa takele čenče v časopis pisati. Ubogi mož, ki ima tako izobraženo ženo, da ljudje »svinjarijo« nad njenim dopisom. Jaz pa se na vse skupaj poživim. Vi le obdržite to rubriko z gollimi slikami njej na l'ubo. Pravim pa, da bi bilo bolje namesto

take slike kaj bolj pametnega, vzpodbudnega ali pa še kaj bolj neumnega namestiti.

Cudim se, zakaj se nista tovarišica Rahela in tovariš Vitančan podpisala, saj ne vem, od kod so tako brihtni tovariši, ki se ne upajo podpisati ali pa imajo samo imena. Saj ja zahtevate podpise. Zakaj ste odklonili dopis (brez podpisa) 40 mučnikov?

Mislím da, če sem se oglašil zaradi takih slik, nisem »služil« grdega obrekovanja. Vitančan pa pravi: »Ko bodo začele tovarne izdelovati ljudi iz kuhane bukovine in plastike« in tako dalje. Prav. Imam dosti lepe bukovine in jo bom »prišparala«, da bo tudi on lahko nekaj dobil. Kakor se pa da iz Rahelinega dopisa videti, pa tako že ima možgane iz plastike.

Pravkar sem dobil NT in ga tudi prečital. Po njem sodim, da le nisem kakšne posebne neumnosti napisal, ker vas že naročniki zapuščajo. Se pač vidi, da kakšne inteligence ni v njej, ker takšni ljudje pač tega ne znajo. Da vam vsem skupaj ne bom v spotiko, mi pošljite položnico, da l. 4. poravnam dolg in odjavim časopis.

VOLASKO ANTON, Dobje

ODGOVOR: Če ste pozorno brali objavljeno pismo, vidite, da so bralci za in proti. Ko bo mnenj dovolj, se bomo preudarno odločili. In pismo, ki jih objavimo, vemo, kdo jih je napisal, le da nekateri prosijo za psevdonim. Nam je bilo všeč, tovariš Tone, da ste se oglašili. In smo pismo objavili. Mi vsi, ki pišemo, moramo biti pripravljeni na drugačno mnenje — čeprav so bolj naspičena. Če boste res zapustili naše vrste, nam je žal. Položnico boste prejeli. Če vam bo služba v Ljubljani pomotoma še poslala časopis, ga zavrnite. Pa se še kdaj oglasite!

ČUDNI TRGOVCI

V svojem pismu vas sprašujem ali smejo trgovci tako grdo postopati s stalno stranko?

Zgodilo se mi je, da sem nakupovala razne stvari. No, ko sem vse nakupila, mi je prodajalka rekla, naj vzamem zadnji stroček za mletje orehov, češ da je poceni. Samo 80 din. Rekla sem, da drugič, ker nimam denarja. Odpila je na hitro škaflo in ne da bi pregledala, vzela v roke. Rekla je, da mi ga bo dala brez denarja. Zavila ga je in šef je rekel, naj ga odnesem. Še zapisala ga nista, ker pač nisem imela denarja. Brnila sem se ga, a tako dolgo sta me pregovarjala, da sem ga vzela. Držala sem ga vsó pot v rokah. Ko ga doma odpremo, opazimo, da je pokvarjen oziroma zlomljen. Hoteli smo ga takoj odpeljati nazaj, a imajo v soboto odprto samo do 12. ure. Nesla sem ga v ponedeljek, ga dala v roke prodajalki in ji razložila. Ona ni rekla, da pač ni pogledala. Šla je do šefa in mu povedala. Dolgo časa se je obotavljal, nato pa je s kričočim glasom vpil name, po kaj hodim, da nam je padel na tla in da se nimam kaj izgovarjati.

Moram vam reči, da nisem imela besed. Sram me je bilo, ker so me vsi gledali s čudnimi pogledi. Občutek sem imela, da njemu verjamejo, čeprav se je meni zgodila krivica. Pustila sem škaflo s strojem na prodajalni mizi in ne vem, kako sem prišla skozi vrata vsa razočarana, ker kaj takega sem mi v 34 letih še ni zgodilo. To se mi je zgodilo v trgovini Loče.

MARICA MRAMOR, Jernej 4

ŠE IN ŠE GOLOTA

Brala sem v NT, da te nage ženske vaši tovariši ne odobravajo. Če se jim zdi to tako krasno, jih naj imajo kar zase, pa ne v časopisu. Zakaj samo ženske sramotijo? Zakaj še ne bi kak-

šnega moškega nagega slikali? Pa kakšne nagone ima katera rasa! Ali lahko to napravi kako drugače kot Slovenec — pa naj bo Kitajec ali črnc? Ženske tudi ne morejo roditi drugače kot vsaka druga. Potem vsaj ni treba takšne reči pisati. Moške vse štiti. Zakaj pa potem vsak »deca« žensko poroči? V NT sem tudi brala, da neki mlad mož sprašuje, kako naj »spolno« z ženo delam in kako dolgo spet sme, če je žena že noseča. To po mojem ni za časopis. Če je tak bedak, je za to zdravnik ali pa babica, ne pa časopis.

Sicer pa lahko časopis odgovorimo, če bodo še naprej take neumnosti pisali.

AMALIJA K., Rog Slatina 30

BRALKA IZ DOBJA

Vašega pisma o »nagih« na zadnji strani našega Novega tednika žal ne moremo objaviti, ker se niste podpisali. Kot veste, takih pisem ne objavljamo. Če nam boste še pisali, kar pogumno napišite svoje ime. Na vašo željo pa seveda lahko objavimo samo kratice ali psevdonim. Zmenjeno?

UREDNIK

TUDI NATAŠA

Naj še jaz pristavim svoj piškrček k rubriki »Ljubezem po svetlu«.

Najbolj čudno se mi zdi, da ste ji dali ta naslov. Saj to vendar ni ljubezen. To je seks ali včasih tudi nasilje nad žensko. Gre predvsem za mladino. Pozdravljamo v šoli pouk o spolni vzgoji, tudi doma poskušamo vzgajati na primeren način, zato prosimo, ne rušite nam sproti, kar zgradimo.

Tudi Natašini odgovori včasih niso najbolj primerni. Na primer pred nekaj tedni je 14-letna deklica spraševala, če je noseča. Med drugim ji je Nataša odgovorila: »Če misliš nadaljevati s spolnimi odnosi, se daj zaščititi.« Le kako more otroku

kaj takega svetovati! Dobro vem, da ji nima smisla dajati ne vem kakšnih naukov, vendar naj bi se zavedale, da časopis čita tudi drugi fantki in punčke. Takšne intimne stvari naj bi odgovorila v pismu, ne pa v časopisu. Tudi moški včasih sprašujejo razne neslanosti, potem se pa smejejo na njen račun.

Povedala sem svoje mnenje pa brez zamere!

K. M. Petrovč

DVAKRAT PRAZNOVANJE

V NT sem brala, da so žene iz Griž praznovale Dan žena z bogatim kulturnim sporedom.

Zelega bi k temu nekaj pripomniti. V Grižah smo Dan žena kar dvakrat praznovali in smo se kar dvakrat lepo imele. V Grižah imamo namreč Društvo upokoencev, ki je za naš praznik povabilo vse upokojenke. Igrala nam je godba na pihala iz Zabukovice, ženski pevski zbor pa nam je zapel nekaj lepših pesmi. Tudi pionirski so deklarirali nekaj pesmic. Uvodni govor o pomenu in nastanku tega praznika je povedal tovariš Zabavnik in nam vsem zaželel, da bi ga veselo praznovali.

Za zaključek so nas pogostili in potem smo zaplesale in zapele. Za lepo doživet večer se Društvu upokoencev v Grižah srčno zahvaljujemo žene upokojenke iz Zabukovice in Griž.

JANEZ

Skupaj z vetrom
šepečem tvoje ime
in veter odnaša ga
daleč,
mimo veselih deklet,
zgrbljenih starcev,
mimo zelenih dobrov,
šumečih gozdov,
preko razburkanih morij,
žuborečih potočkov
v neznani kraj, kjer ni
nikogar.
Da, Janez! Tam veter
pusti tvoje ime,
tam veter pusti tudi
moje želje.
LERI

JASEN POGLED

Bili so dnevi, ko sem še popival po gostilnah, gledal z zmedenimi in meglenimi očmi druge, ki niso bili nič boljši od mene, nekateri pa še slabši. Tako se je vleklo dan za dnem, dokler ni zmanjkalo denarja ali pa samozavesti. Nič se mi ni mudilo domov ali v službo. Delo mi je smrdelo. Velikokrat sem izostal in ko je delovodja videl moje negotove korake, je rekel: »Je že v redu, kar pojdi domov, jutri pa z jasnimi očmi na delo.« Nekaj časa sem držal besedo, nato pa spet »jovo na novo«.

Končno je prišel dan, ko so me odpeljali v nek kraj. Se zdaj sem vesel, da je do tega prišlo. Maršikateri pravi, da ne gre za noben denar na zdravljenje proti alkoholizmu. Ko bi vedel pijanec, kako lepo je gledati s treznimi očmi to prelepo naravo pozimi, belo planjavo, spomladi pa cvetice in zelene travnike. Toplo sonce se ti kar smeje in se ti zdi, da pravi: »Le grej se na moji topotli.«

Bilo je v nedeljo popoldne. Po dolgem času sva bila z ženo spet prosta službe. Po kosilu sem rekel ženi, da greva malo v naravo na sprehod. Žena mi pravi: »No, kaj pa je danes s teboj, da si tako razpoložen? Ze pet let sva poročena, pa še nisi rekel, naj greva na sprehod.« Tako sem spoznal, kako je, če je človek trezen in sem si rekel: »Zdaj vidim, kaj je življenje.« Spoznal sem, da sem štiri leta zakona preživel v nepravem smislu in da se je zdaj začelo pravo življenje, ki ga moram znati ceniti. Ne moreš ga pa, če imaš kozarec prevečkrat v roki. Tako je minil dan, ki ga bom pomnil in želim si še mnogo takih dni. Pa ne samo sebi, tudi drugim.

Zelet bi, da bi nas bilo več takih, ki bi sovražili alkohol in vzljubili abstinenco, ki nam daje jasen pogled na življenje.

Anton Belina

ZREČE NEKDAJ IN DANES

PIŠE 7
FRANC KOZJEK

DRUŽABNO ŽIVLJENJE PRED VOJNO

Družabno življenje pred drugo svetovno vojno se je odvijalo v gostilnah. Tudi v Zrečah. Sestanki pri Kračunu in v Zadržni gostilni so bili nedogovorjeni, kljub temu pa si zvedel vse dnevne novice. Moškim so se večkrat pridružile tudi žene in če so bile glave preveč vročerkne so jih tudi umirile. Tesnejše stike so imeli ljudje istih političnih nazorov, struji pa sta se zelo zblizali, ko je Hitler napadel Avstrijo in je nevarnost grozila tudi za slovenski narod. Vsa stara nasprotja so se umaknila v pozabo.

Ljudje so veliko hodili v naravo, na sprehode. Zreče imajo izredno okolico. Na grebenu, ki loči Zreče od Oplotnice, 200 metrov nad Zrečami stoje tri ljubke cerkvice. K njim vodi sedem steza, ki se vijejo med sadnimi vrtovi, vinogradi in smrekovimi gozdovi. Redko kje v Sloveniji najdeš takšno okolico. Visoko Pohorje varuje pred mrzlimi severnimi vetrovi, zato so vinogradi posajeni še 550 metrov visoko.

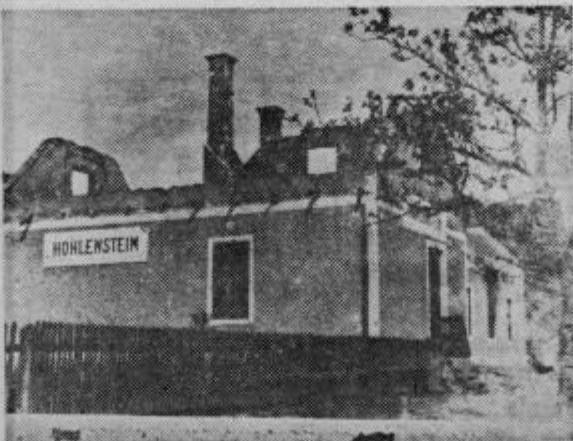
Na drugi strani Zreč so lepi sprehodi po gozdovih ravne Dobrove in po prijazni dolinici potoka Koprivnice. Komur pa hoja ne dela težav se lahko povzpne na malo bolj oddaljene vrhove: na Golek, Skomarje, Resnik, Padeški vrh in Planino. Omenimo pa še en izlet, ki je edinstven zaradi kontrasta. V osmih minutah lahko pridemo od pošte mimo Celjskega v dolino med Rožanom in Sv. Martinom. Zdelo se nam bo, da smo v pragozdu.

DVA NARAVNA DOGODKA

Nekaj let pred drugo svetovno vojno so se v zimskem času okoli desete ure vračali iz Kračunove gostilne proti domu trije nerazdružljivi prijatelji: Hus, Kozjek in Jedlovnik. Ko pridejo do tovarne se je nad Roglo začelo rdečiti. Svetloba je vedno bolj naraščala

in mislili so, da je nastal v gozdu gromozanski požar. Kmalu se je svetloba spremenila v široke pasove, žarke, ki so menjajoč se v barvi mavrice segali od Pohorja do Brinjeve in Konjiške gore. Ta čarobna slika je trajala okoli pol ure. Verjetna je razlaga, da je bil to polarni sij, pravilna.

Leto pozneje pa je prišlo do drugega naravnega pojava. Poletnega dne, bilo je opoldne, so se nad Pohorje pripodili temni oblaki. Kmalu se je odtrgal oblak, a v Zrečah ni padla niti kaplja dežja. Čez pol ure pa je Dravinja tako narasla, da take niso pomnili najstarejši ljudje v vasi. Na ovinku pod Mihalekovo hišo se je reka preko brega razlila po njivah. Propust pri vходу v železniško postajo je bil premajhen, da bi po-

Železniška postaja Zreče, katero so Nemci preimenovali v Hohlenstein, požgali pa so jo partizani.

žiral vso vodo in nastalo je veliko jezero. Voda je tekla po cesti med tovarno in graščino pol metra visoko. Ko je voda dokončno otekla je pustila za seboj tudi debele hlode. V Loški gori je potoček, ki teče mimo Fijavžve gostilne nanosil velike kupe kamenja, med njimi so bile tudi meter velike skale.

Povodenj je naredila veliko škodo, očistila pa je tudi cesto, ki je bila vedno zelo blatna. V veseli družbi pri Kračunu se je še dolgo govorilo o tem. Predlagali so celo, da naj se naredi pločnik, ki bo peljal od Kračunove gostilne do tovarne. Do uresničitve ni prišlo, ker Kračun ni dal zemlje za pločnik.

OKUPIRANE ZREČE

Peti dan po napadu Hitlerja na Jugoslavijo so bili nemški vojaki že v Zrečah. Nekaj dni poprej so zreški Nemci Gustav Puki z družino in še nekateri drugi odšli k svojim prijateljem na Pohorje. Ljudje so govorili, da so se zbal čenčikov. Ko je za njih nevarnost minila, so se vrnili in slovesno sprejeli nemško vojsko, ki se je ustavila pri Grundnerju. Tri dni pozneje, na velikonočni ponedeljek so pri Grundnerju Nemci priredili veliko veselico, kamor so vabili ljudi in jim zastoj dajali pijače. Nemci so s seboj pripeljali ves upravn aparat in številno žandarmerijo, ki se je naselila v župnišči. Vse so imeli že vnaprej pripravljeno. Župan je bil zelo mlad in ni znal nič slovensko, dobro pa je obvladal naš jezik poveljnik žandarmerijske postaje Cauner. Ker je bilo ime Zreče za Nemce preveč slovensko, so kraj preimenovali najprej v Freudenburg, kasneje pa v Hohlenstein.

Dne 16. aprila so Nemci s pomočjo nekaterih domačinov, ki so nosili na rokavih rdeče trakove s kljukastim križem, začeli zbirati talce in jih odpeljali v zreško šolo. Pripeljali so 25 najuglednejših domačinov.

Obisk pri Srebretovi mami

HIŠA V JEZERU!

Malce čuden naslov, vendar je res, da bo kmalu prostor, kjer zdaj še stoji Srebretova mama, zalila voda in da bo nastalo veliko jezero, po njenih besedah, celo večje, kot je blejsko. Tako nekako bo čez nekaj let tam v Družmirju, kjer se hiše pogrezajo, kajti pod njimi človeški krti kopljejo črno zlato, nad njimi pa se bo razlila voda.

Srebretova mama pa živi v hiši, ki je na tistem »odpisnem« prostoru in kljub 93. letom (dopolnila jih bo avgusta letos) ni zaradi tega čisto nič slabe volje. Prav nasprotno, vesela je, rada še kaj prebere in malo poklepeta z znanci, no, in še po Družmirju bi šla, če jo bi nesle noge.

Kljub temu, da so jo mnogokrat pestile težave (mož ji je umrl pred 17. leti, ima pa tudi samo še štiri otroke), je to ni uničilo in vesela ter s ponosom pripoveduje, da je Micka poročena v Ravnah (ima lepo hišo in pet otrok), da je Franci ostal doma na gruntu (je tudi poročen in ima tri otroke), da tudi Tone ni daleč (ima tudi svojo hišo

in dva otroka) ter da je Jože poročen v Zalcu, ima hišo in tudi dva otroke. »Ko se dobimo skupaj — in to ni ne malokrat — nas je kar za malo četo,« pove v šali Srebretova mama. Potem se vrača v vojni čas, kjer so bili v partizanih trije sinovi (Ivan, Tonči in Jože) in pripoveduje, kako jo je bilo strah, kaj bo z njimi. No, pa se je vse srečno končalo, na veselje vseh nas.

»Ja, 400 metrov pod nami kopljejo premog in Družmirje se pogreza. Tu bo nastalo jezero, baje večje, kot blejsko. Pogovarjamo se, da se bomo preselili v Sentijski pri Velenju. Sin bo nekaj kupil in delali bomo naprej. Veste, danes je kmetom veliko lažje, saj je na razpolago mehanizacija, nisi več odvisen samo od rok, kot nekoč.«

Takšna je 93-letna Srebretova mama, katere hiša je vse bolj podobna barčici, ki bo plula po jezeru, pod katerim bodo človeški krti kopali premog. Pa zaradi tega ni jezna, »bomo pač šli drugam.«

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERSEK

REKLI SO

MARIJAN FLAŠMAN je zaposlen kot učenec pri Tehnomercatorjevi trgovini »Elektro«. Trenutno obiskuje 3. letnik »SCBP«. Opravlja funkcijo tehničnega vodstva pri KK Pikapolonice s Hudinje pri Celju.

Učenci — trgovci imajo danes premajhne nagrade, odgovornost pa je precejšnja. Odnosi med učenci (vajenci), so zelo različni. Odvisno je od učenca, kako se vživl v delo. Zgodil se tudi, da dobrega učenca pokvari slab pomočnik, ki nima pravega odnosa do podrejenih oseb.

Stranke nas mlajše zastopajo, ker smatrajo, da kot učenci nimamo zadostnih izkušenj za postrežbo. So sicer izjeme, mislim pa, da se lahko ob tesnejših stikih kupcev in prodajalcev kaj naučimo. Večkrat nas zaničuje mladina, ko nas skozi izložbena okna opazuje pri opravljanju raznih del (čiščenje poda, brisanje prahu). Nekateri ne vedo, da je vsako delo — častno.

Zelim si čimprej končati šolo ter se zaposliti v eni izmed Tehnomercatorjevih trgovin (Tehnika). KK »Pikapolonice« s Hudinje pa želim čimveč športnih uspehov in da bi nazadnje le dočakali že dolgo obljubljena finančna sredstva.

VILI JAZBEC

Žalec

ZBOR

V klubu družbenopolitične organizacij v Zalcu so se nulo nedeljo zbrali delegati iz 42 gasilskih društev, ki so se zbrali na 20. letni konferenci občinske gasilske zveze Zalec. Zbora so se delegatov udeležili še Spat, predsednik občinske silske zveze Celje, Ivan sero iz Zavoda za požarnost Celje, Joško Rozman, predsednik skupščine občine Zalec, Ivan Robič, sekretar SZDL, Zalec in drugi.

O delu občinske gasilske zveze so poročali štirje ročevalci, in sicer predsednik

Vinko Jordan, poveljnik Anton Farčnik, referent mladino Drago Gajšek in ferentka za ženske deset Zlatka Mastnak. Iz poročil razvidno, da je bilo min

SPRETNOSTNE VOŽNJE V ŠENTJURJU

V soboto je bilo v Šentjurju pri Celju občinsko tekmovanje v spretnostni vožnji in spoznavanju prometnih predpisov. Organizirala ga je komisija za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Šentjur.

Preko 30 pionirjev iz osnovnih šol Ponikve, Gorice pri Slivnici in Šentjurja, ki so bili razdeljeni v dve starostni skupini, je pokazalo veliko spretnosti in znanja v cestnem prometu. Najbolje so se odrezali pionirji iz OŠ Gorica pri Slivnici, ki so zmagali v obeh starostnih skupinah. Med posamezniki sta zmagala GUDMANDL Jože (OŠ Šentjur), pri mlajših in BRGLEZ Vlado (OŠ Slivnica) pri starejših pionirjih. Zmagovalna ekipa je dobila za nagrado pokal, posamezniki pa praktične nagrade, ki so jih prispevale delovne organizacije iz Šentjurja. Najboljših osem posameznikov se bo udeležilo medobčinskega tekmovanja v Slovenskih Konjicah.

Drago Mackošek

PLANINSTVO: PD ZABUKOVICA DELA ODLIČNO

V osnovni šoli v Grižah so se v soboto sestali na rednem letnem občnem zboru člani Planinskega društva Zabukovica.

Delovno poročilo je podal predsednik društva Franc Kovač, ki je med drugim povedal: »Mislim, da se naše delo najbolj kaže v tem, da smo opravili okrog 1800 udarniških ur za razširitev doma na Homu, ki smo ga poimenovali Dragotov dom po našem najstarejšem članu. Druga akcija pa je bila markiranje Savinjske poti v dolžini 90 km. Zgradili smo bivač na Gozdniku, za kar ima največ zaslug Florjan Šon.

Ena od nalog, ki si jo vsako leto znova postavljamo, je razvijanje tradicije NOB, organiziranje pohodov in krajshe spominske svečanosti ob spomenikih padlih borcev. V preteklem letu se je povečalo tudi članstvo od 994 na 1.148.«

Naloge za prihodnje obdobje so: Najprej je treba izvršiti programske naloge po petletnem načrtu TTKS, skrbeti za rekreacijo delovnega človeka, dokončati dela na postojanki na Homu, zgraditi bivač na Bukovici ter markirati dostop na Bukovico.

Ob koncu zbora so izvolili nov odbor. Za novega pred-

sednika je bil izvoljen Miro Petrovec, za gospodarja Milan Podveržen, za tajnika Franc Ježovnik in za blagajnika Anton Brilej.

TONE TAVČAR

Za žene

PRI

Vesna Javoršek

Ob zaključku kuharskega tečaja, ki se je pred končal v Sempetru, smo vprašali tri udeležence, in koliko so se novega naučili v tečaju.

VESNA JAVORSEK je lja, stara 20 let: »To je odlična priložnost, da si dekleta kot mlade žene dobimo nekaj prepotrebne izkušnje za vodenje gostinstva. Naučile smo se nekaj okusnega skuhati in č, naša učiteljica pa nam

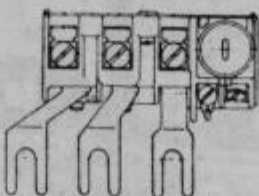
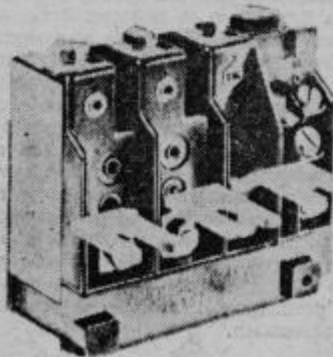
TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

prodajalna

TEHNIKA

Ljubljanska 10

vsa
stikalna
tehnika

- kontaktorji 220 in 380 W
- bimetalni releji 220 in 380 W
- končna stikala
- stikala za vse vrste vrtnih strojev: Bled stikala, tripolna, petpolna ...
- motorna stikala
- suho zaščitna stikala DM

»KOŠARKA«

V prijateljski košarkarski tekmi sta se pomerili ekipi GIP »Gradisa« TOZD Celje ter Prosveta osnovne šole Biba Röck, okrepljena z dvema članoma KK »Elektre« iz Soštanja.

Zmagala je ekipa Gradisa z rezultatom 63:55. Ekipi sta izmenjali polkal in zastavico. Za zmagovalce so največ košev dosegli Džumhur 24, Ocvirk 22 ter Jazbec 15, za poražence pa veteran Natek 16 košev.

V. J.

PORAZ PIKAPOLONIC

V telovadnici osnovne šole v Zalcu je bila odigrana trening tekma med prvo ekipo domačega moštva ter KK Pikapolonice iz Hudinje. Med tem ko so gostje nastopili oslabiljeni — samo s petimi igralci, so domačini zaigrali v popolni postavi in v finalu s težavo zmagali z rezultatom 80:74. Za Pikapolonice so koše dosegli: Bagari 23, Tajšek 16, Marko Ramšak 14, Jazbec 12 ter Kunstelj 10, za zmagovalce pa največ Ernest Ramšak 23 košev.

V. J.

GASILCEV

znajmenju aktivne de-
teli s tekmovalji, to
obenem tudi čas, ko je
do v društva največ
gjanov. Zmagovalne eki-
tekmovale na republi-
tekmovanju v Hrastni-
di v državnem merilu
pe dosegle lepe uspe-
ška desetina iz Pre-
je nastopila v Avstriji,
tekmovalo več držav,
jila prvo mesto.

inulem obdobju je bilo
dročju žalske gasilske
27 požarov, škoda pa
šala 1.079.000 dinarjev.

Franc Jelen

ščiti ob lanskih poplaval ter
opravili še številne druge na-
loge.

Po poročilih, ki so bila zelo
izčrpna, je diskutiralo 13 ude-
ležencev zbora o konkretnih
vprašanjih in problemih zve-
ze in posameznih društev.

Tudi za naprej imajo po-
dobne naloge, kot so si jih
zastavili pred tem zborom.
Ob koncu so podelili dve di-
plomi, ki sta jih prejela
Martin Vučer in Vinko Pra-
potnik, kot častna člana ob-
činske gasilske zveze, dose-
danjemu predsedniku Vinku
Jordanu pa so za 20-letno
predsedovanje podelili diplo-
mo in ga imenovali za čast-
nega predsednika. Antonu
Grosu so podelili čin višjega
častnika, Jošku Rozmanu,
predsedniku skupščine Zalec,
pa spominski album.

Za novega predsednika je
bil izvoljen Franc Jelen iz
Polzele, za poveljnika pa
Anton Farčnik iz Prebolda.

OBITEV!

Dobovičnik

nimogrede navrgla še
nasvete iz lastnih iz-
DA DOBOVICNIK iz
je, stara 23 let: »Zaen-
je sicer nimam svojega
dinjstva, a upam, da ga
mela, zato sem tovari-
pčevi hvaležna, da nam
kazala in povedala toli-
koristnih in zanimivih
ter nas mnogo nauči-

OMILA LIPUS iz Celja,
20 let: »S tečajem sem

Ljudmila Lipuš

bila zadovoljna. Mislim, da
je program naše učiteljice
brez pripomb. Moti pa me,
da Delavska univerza v Celju
ne more najti v Celju pri-
merne kuhinje za takšne te-
čaje, saj bi kandidatki bilo
dovolj glede na to, da se nas
je v Sempeter vozilo kar de-
vet Celjank.

Tudi ostale tečajnice so bi-
le enakega mnenja in v šti-
rinajstih mladih gospodin-
stvih bo prav gotovo prijetno
dišalo.

Tekst in foto: T. TAVCAR

VZOREN SPREVODNIK

Veliko beremo v časopi-
slih o nevljudnih voznikih
in sprevodnikih avtobusov.
Toda moramo omeniti tu-
di drugo stran medalje.
Pisati moramo o sprevod-
nikih in voznikih avtobu-
sov, ki se razlikujejo od
svojih vrstnikov po svoji
prijaznosti, iskrenosti in
dobrosrčnosti.

Prepričan sem, da je la-
hko IVAN PERC vzor
marsikateremu sprevodni-
ku, ki je zaposlen, tako
kot on, pri podjetju Izlet-
nik. To pa ni samo moje
mnenje, temveč mnenje
vseh tistih, ki ga pozna-
mo kot vedno nasmejana-
ga in prijaznega človeka.
Svoje delo opravlja vest-
no, marljivo in v veliko
mero potrpežljivosti. Zani-
malo me je to in ono, ve-
liko sem ga spraševal in
vam ga želim predstaviti.

Rojen je bil 1948. v Pre-
vorju. Poleg osnovne šole
je uspešno končal še
poklicno šolo za voznike
motornih vozil ter končal
tečaj za skladiščnika.

Kako dolgo ste že zapo-
sleni kot sprevodnik?

Zaposil sem se takoj po
odsluženju vojaškega ro-
ka, to je 1969. leta.

Na kateri relaciji tren-
utno vozite?

To je relacija Prevorje
— Kozje — Celje — Krš-
ko — Brežice — Krško —
Store — Prevorje.

Vaše mnenje o potnikih.
Zelo dobro.

Kaj mislite o kritikah,
ki jih pišejo razočarani
potniki zaradi vedenja ne-
katerih uslužbencev vaše-
ga podjetja?

Odobravam kritiko sa-
mo v primeru, če je pri-
mer kritike vreden, nika-
kor pa ne obsojanja po
nepotrebnem.

Vaše želje oziroma spo-
ročilo potnikom.

Želim, da bi bil na sve-
tu mir. Hočem moderniza-
cijo kozjanskih cest ter
s tem konec prahu in lu-
kenj. Istočasno pa se za-
hvaljujem potnikom za ra-
zumevanje in potrpežlji-
vost.

Tako je povedal Ivan
Perc. Potniki želimo, da
bi mu bilo podobnih čim
več.

BOGDAN PODPLATAN

Šentjur

SODELOVANJE Z VOJAKI

Pred dnevi je bila pri
ObkZM Šentjur seja pred-
sedstva, na kateri so pregle-
dali in ocenili delo v prvem
tromesečju in sprejeli pro-
gram dela za naslednje ob-
dobje.

Iz poročila predsednika ZM
Šentjur tov. Metličar Marti-
na je razvidno, da je bilo
delo v prvem tromesečju
razgibano in uspešno. Usta-
novili so tri aktivne mladih
delavcev, sodelovali so na
pohodu XIV. divizije, usta-
novili pa so tudi konferen-
co mladih iz delovnih orga-
nizacij in krajevnih skupno-
sti. Aktivno so sodelovali v
predvolilni dejavnosti in seve-
da ob samih volitvah. Da so

se zares dobro pripravili na
volitve, pove podatek, da je
izmed vseh izvoljenih delega-
tov kar 22 odstotkov mladih.

Na seji so sprejeli pro-
gram dela za naslednje tro-
mesečje, v katerem so po-
sebnost poudarili sodelovanje
s pripadniki JLA iz Celja.
Sodelovali bodo na kulturno-
zabavnem in športnem po-
dročju, pripadniki celjske
garnizije pa bodo mlade iz
Šentjurja seznanili z življen-
jem in delom v JLA.

Za mesec maj bodo sprejeli
poseben program dela, ker
nameravajo organizirati šte-
vilne prireditve in akcije.

D. Mackošek

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE

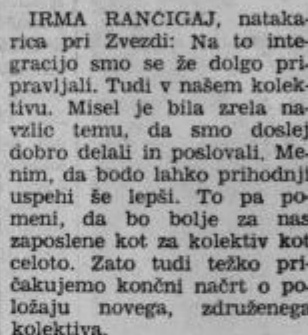
mala anketa

UGODNO IN KRITIČNO

V celjskem gostinstvu se je vendarle nekaj premaknilo.
Stekle so prve razprave in znani so prvi obrisi povezovanja
med šestimi doslej samostojnimi organizacijami. Razpelo-
nje za uresničitev predvidenega načrta je ugodno, četudi tu
in tam tožijo, da še vedno premalo vedo o vidikih. Toda,
vsa ta vprašanja so več ali manj osebnostnega značaja.
Zato bi jih morali na skorajšnjih sestankih, ko bo tudi
stekla zelo konkretna razprava o bodoči organiziranosti in
ekonomskem položaju novega kolektiva, odpreti z odkrito
besedo. Z ene in druge strani. In kaj pravijo o predvideni
integraciji zaposleni v teh kolektivih?

FANIKA OJSTERSEK, pro-
dajalka slaščic v Vrtnici (Na-
na): Zal na sestanku kolekti-
va, ko je bila beseda o in-
tegraciji, nisem bila. Imela
sem delo. Navzlic temu mi-
slim, da bi bilo bolje, če bi
se združili. Več ljudi več ve.
In tako bi lahko bilo tudi
v združenem kolektivu. Ra-
zen tega sem prepričana, da
slabše ne more biti. Lahko
samo pridobimo, če bomo
tudi v naprej dobro delali.

IRMA RANCIGAJ, nataka-
rica pri Zvezdi: Na to inte-
gracijo smo se že dolgo pri-
pravljali. Tudi v našem kole-
ktivu. Misel je bila zrela na-
vzlic temu, da smo doslej
dobro delali in poslovali. Me-
nim, da bodo lahko prihodnji
uspehi še lepši. To pa po-
meni, da bo bolje za nas
zaposlene kot za kolektiv kot
celoto. Zato tudi težko pri-
čakujemo končni načrt o po-
ločaju novega, združenega
kolektiva.

ZOFKA SENICAR, nataka-
rica v Ljudski restavraciji:
Četudi zaradi delovne obvez-
nosti nisem bila na nedav-
nem sestanku, mi je pobuda
o integraciji dobro znana.
Menim, da je misel dobra
in da bo uresničitev načrta
dala dobre rezultate. Navzlic
temu bi predlagala, da bi se
o določenih problemih še
dobro pogovorili, zlasti še,
da bi odpravili nekatere ne-
jasnosti, ki nas motijo.

MARIJA PELAN, kuharica
v Majolki: V načelu nisem
proti integraciji. Zelela pa
bi si, da bi nekatera vpra-
šanja rešili pred referendu-
mom. Tudi glede predlagane-
ga TOZD, v katerem bi bili
poleg našega kolektiva še
Ljudska restavracija, Zvezda
in Pošta. O določenih vpraša-
njih bi se morali pogovoriti
zlasti člani teh štirih kolek-
tivov. In to odkrito, pošteno,
da bi ne imeli občutka vsi-
ljene zadeve.

JOZICA GODEC, natakari-
ca pri Pošti: Menim, da bi
integracija lahko dala zaže-
lene rezultate, še zlasti, ker
smo majhni kolektivi in ni-
smo kos večjim nalogam.
V pripravi na to združitev
bi lahko rešili tudi vprašanje
osebnega dohodka. Ta je v
gostinstvu premajhen. In če
bi bilo rešeno to vprašanje,
bi bilo tudi razpeloenje za
novo organizacijo dosti lepše.

IVANKA BRINOVSEK, na-
takarica pri Ojstri: Na inte-
gracijo gledam z velikim
optimizmom. Ločeni smo
slabotni, majhni. Pred nami
pa so nekatere pomembne
naloge. Tudi kar zadeva gra-
ditev novih gostinskih objek-
tov. Sami bi teh nalog ne
zmogli, združeni pa bomo
lahko marsikaj uredili. Sicer
pa, saj bomo tudi v prihod-
nje delali. In če bomo delali
bolje, bo lepše tudi za nas
vse!

Odločitev o integraciji bo padla na referendumu prve
dni maja. MB

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

Slavko Zagožen

RES ZADOVOLJEN

Tako pravi SLAVKO ZAGOŽEN, ki s sestro Poldko kmetuje tik pod vrhom Homa, kakih šeststo metrov nadmorske višine.

— Kmetič veselo na svetu živi, pripoveduje pesem. Ali pa: Res lepo je na deželi. Mnoge pesmi, mnoge povesti opevajo kmečki stan, razmišlja Slavko. Jaz pa pravim: Bilo je nekoč. Kje so tisti zlati časi, ko je kmet lahko in brezskrbno živel? Jaz jih ne pomnim, pa jih imam šestinštirideset. Sestra pa si nalaga sedmi križ. Naš grunt

pa brežen, hudo brežen, ravnina prislonejena v strmino. Koš je najin vsakodnevni pribor. Kakor pri mizi žlica. In ko bi bil človek zdrav, pa sem že toliko let skoraj sto odstotni invalid. Sprva niti pri davkih niso kaj prida spregledali. Zdaj sva zemljiškega davka prosta. Samo socialno še plačujeva. Pa še za tisto gre bolj žaltavo. Sicer pa sem zdaj kar zadovoljen. Končno so mi zaradi stodontne invalidnosti priznali pokojnino. Po očetu, ki je bil knap preko štirideset let. Ja,

pa sem leta in leta zaman prosil, delal prošnje in pri tožbe, trkal na vrata v Zalcu in Celju. V Ljubljano pa res nisem šel. Včasih me je zamikalo, da bi se obrnil na Maršalat. Potem pa se je zgodilo zgolj slučajno. Z vrha Homa pripelje z motorjem moški, ki ga še nikoli nisem videl. Nekaj je pri motorju moral priviti in je ustavil na našem dvorišču. Pomagal sem mu, on pa me je vprašal, od kod moja invalidnost. Povedal sem mu, da sem prišel pred kakimi 25 leti iz vojske in koj se je začelo. Takole me je zvilo, brez palice ne morem nikamor. Trdil sem, da sem se prehladil v vojski. Niso priznali. Pa me je ta moški podučil: Ojčte, tudi v moji družini smo imeli tak primer. In zdaj ima pokojnino po očetu. Tudi vi jo morate dobiti. Če mi ne bi jutri potoke dopust, takoj vam priskočim na pomoč. Poznam člene tistega zakona, ki vam morajo odpreti vrata do pokojnine. Kar stopite na občino in jim povejte...

Pozneje sem zvedel, da je oficir vojne mornarice. Ubogal sem ga in začel trkati na vrata. Nič. Znova v Zalec in Celje, potrkam še glasneje. Potem pa so res našli tiste člene menda še bolj novega zakona. In so mi priznali kar čedno pokojnino. Tisoč štiristo novih dinarjev. Zdaj sem vsaj brez skrbi. Če enkrat zares popolnoma obnemore, ne bom brez dinarja in zdravniške pomoči. Zdaj so tudi zame svetlejši dnevi. In za sestro. No, zdaj, če bo še letna dobra, pa bomo na jesen zares tisto zapeli: Kmetič veselo na svetu živi, je končal SLAVKO ZAGOŽEN, se oprl na palico in zavil proti hlevu. —dk—

Gozdni obrat Šoštanj:

RAZDROBLJENOST

Površina gozdov na območju Saleške doline obsega kar 9.200 ha. Od tega je v družbenem sektorju le 20 odstotkov gozda. Ostali gozdovi so v lasti zasebnikov, ki gošpodarijo z njimi pod kontrolo šoštanjskih gozdarjev. Letni etat na celotni gozdni površini je cca 23.300 kub. metrov, od tega listavcev 20 odstotkov, ostalo pa so iglasti gozdovi.

Neugodna posebnost je velika razdrobljenost gozdne posesti, saj je povprečna velikost ene posesti le 3,80 ha. Število gozdnih posestnikov je temu primerno veliko, kar 2.150! Takšni pogoji otežujejo smotrno izkoriščanje gozdov in gojitveno načrtovanje.

Gozdarji so prišli do spoznanja, da nenačrtno gospodarjenje ne vodi k boljšanju rezultatov. Razdrobljena gozdna posest skoraj onemogoča delo po strokovnem načrtu.

Gozdarji so želeli ustreči zahtevam gozdnih posestnikov. Tako so postali nekak servis za odkazilo in žigosanje lesa. Na tak način je bilo mogoče realizirati plane oddaje lesa, strokovno delo pa je bilo v šablonskem in obrtniškem delu.

Takemu delu je bilo potrebno narediti konec. Z analizo dela so se pokazale izgube, do katerih ne bi prišlo, če bi se delo vnaprej razčlenilo na osnovne faze.

V letu 1971 so revirni gozdarji in delovodje v dnevnikih vsak dan razčlenjevali delo po času. Podatki so pokazali naslednjo strukturo porabljenega časa:

- odkazilo lesa 32 odstotkov
- gojenje in varstvo gozdov 15 odstotkov
- administracija, sestanki, predavanja, ekskurzije 18 odstotkov
- organizacija dela, obhodi, kontrole del in ne-

dovoljenih sečenj, prodaje lesa 23 odstotkov

— izmera, žigosanje, prevzeme in oddaja lesa 12 odstotkov

Temeljito proučevanje omenjenih podatkov je dalo prve željene ukrepe za racionalnejši izkoristek.

Za boljšanje gojitve gozdov so bili v zimskem času organizirani tedenški seminarji, kjer so obravnavali teorijo skupinske postopnega gospodarjenja. Pozneje, spomladi, so opravili tudi že prva terenska dela, kjer so bili upoštevani rezultati teoretične študije.

Šoštanjski gozdarji so na svojih delovnih mestih le tri leta. Začeli so delo, ki obeta boljše rezultate, delo, ki je drugje po svetu že dolgo osnova za uspešno gospodarjenje. Kot pravijo, je potreba prišla spontano, kot posledica delovnih uspehov in rezultatov.

PEPI MIKLAVC

ZADOVOLJNE Z DELOM

Kmetijski kombinat Hme-zad Zalec sodi med največje kolektive v žalski občini. Med zaposlenimi, ki zdaj že pridno delamo na hmeljišču, so tudi tri delavke že več let zveste tej delovni organizaciji, zato sem prav njih vprašal kako in kaj?

STEFKA PASKE: »V Savinjsko dolino sem za stalno prišla pred 10 leti. Takrat sem se tudi tukaj zaposlila. Z delom sem zadovoljna, si-

cer bi ne vztrajala tako dolgo. Tu imam sedaj družino in stanovanje. Lahko mirno rečem, da bom ostala v kombinatu, na zemlji in v hmelju še vrsto let.«

MARIJA SLOGAR: »Sem sem prišla pred štirinajstimi leti iz Krapine. Ves ta čas sem zaposlena pri KK Zalec in svoje zaposlitve tudi ne nameravam menjati. Tu sem se tudi poročila, imam dva otroke ter primerno stanovanje. Če si leta dolgo

tesno povezan z zemljo, se od nje težko ločiš.«

MARIJA HRZENJAK: »Težave seveda tudi imamo. Težko je, da pozimi delamo samo po pet ur dnevno, poleti pa po devet ur. Tako kot to ni verjetno povsod, bi včasih rade zaslužile več, kot zaslužijo drugod. V Kombi-natu sem že deset let. Prišla sem iz Varaždina in sem zadovoljna.«

Tekst in foto: T. Tavčar

Rečica ob Savinji

ŠE SVEŽE KUHALNO

V Rečici ob Savinji se je prejšnji teden končal tritedenski začetni kuharski tečaj za kmetice. Tečaj, ki je bil razdeljen v teoretični in praktični del, je vodila Marija Bezovšek, ki se tudi sicer ukvarja z napredkom kmetijstva. Pri teoretičnem delu so obravnavali tehnologijo živil, ureditev stanovanj, higieno idr., pri praktičnem delu pa so po receptih in pod nadzorstvom učiteljice pripravljale razne jedi in pogrinjke. Najboljše pa je bilo na koncu, ko so pojedle pripravljene dobrote.

Med tečajnicami je bila tudi Marija PLANOVSEK (20), ki je o tečaju povedala naslednje:

»Kuharski tečaj je nujno potreben za vsa mlada dekleta, gotovo pa tudi za izpopolnjevanje starejših žena-kuharic. Nujno bi bilo, da bi tudi dekleta, ki končajo razne šole, obiskale takšne tečaje. Med šolanjem je kaj malo prilike, da bi se na-

učile osnovnega kuharskega znanja, kaj šele dobrega kuhanja, ki je danes pomembno tudi zaradi zdravja.

Tečaj nam je nudil osnovo za kuharske spretnosti. Potreben bo še nadaljevalni tečaj, na katerem se bo mogoče še izpopolniti.

Zaposlena sem v obratu malih gospodinjskih aparatov TGO Gorenje v Nazarjah, po službi pa me vedno čaka doma delo na kmetiji, tudi kuhanje.«

Pepi Miklavc

agrotehnika

NAMESTO KOPAČEV — CARAGARD

Zel v vinogradu je huda nadloga za vsakega vinogradnika. Tem huje je, če ni ljudi za kopanje v vinogradu, ki ga je treba vsako leto tudi po dvakrat ponoviti, če se zel premočno obraste.

Kemija je iznašla nadomestilo za kopače. To je CARAGARD škropivo, ki uniči zel v vinogradu. To je selektivni herbicid nalašč za vinograde. Če je delo temeljito opravljeno, si prihranite kopanje tudi za dve leti.

Sicer pa pojasnilo inženirja Satlerja, svetovalca pri AGROTEHNIKI v Celju, kjer je škropivo CARAGARD na prodaj:

Caragard je herbicid, ki ga uporabljamo v sadev-njkih in predvsem v vinogradih, ki so starejši od štirih let. V vinogradih ga lahko uporabljamo že v jeseni. Najboljši uspeh dosežemo, če ga uporabimo v jeseni 7,5 kg na ha in zgodaj spomladi zopet 7,5 kg na ha.

Odličen uspeh dosežemo, če škropimo s 15 kg na ha po zimski kopli, takrat ko so pleveli že nekoliko odgnali.

S Caragardom uničimo vse plevelce (tudi slak) razen regačice.

☆

Prihodnjic vas, dragi bralci, popeljem z reportažo na obisk h kmetu v okolico Buč, ki je lani škropil s Caragardom in mu letos ni pognalo v vinogradu zeli niti za košarico.

KMALU
NAGRADNA
IGRA
NT IN RC

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA — TEDNIKOVA OKROGLA MIZA

Ivica Teršak

Miran Zager

VEČ PRAVIC — VEČ NALOG

Ivica Teršak: »Na naši šoli se dijaki že dolgo pogovarjamo o samoupravljanju. Vendar se mi zdi, da profesorji s posmehom gledajo na naša prizadevanja in velikokrat od njih zaman pričakujemo pomoči. Sicer pa je največja napaka v tem, da pojmujejo dijaško samoupravljanje kot javno ocenjevanje. Žal tudi s tem še nismo povsod uspeli. Velikokrat je neuspehom kriv predvsem strah pred profesorji.«

Miran Zager: »Dijaško samoupravljanje je zrcalo

učnih urah debatna izmenjava mnenj med profesorji in dijaki. Temu pa ni tako, krivi smo predvsem dijaki sami, ker smo pasivni in iz sklopa samoupravnih pravic izločamo samo javno ocenjevanje.«

Jelka Cegnar: »Javno ocenjevanje je še vedno osnova naše samouprave zato, ker smo dijaki vedeli, da lahko prav na tem področju veliko dosežemo. Ta prva stopnica pa mora služiti kot osnova za razvijanje širših oblik dijaškega samoupra-

Bilo jih je sedem, ki so se pogovarjali z nami. Sedem dijakov iz srednjih šol, ki so odkrito povedali vse, kar »škripa« v dijaški samoupravi. In to je bil glavni namen naše okrogle mize. Hoteli smo zvedeti resnico o dijaškem samoupravljanju na šolah, kaj dijaško samoupravljanje je in kakšno bi moralo biti. Še nekaj bi rada pojasnila tule v uvodu. Ko govorimo o dijaškem samoupravljanju mislimo na del samoupravnega odnosa, ki je (bi moral biti) prisoten na vsaki šoli. Gre namreč za to, da oblikujeta samoupravni odnos na šoli dva subjekta učnega procesa: učenec in učitelj. In ko govorimo o dijaškem samoupravljanju govorimo samo o delu samoupravnega odnosa, v katerem nastopajo kot subjekti samo dijaki. Toliko v pojasnilo. Sicer pa vemo, da moramo govoriti o položaju učenca in učitelja v samoupravljanju na šoli.

Pobuda za okroglo mizo je izšla iz našega uredništva, organizirali pa smo jo skupaj z Občinsko konferenco Zveze mladine Celje. Sodelovali so: Ivica Teršak, član delegacije Pedagoškega šolskega centra, Miran Zager, delegat aktiva ZM Ekonomskega šolskega centra v interesni konferenci mladih v izobraževanju, Marjeta Brečko, delegat aktiva ZM Pedagoškega šolskega centra v predsedstvu občinske konference ZM Celje, Jelka Cegnar, član delegacije Gimnazije, Gorazd Selišnik, delegat mladih v zboru delovnih ljudi Ekonomskega šolskega centra, Milena Kolenko, delegat aktiva ZM Gimnazije v občinski konferenci ZMS Celje in Urška Belcer, delegat Občinskega odbora RK (komisije za delo z mladimi) v predsedstvu republiške konference ZMS, dijakinja Gimnazije v Celju. Okroglo mizo sta vodila Damjana in Branko Stamejčić skupaj s sekretarjem občinske konference ZM Celje Francijem Ramšakom.

Marjeta Brečko

Jelka Cegnar

dijaške aktivnosti na šolah. Največjo vlogo ima seveda mladinski aktiv, ki lahko s svojim delom veliko doseže. Tako smo na naši šoli tvorno sodelovali pri oblikovanju učnih načrtov, obravnavi disciplinskih prekrškov, razvijali smo sodelovanje med profesorji in dijaki, skratka, naredili smo prvi korak k preraščanju dijakov in objekta učnega procesa v njegov subjekt. Toda tudi to še ni dovolj. Na naših šolah bi morali spregovoriti tudi o idejnosti pouka. Marksizem mora dobiti na šolah pomembnejšo vlogo. Po mojem je bistvo dijaške samouprave v preraščanju dijakov iz objektov v subjekte učnega procesa. Poti, ki vodi v spremembo njegovega položaja pa so številne in odvisne od nas samih.

Marjeta Brečko: »Samoupravljanje si na šolah največkrat predstavljamo kot javno ocenjevanje. Dijaki bi se morali zavzemati predvsem za druge oblike samoupravljanja. Tako bi se morali enakopravno s profesorji vključiti v oblikovanje učnih načrtov. Aktivno bi morali sodelovati v šolskih in izvenšolskih dejavnostih, predvsem pa bi se morala uveljaviti na

vijanja. Dijaki so uspravani in se ne zavedajo, kako široke možnosti jim nudi samoupravljanje, zato je naloga aktivov ZM in ZK, da dijake osvestijo. Približati jim morajo proces odločanja, jih seznaniti s pravicami in dolžnostmi, ki so zapisane v statutu in z učnimi načrti. Šele potem se lahko pogovarjamo o dijaški samoupravi.«

Milan Zager: »Res je, dijaki smo že po tradiciji pasivni. Naše delo se začne in konča ob šolski knjigi. Če hočemo nekaj doseči tudi na področju tvornega in ne le reproduktivnega znanja, moramo najprej pomesti pred lastnim pragom. Urediti moramo svoje vrste, spoznati, kaj hočemo in šele potem kritizirati napake drugih.«

Gorazd Selišnik: »Mladinski aktiv, ki deluje na srednjih šolah, bi moral nameniti več pozornosti dijakom, ki so v prvih letnikih. Povedati bi jim morali, kaj so njihove dolžnosti, pravice in kje lahko enakopravno sodelujejo. Osvestiti bi morali dijake v prvih letnikih. Le tako bi imeli na šolah aktivne mlade ljudi vsa štiri leta šolanja.«

Jelka Cegnar: »Pa še to. Delo mladinske organizacije je vse preveč zaprto v ozek krog aktivistov. Forumsko delo moramo odpraviti. Delo moramo iz aktivov in krožkov vnesti v osnovne celice dijaškega samoupravljanja — v razrede. V mladinskih urah morajo najti svoj prostor predvsem tiste teme, ki najbolj neposredno zadevajo dijaško samoupravo.«

Ivica Teršak: »Da, prav to je pot, ki vodi k aktivizaciji dijakov. Vsakega mladca lahko aktiviramo na področju, ki ga zanima. Zato moramo težiti k specializaciji interesov: športnik naj se usmerja v šport, dijak, ki ga zanima marksistična teorija, pa naj se vključi v marksistični krožek. Dijaki ne rabijo veliko, da postanejo dejavni. Dovolj je le to, da se na šoli sproži vprašanje, ki jih neposredno zadeva.«

Milena Kolenko: »Menim, da je prepozno, če začnemo osveščati dijake

prvih letnikov na srednjih šolah. Mladinska organizacija bi morala že v osnovnih šolah obveščati učence o delu aktivov na srednjih šolah in jih tako seznanjati z njihovimi bodočimi nalogami. Kajti dijaka, ki pride iz osnovne šole popolnoma nepripravljen, je zelo težko vključiti v aktivno delo. Posebej pa to velja za bodoče delegatsko delo.«

Milena Kolenko: »Delegatski sistem predstavlja za dijaško samoupravljanje velik napredek. Po šolah bomo morali dijaki najti pravilne oblike delovanja delegatov, ki ne smejo biti pri svojem delu izolirani. Delegatski sistem daje možnosti za uresničitev interesov dijakov.«

Jelka Cegnar: »Paziti moramo, da se delegatski sistem na srednjih šolah ne izrodi v golo številčno zastopanost. Zagotoviti moramo vsebino dela delegatov in jim pri uresničevanju zastavljenih nalog pomagati.«

Urška Belcer: »Osnovna celica dijaškega delegatskega sistema mora biti razredna skupnost, kjer bi se morali pogovoriti o naših željah in nalogah. Te moramo nato uskladiti in šola mora kot celota nastopati navzven z že izoblikovanimi in enotnimi nalogami.«

Jelka Cegnar: »V delegatskem sistemu ne smemo videti le možnosti za izbojevanje pravic. Vediti moramo, da več pravic pomeni tudi več dela in več učenja. Ne samo učenja za znanje in ocene, ampak predvsem za življenje in delo. Ko smo prišli do te ugotovitve, bi morali povedati še to, da bi morali v novem delegatskem sistemu osveščati tudi profesorje, in ne le dijake. Dejstvo, da več pravic pomeni tudi več dolžnosti in več koristnega znanja, bi morali spoznati tudi profesorji in nam pomagati pri uresničevanju naše želje, da že skozi samoupravljanje na srednji šoli maturiramo v socialistični šoli za življenje.«

ZAKLJUČEK

● Dijaška samouprava ni dovolj razvita. Krivi so predvsem dijaki sami. Na šolah morajo spoznati, da je dijak samoupravljalca le tedaj, ko nastopa kot subjekt v učno vzgojnem procesu.

● Mladinski aktiv morajo mlade usmeriti v politično delo preko interesnih dejavnosti. Svoje delo morajo razširiti iz zaprtih aktivov v razredne skupnosti.

● Mladinski aktiv morajo osveščati že učence osnovnih šol in jih pripravljati za bodoče delo.

● Osnova delegatskega sistema na šolah mora biti razredna skupnost. Številčna zagotovitev mladih v delegacijah ni dovolj. Poudarjena mora biti vsebina dela.

● Več pravic pomeni tudi več dolžnosti, več dela, več učenja. To morajo spoznati tako dijaki kot tudi profesorji, ki lahko s svojim znanjem in vplivom veliko pomagajo.

● Občinska konferenca ZM mora mlade stalno seznanjati z bistvenimi problemi njihovega dela. Delegate mora ustrezno vključevati v delegatski sistem odločanja in dogovarjanja ob sodelovanju vseh ostalih družbeno-političnih organizacij.

Okroglo mizo sta vodila in pripravila:

DAMJANA STAMEJČIČ

BRANKO STAMEJČIČ

Gorazd Selišnik

Milena Kolenko

Urška Belcer

NAŠA BESEDA 74 — NAŠA BESEDA 74 — NAŠA BESEDA 74 — NAŠA BESEDA 74 — NAŠA

TRADICIJA V IZROČILU

BRIGITA TOPOLE, obiskuje na IV. osnovni šoli 5. razred. Doma je iz Celja, o Naši besedi pa je dejala: »Zelo rada nastopam, letos nisem bila prvič na odru in si še želim igrati. Za priprave naše »Enajste šole«, ki jo je napisala tovarišica Darinka Jostova, smo imeli časa komaj en mesec. Jaz sem igrala lekarnarico, Besedilo ni bilo težko, vsi smo ga zelo dobro razumeli. Mnogo smo se ob njem tudi presmejali in sami kaj novega izmislili...«

ANTON PRGIN končuje 3. letnik Gostinske šole v Celju, doma pa je iz Rogaske Slatine: »Prvič sem nastopil na gledališkem odru ob letošnji naši besedi. Mi smo delali na tekstu z naslovom Tvoj čili pogled, mladi kajuh — Kanjuh! Imeli smo časa kakšen mesec, nismo pa imeli strokovne pomoči iz gledališča. Tudi slabe prostore imamo v šoli, tako da nismo skoraj imeli kje vaditi, pa še tisto vse v prostem času. Mi smo šele v februarju prišli v šolo... Zame je bila Naša beseda veliko doživetje. Ko sem bil na odru, se mi je vse zdelo celo neresnično... Moja želja je, da bi drugi, mlajši letniki nadaljevali naše delo in imeli tudi več uspeha. Predvsem pa jim želim, da bi imeli boljše pogoje dela. Še ko bom zapustil šolo, bom dolgo v sebi nosil ta svet, ki sem ga spoznal v gledališču ob Naši besedi.«

DARINKA POTOČNIK obiskuje Srednjo zdravstveno šolo

In je že osmo leto med nami. Zastor se je dvignil in v soju gledaliških luči se je začela Naša beseda. Beseda mladih, ki iz leta v leto, iz generacije v generacijo pripovedujejo, igrajo, recitirajo in pojejo našo pesem in našo besedo. Nekateri so začeli že v osnovni šoli, nadaljevali na srednji in Jure Cekuta je celo že kot študent spet našel pot nazaj k Naši besedi in pomagal mlajšim, da je predstava stekla na odru. Kaj je pravzaprav Naša beseda. Srečanje mladih na odru — to ne pove veliko. Morda bodo mladi izvajalci povedali sami kaj več.

v Celju, 3. letnik, sicer pa je doma iz Zalca: »Lani smo imeli na sporedu poezijo Gregorja Strniše. Letos pa smo predstavili Svetlano Makarovičev. Zakaj takšna odločitev? Zdi se nam, da je to neko čudno prepletanje. Morda je celo v tem nekaj nerealnega, vendar sodobnega, nekaj impresionističnega. V samem tekstu smo veliko našli. Velik del same pesnice, največ pa seveda sebe. Njene besede so nam bile zelo razumljive, iskali in šali smo del svojega sveta. Zato je lepo delati tisto, kar razumeš, kar ti je blizu. Naš mentor je bila prof. Grčarjeva, strokovno, gledališko pa nam je pomagala igralka celjskega gledališča Jana Šmidova. Najprej smo mislili imeti celo Minattija, pa nas je ravno Jana Šmidova navdušila za Svetlano. Ne vem... bilo je lepo. Prav gotovo bom še sodelovala naslednje leto. Tako tudi ostali.«

VOJO MELIK: »Naša beseda mi pomeni veliko. Na naši Tehniški šoli se vsako leto resno pripravljamo za to veliko kulturno manifestacijo mladih.«

»Naša beseda« je pripeljala na oder v vseh teh letih na stotine mladih ljudi. Nekateri so začeli v osnovni šoli, srečavali smo jih pozneje v srednjih šolah in še zdaj, ko so nekateri že študenti, še vedno spremljajo delo svojih naslednikov v šolah.

To vse nedvomno priča, kako močna je ta dramska

DARINKA JOST, dolgoletna prosvetna delavka, nepogrešljivi vodja mladih IV. osnovne šole na Naši besedi: »Mi nikoli nič ne naštudiramo izrecno za Našo besedo. Delamo čez leto in če uspe, damo to v gledališče. Nikoli ne izbiram igralskih »zvezd«. Pri nas je princip kolektivnosti. Čimveč otrok mora nastopati.«

manifestacija, ki zahteva mnogo, mnogo truda. Poprečni gledalec v gledališču niti ne more slutiti, koliko dela je s pripravo posameznih predstav, pa čeprav gre v nekaterih primerih za čisto klasične oblike recitalov.

Letošnja »Naša beseda« nam daje tudi nekaj v razmišljanje. Prav gotovo to, da sta nastopili samo dve osnovni šoli. Osnovna šola I. celjske čete in IV. osnovna šola. Obe sta sicer stari znanki te prireditve, vendar smo pogrešali vsaj še Hudičjo, II. osnovno šolo, Osnovno šolo v Vojniku in še nekatere druge. Morda so izgubili pogum, ker jih žirije v prejšnjih letih niso uvrščale na prva mesta. Razprave o značaju »Naše besede« so že stare. Že od nekdaj je bilo sporno, ali na bo ta prireditev tekmovalnega značaja ali bolj revijskega. Kakor je tudi prav, obveljala je ta, druga. Vendar nekaj tekmovalnega še ostaja. Že ob tem, da mora republiška žirija odločiti, kdo bo šel na republiško srečanje, ki bo tokrat prihodnji mesec v Celju. Letošnji izbor pri nastopajočih je po-

kazal, da so vsi hoteli ostati aktualni, angažirani. V programih je bil prisoten pesnik Kajuh, ki je obenem simboliziral tudi pohod Štirinajste. Sodobna slovenska poezija je naša mnogo prostora na gledališkem odru in mladi so jo docela sprejeli medse za svojo. Srednja zdravstvena šola je pokazala, da ni ozko usmerjena v svoje strokovno delo. Pravtako tudi srednja tehniška šola, kar je že njena tradicija. Njen nastop »Utrip življenja« nam je lahko marsikaj povedal. Presenetila je ekonomska šola z izborom, ki je v resnici in povsem opravičilo svoje izvajalce.

Nobeno presenečenje ni bila IV. osnovna šola, ki je svoje »Enajsto šolo« predstavila tako, da je vsak lahko videl, kako otroci igrajo svojo igro in so zato enkratno pristrani in prepričljivi. S tem pa so v celoti opravili svoje dela, za kar gre nedvomno največja zahvala Darinki Jostovi za njen tekst. Gostinski šolj se je v nastopu seveda poznalo, da niso imeli pomoči iz poklicnega gledališča, čeprav so svoje delo opravili z vso ljubeznijo.

Nedvomno je tukaj tudi mesto, da omenimo dolgoletne spremljevalce in tiste pomagače, brez katerih bi si težko predstavljali »Našo besedo«. To je igralka Ma-

rija Goršičeva, ki svoje znanje in izkušnje z gorečnostjo in zagnanostjo prenaša na mlade v različnih šolah, pa igralci Branko Grubar, Jana Šmidova, Bogomir Veras, režiser Štefan Žvižej in še drugi. Prav je, da sodelujejo, prav je, da pomagajo. Zelim lahko le to, da bi po možnosti čimveč šol imele takšno strokovno pomoč. In še beseda organizatorju: Občinska konferenca Zveze mladine v Celju zasluži priznanje za opravljeno delo, vendar bo morala v bodoče tudi razmišljati o vzpostavljanju boljših kontaktov med šolami in pozneje nastopajočimi skupinami. Razgovori, kakršni so bili že pred leti; ne bi bili odveč tudi sedaj. Pred leti so bila poročena tudi razmišljanja o razširitvi »Naše besede«. Na glasbeno in likovno področje. Verjetno je to še aktualno, vsaj moralo bi biti, kljub večjim organizacijskim in kadrovskim obvezam. Mladim ljudem so željni izpovedi. »Naša beseda«, ki se je pred osmimi leti rodila iz ideje tedanjega mladinskega predsednika Celja Jožeta Volfanda je najboljša in največja priložnost za izpoved mladih.

Vse dosedanje manifestacije na odru celjskega gledališča, ki že vsa leta sprejemajo pod svojo streho številne mlade igralce, so potrdile, kako dovtetni so mladi za ustvarjanje. In kaj ni kon-

kretnije kulturne akcije kot je »Naša beseda«? Zato nam to pisanje velja kot poziv tistim, ki so morda vrgli puško v koruzo. Naj se vrnejo, kajti pogrešamo jih. Pogrešamo tudi mlade iz kulturnih organizacij, iz krajevskih skupnosti. Morda pa je katera od naslednjih »Naših besed« potekala cel teden ne samo dva dni.

Besedilo in slike
DRAGO MEDVEČ

ELVIRA KNEŽIČ, 2. letnik Tehniške šole v Celju: »Naša beseda je nekaj lepega. Mi sestavljamo program skupniško, po sistemu več glav več ve. Je pa Naša beseda nekakšna čudovitost. Če govorim za lahko povem, da nikoli ne sprejela pesmi, ki jo ne razumela. Zdi se mi, da nikoli ne bi mogla povedati. Letos smo imeli izbor sodobne slovenske poezije. Vse pesmi so nam bile blizu. Tudi naslov recitala »Utrip življenja« veliko povadili smo približno en mesec. Med vajami so nastale nove kreacije. Pri meni včasih pričanje okoli kakšne pesmi še nihalo. Najimam od Minattijeve pesni »Nekoga moraš imeti rad, čeprav trave, drevo, reko, kamen...« Veliko tega lepa ostane v mladem človeku. Tudi potem, ko zapusti šolo in gre v poklic. Vsaj meni ostalo mnogo od tega.«

IGOR VEBER je iz Gimnazije, v tretjem letniku: »Smo letos imeli Kajuh. Ja je obletnica njegove smrti pa tudi obletnica pohoda rinajste. Naša mentorica bila prof. Jožica Mikac. Kajuhovim recitalom smo teli enostavno povedati da čeprav nas je res si milijon, se ne damo stiti in da Kajuhova pesem ni njegova pesem, ampak naša. Mi delujemo v okrecitacijskega krožka, premalo teh stvari pride širokega občinstva. Tudi vosti iz naše literature. kdo mi je rekel: žalostno to, da nikogar ne poznamo od sodobnih slovenskih varjalcev, razen Ervina za, ker mi je v »Zlahti«. malo poznamo naše sonike, mislim pa, da je mu krivo tudi to, da zbirka pesmi Toneta Mernerja stane tri jurje.«

Ekonomska šola: »Ljubim mladost.«

KRAJ, KI UMIRA

MRTVI VEN, ŽIVI VSTRAN

ALI DRUŽMIRJE MED ŠOŠTANJEM IN VELENJEM BO ČEZ NEKAJ LET TAKŠ NO JEZERO, KOT JE DANES BLEJSKO ALI PA ŠE VEČJE

Narava je pravzaprav po svoje kruta, kruta do ljudi, ki so si na majhnem koščku zemlje ustvarili svoj dom, zdaj pa se morajo na jesen svojega življenja preseliti zaradi višje sile. Tako nekako je tudi v naselju Družmirje med šoštanjem in Velenjem, kjer hiše počasi podirajo in si jih postavljajo drugje, tam kjer ne bo bojazni, da se bo treba čez nekaj let ponovno umakniti.

Celotno področje, na katerem leži Družmirje s številnimi hišami, polji, travniki, gozdovi in sadovnjaki, bo v nekaj letih zalila voda, saj so v notranjosti velike količine kvalitetnega premoga, ki ga velenjski knapi že kopljejo. Razumljivo je, da se bo zemlja zaradi tega začela ugretati in nastalo bo jezero. Opravili so že veliko del, da so ugotovili zalogo premoga in njegovo kvaliteto, saj vemo, da je popraševanje po premogu izredno veliko in bo še s vsakim letom večje. Prva »čelna« so že pod staro Družmirske cerkvice, kjer je ob njej tudi do nedavnega še bilo pokopališče. S prekopom so začeli že pred leti, prejšnji teden pa zaključili. Največ so jih prekopali na novo pokopališče v Pesje, precej pa tudi na okoliška pokopališča. Dela pri prekopu je vodil Branko Nagode:

»V začetku je bilo malo negotovosti, saj veste, pleteta do pokopnikov, kmalu pa so se ljudje navadili in spoznali, da je tako edino pravilno. Prekopali smo 1130 grobov, delali pa so strojniki z buldožerjem in trije pomožni delavci. V grobovih nismo našli nič posebnega, razen nekaj zlatih zob. Dela je opravljala posebna služba pri Komunalnem obrtnem centru, kjer sem tudi zaposlen, sicer pa sem rudarski tehnik.«

Pod jabolano, nekaj metrov proč od odkopanih grobov, ki je toplo spomladansko sonce že odprlo popke, je z aparaturο stal Janez Mramor,

drugače doma iz Blok, zdaj pa zaposlen v velenjskem rudniku. Spodaj na cesti so bili njegovi delovni prijatelji. Merili so.

»Tu, kjer zdaj stojimo, je vse raziskano že do globine med 50 in 70 metri, naprej še ne, kljub temu da vse kaže na to, da je plast premoga debela okoli 400 metrov. Tako je premoga še dovolj. Opazujemo tudi proces posedaanja zemlje, saj bi radi ugotovili, ali gre za kontinuirano posedaanje ali za posamezne »rukerje«. Vse te ugotovitve nam bodo služile pri nadaljnjem delu, da ne bi prišlo slučajno do kakšnih nepotrebnih problemov.«

Tako tisti, ki na takšen ali drugačen način pripravljajo teren, da bodo spodaj kopali premog, zgoraj pa vse zalila voda. Kaj pa o vsem tem menijo upokojeni mizar Anton Perovec, ki bo moral po 60-letih letih po vsej verjetnosti že prav kmalu zapustiti svojo domačijo in se umakniti z ostalimi vred drugim?

»O pogreznem našega področja so začeli govoriti že okoli leta 1950, pa kakor vidite, smo se vedno tu. No, zdaj so izračunali, da bo naš kraj zagotovo prišel na vrsto med leti 1975-79.«

Ste že razmišljali, kam boste šli?

»Šel bi v sosednje Gaberke ali pa Lukovico, seveda, če bi našel kaj primernega. Kar pogledajte, kako pa naj včrtem vso tole kramo s seboj. To ni tako enostavno.«

Mizarska obrt, ki jo je Anton opravljal vse do upokojitve zaradi slabega zdravja, je v njihovi družini v »krvi«. Imel jo je že oče, Anton pa jo je prevzel 1945, ko se je vrnil iz »lagra«. Najprej je bil 17 tednov v Starem pisarku, tri tedne na Borju pa potem v Mathausnu. Po vrnitvi je prijel za »hobišč«, delal pa je vse do danes poleg rednega dela tako v vseh družbenopolitičnih organiza-

Branko Nagode

cijah kraja; zdaj je aktiven samo še v zvezi borcev. Slabo zdravje mu otežkoča tako delo doma, kot v organizacijah.

Ste imeli veliko otrok?

»Imel sem in imam tri. Sin je izučen mizar in dela v Topolšici, prva hčerka študira matematiko in fiziko, druga je trgovska pomočnica. Z vsemi sem zadovoljen in upam, da so tudi oni sami.«

Kako je doma?

»Dobro.«

Imate kaj posestva, zemlje, gozda ...

»Imam 1,6 ha gozda, mešanega, notri je hoja pa smreka, bor, jelša. Vsega pa malo, je pa le nekaj.«

Podirate to?

»Podirati se je začelo samo. Les je ležal na tleh zaradi plazu, vzrok je bil rudnik, ker je spodaj »spodrsnilo«. Začeli smo sekati oz. spravljati v stran. Rudnik je prevzel pogodbo, da mi ta (les — op. p.) odkupi, zmenjeno je preko gozdne, rudnik pomaga.«

Bo vse to močno prizadelo vaščane,

»Bo. Sicer je v našem naselju okoli 15 pravih kmetov, tistih, ki živijo samo od tega, je pa veliko tudi takšnih, ki jim kmetija pomeni do-

Anton Perovec

datni vir, dopolnilo k boljšemu, samo zato je potrebno več dela, napornega dela. Samo radi delamo ... »

Največji problem ...

»Selitev delavcev ni takšen problem, hišo postaviš drugje in vse podobno, hujše bo s kmeti, kako se naj selijo. Zemlje ne morejo nesti s seboj in kdo jim zagotavlja, da bodo takšno zemljo, kot jo imajo tu, dobili drugje? Veste vi?«

Ne vem. Zal.

Vrniva se nazaj. Na osebne stvari. Kot mizar, kaj ste delali v začetku in kaj kasneje ...

»Po vojni smo delali pohištvo, ko pa se je začelo uvajati strojno izdelovanje, smo prešli na drugo. Na drugo mizarska dela.«

Zares?

Tudi s »hobiščem«?

Tudi.«

Vam ni žal?

»Verjemite, ne. Vam je to dovolj?«

Je.

Tu se je pravzaprav klepet končal. Lahko bi trajal še nekoliko dalj, vendar naj bo zaenkrat dovolj. V njihovem kraju, zaenkrat še vedno imenovanem Družmirje, danes ni več mizarjev, kolarjev, kovačev, krojačev, čevljar-

jev ... Čez nekaj let pa tudi na tem mestu ne bo več ljudi, kajti površino bo zalila voda, veliko vode. Ljudje se bodo umaknili, kot se pač vse umika.

Ljudje ne morejo verjeti, da bo vse to res ...

Pa bo! Slej kot prej, enkrat zagotovo. Takšno je življenje. Ljudje se morajo umikati tistemu, kar tudi sami potrebujejo. V konkret-

nem primeru premogu. To razumejo, samo vseeno je težko zapustiti zemljo, kjer si pustil življenje ...

35 hiš v Družmirju (ja, toliko jih je!) z nekaj več kot sto prebivalci, nikoli več ne bo na »specialki«. Tam bo čez nekaj let jezero. Tudi to je nekaj, pa naj bo karkoli žel!

Tekst: Tone Vrabl
Foto: Lojze Ojsteršek

Janez Mramor

PISMA

LJUBEZEN PO SVETU

O zadnji strani NT bi še jaz rad nekaj pripomnil. V našem kraju se na veliko bere vaš časopis NT. Imamo ga tudi, čeprav bralec zelo zelo godrnja, če ne na zadnji strani. Jaz pa pravim: »Dajte no mir!« Saj ne kažejo samo nagice, tudi opisujejo, kako se po svetu, no, saj veste na kaj mislim, in to na različne načine. Mladino moramo vendar vzgajati! Na tej strani pa se lahko naša mladina nauči marsikaj koristnega za življenje. Nekateri zelo radi presegajo po uvoženem blagu. Ta rubrika je tudi uvožena in jo bodo mladi radi posneli.

Zato pa še enkrat pravim: »Nehajte že enkrat in nič kritiziranja več!« Jaz zaradi nagice NT ne bom nehal brati, čeprav se požvižgam na zadnjo stran. IVAN

NI POHUJŠLJIVO

Nikoli vam še nisem pisala, čeprav redno prebiram NT. Sem naročnica. Vendar me je vzpodbudil k pisanju članek s podpisom »vaš Janez«. Ne morem razumeti, kaj ima ta oženjeni Janez proti »nagicama«. Le hvaležen na to, da po 12 letih zakona lahko še kaj zanimivega vidi, čeprav samo na sliki.

Če pa svoje otroke vzgaja tako starokopitno, da še naravne stvari ne smejo gledati, naj jim pa kupi Cicibana, pa še tam bodo zvedeli, kako se poraja življenje, seveda v primerni obliki. Vašemu Janu se lahko zgodi, da mu pri taki vzgoji hčerke — sinovi kmalu lahko prinesejo domov že zelo zgodaj kakšnega »večavčka«. Najljubše je jesti prepovedan sad. Pa brez zamere!

Tudi poročena MILENA

ŽENSKO SPOŠTOVATI

Moj štirinajstletni vnuk in njegovi trije prijatelji so si ogledovali nagico in eden med njimi je rekel: »Poglej te, kako mlekarino ima!« Zato mislim, da ni prav, da postavljate ženo-mater v vrsto koz in krav. Ženo kot mater bi se moralo spoštovati, ne pa se norčevati iz nje.

Tovarišici Raheli bi pa bilo mogoče bolj prav, ko bi videla Adama, samo če ni »udarjena« na ženske. Novi tednik že berem, odkar izhaja in sem zadovoljna s njim, posebno z romanom in križankami.

Želim vam veliko novih naročnikov!
M. O
LOČICA

NEREDNA DOSTAVA POŠTE

Večkrat se je že zgodilo, da sem pisal sorodnikom na Vinski vrh pri Slivnici, pa so pismo ali kartico vedno prejeli prepozno. Ravno tako se je zgodilo v mesecu marcu. Dopisnico sem pisal in odpisal 12. marca s sporočilom, da 29. marca pridem zagotovo, kot smo se dogovorili.

Ko sem 28. marca prišel k sorodnikom, so me debelo gledali in spraševali, zakaj ni sem poprej nič pisal. Dopisnico so sprejeli šele naslednji dan. Vprašujem, kako more slivniška pošta tako dolgo zadrževati pisma oziroma dopisnice. Kako je pa takrat, ko pride ekspresno pismo ali telegram? Ali tudi takrat zadržujejo pošto po 18 dni. V 18 dneh pride pošta daleč v tužino, ne pa samo 20 do 25 km daleč. ALOJZ GOLEŽ
CELJE

SPADA V ITD

Dovolite, da vam tudi jaz povem svoje in svojih sosedov mnenje. Prosimo, da ukinite Ljubezen po svetu, če pa ne morete, pa vsaj slik ne kažite. Skrivam jih pred mladimi, ker to ni vzgojno.

DARUJTE STAR PAPIR ZA BOJ PROTI RAKU!

Spoštovani,

Čeprav spada rak med najresnejše bolezni sedanjosti, ga že lahko preprečujemo, zgodaj odkrivamo in tudi uspešno zdravimo. To omogočajo najsodobnejša dognanja znanosti pa tudi vse boljše strokovna oprema. Poleg potrebnih gradenj pa sta pomembni tudi to: zadevna nadaljnja strokovna in zdravstvena vzgoja.

Za vse to rabimo veliko sredstev — več, kot jih ima na voljo naša zdravstvena služba. Prepričani smo, da želite pomagati pri tem tudi vi. Zato nam dovolite, da vas seznanimo z našo akcijo: DRUŠTVO SRS ZA BOJ PROTI RAKU in UNIJA PAPIR SERVIS že več let uspešno organizirata zbiranje starega papirja med občani in v delovnih skupnostih. Letos razširjamo našo akcijo na vse večje kraje v SR Sloveniji.

Zato bo tudi v vašem kraju UNIJA PAPIR SERVIS pobiral STAR PAPIR, ČASOPISE, REVIJE, KNJIGE, KARTONE, KRPE ipd. v točno določenih dneh.

Na določeni dan prosimo ZVEŽITE VSE, kar ste prihranili v ZAVITEK in PUSTITE PRED HIŠNIMI VRATI.

Ker so našo akcijo podprli SLADKOGORSKA, (ki bo dala družinske pakete Paloma izdelkov), Papirnica KOLIČEVO (žoge), Tovarna lepenke ČERŠAK (kovčke), ĐURO SALAJ — Krško (naročnina za časopise), Tovarna lepenke PREVALJE (knjige), UNIJA PAPIR SERVIS (enodnevni izlet za 40 občanov),

PROSIMO, DA NA ZAVITEK PRITRDITE TUDI NAGRADNI KUPON. Z drugim delom, ki ostane na obvestilu pa boste lahko dvignili nagrado, če bo vaša številka izžrebana ali pa ga poslali na Unijo papir servis, da vam jo pošljejo domov. (IZŽREBAN BO VSAK DESETI DAROVALEC!) TAKO BOSTE PODPRILI BOJ PROTI RAKU pa tudi pomagali pri VARSTVU NAŠEGA OKOLJA.

ZATO ZA RAZUMEVANJE IN POMOČ NAJLEPŠA HVALA!

PAPIR BOMO POBIRALI V CELJU PO NASLEDNJEM RAZPOREDU:

PONEDELJEK 15. aprila	CENTER OTOK OSTROŽNO	SREDA 17. aprila	LISCE SELCE ZAGRAD ZAVODNA
TOREK 16. aprila	GABERJE HUDINJA DOLGO POLJE		

To spada bolj v ITD, ne pa v naš tednik, ki ga tako z veseljem pričakujemo. Sami boste videli, koliko naročnikov boste izgubili s to »ljubeznijo.« Kmetije v Savinjski dolini smo precej olikani, pa saj sami veste!

Zelo rada bi, da bi objavili moje ime in priimek, ker pa je zadnjič tovarišica Rahela tako prostaško napadla tovariša Volaska, se bojim, da bi še kdo mene.

MARIJA IZ POLZELE

NOČNI DOGODEK

Bil je že večer. S kolesom sem se peljal domov. Prejšnji dan je deževalo, zato je bila cesta blatna in mokra. Stemnilo se je.

Na nekem ovinku mi je nasproti pripeljal traktor. Imel je prižgane dolge luči, ki so mi zelo žgale v oči. Zavil sem čisto na rob ceste. Ker pa je bila cesta mokra, mi je spodrsnilo in s kolesom vred sem padel v jarek. Odnesei sem le nekaj prask, podpuht in bušk. Na kolesu je bil zvit blatnik. Izgubil sem nekaj vijakov in kolo je bilo nekoliko odrgnjeno.

Prijel sem kolo in ker nisem imel daleč do doma, sem odšel peš, boječ se, da se mi kaj takega še enkrat ne pripeti.

Franci Glavač
8. razred o. š. Kozje

PREMOG NA KREDIT

Priskrbite si zalogo premoga ob pravem času!

KOVINOTEHNA
EXPORT
IMPORT

CELJE

prodajalna KURIVO v Vrunčevi ulici

omogoča prodajo premoga na 6 ali 10-mesečni kreditni rok, po-sojilo je brez porokov in pologa.

NAGRADNA KRIŽANKA

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno ugan-ko »Kaj se bo prikazalo?«, objavljeno v Novem tedniku 28. marca, smo dobili 290 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): **MARIJAN GRADIC**, 63224 Dob-je pri Planini, Lažiše 11

2.-6. nagrada (po 50 din) prejmejo:

MARIJA JANECEK, 63000 Celje, Trubarjeva 46

DARINKA KNEZ, 63224 Dobje pri Planini 8

IVAN NAZIC, 63210 Slov. Konjice, Grabovnik 19

ANTON ARH, 63230 Sentjur pri Celju, stolpič II

IVICA GOLOB, 63264 Vin-ski vrh, Grobelce 30

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Če-stitamo!

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravičnimi rešitvami nagradne slikovne križanke bo žreb razdelil na-grade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din

2.-6. nagrada: po 50 din

Izrežek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TED-

NIK, 63000 Celje, Gregorčiče-va 5. Na pisemski ovitek na-pišite rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 18. aprila.

REŠITEV IZ PREJŠNJE KRIŽANKE MALA KRIŽANKA

Vodoravno: postrv, Miller, oaza, Krn, UN, oi, osa, Lvov, Pascal, altana.

UMIRNA PARIŠKA PEVKA	SOFRINOST OGADNOST GRUBNOST	KERŠNIK JANKO	ALMA- LIOMA RAZTO- PINA	ANGL. DOLŽIN- SKA MERA	CELJSKI KINEMA- TOGRAF	EMAKI ORKI	MASILNA UGRABI- TEV	SVETI BIZ	SVICAR- SKI VE- OLOSKI PISEC	EVLEA MLADINE	PRISTA- NISOS NA JUUG ABABIJE	SLO- VENSKI PISATELJ (Ludvik)	MESTO V LITOV- SKI SSR	MESTO V SREDNJI ITALIJI
TEČAJ		KLJUČ				NITER RACIN PLA- VANJA					PRISTO- BINA ZA POŠTO POŠILJKE			
ŽENSKO IME		SPANŠKO M. IME GOROVJE V J. AMER.				KOKOSO- VINA					STRUPE- NA KACA			
ŽENSKO POKRI- VALO			INFLU- ENCA FIGROVA SAMICA			PLAVE ČLAN STRANKE ESEROV					UST. KRŠCAN. VERE HANER			
JUUGOS. VOJASKE CASOPIS				MEŠNO V GLASBI POŽE- LENJE			SINOVA SEMA ANGL. MERA				SAMO- JEDI AZORSKI OTOKI			
DEL GLAVNEGA MESTA ETIOPIJE				JEZERO V AFRIKI PESNIK POSOLO			HUNSKI KRALJ OZKA POT				IZRASTEK GLAVI HADURA			
GLAVNO MESTO NIGERIJE					TOČKA NA NEBU IMPORT				ELIKA- BETA ATLET SAROFER		SILICIS MESTO OB MARIOI			
LINUARI TOMAŽ		KOCA IZ SNEGA BRUSNI KAMEN				SEČEVOD IGRALKA GARDNER					DEL OBLEKE	ŽURINKE ROPARJI STAR SLOVAN	ESTONCO	KONEC POLO- TOKA
VEŠKA PRITR- DILNICA		VRSTA JUNE REDCEJSE M. IME					ROMULOV BRAT ANVAR SADAT							
STAR TERAZ ZA VIOLINO			OVALNA SKI ARGON						SOUDE- LEŽENEC OZNAKA DOBROJA					
VELIKA KOPA SITA				DOMAČA ŽIVAL, KI DAJE VOLNO			KRAJ OB IZLIVU SAVINJE TOMA							
OVČAR, PLANSAR				PRIMI- TIVNOST, PREPRO- SCINA								NEMŠKI MEŠCAN- SKI FI- LOZOP		BERITE NOVI TEDNIK

CIGANKA — povest iz domačih hribov

(7)

Nana, gospodinja, se je zbala prepira in je tiho smuknila skozi vrata.

»Kako si upaš, in nam cigane spravljati v hišo?« se je jezil mladi.

»Ali naj bi bila revo v Maribor k škofu nesla?« je jezikal Potovka. »Vi dedci imate kratke lase in kratko pamet. Hudo ranjenega človeka, ki mu duša še iz ust sili, bo vendar prav, da ga spravim v najbližjo hišo.«

»Tako hudo ji ni bilo; tedaj ne bi bila že pokonci.«

»Vprašajte dohtarja!... Sicer pa so, kolikor se jaz spominjam, na Ravnah siromakom zmeraj pomagali. Na to so Ravnjaki dali nekaj.«

»Nič ne rečem, če so jo mati, ko je bila potrebna, vzeli pod streho« je priznal; »ampak zdaj smo svoje storili in glej, da jo spraviš iz hiše.«

»Da, to lahko storim, če se mlademu Ravnjaku jesti škoda zdi.«

»Zaradi jesti to ni. Ampak sumljivega človeka ne morem trpeti v hiši.«

»Sumljivega človeka? Kaj pa ti o tem dekletu veš slabega?«

»Cigan je cigan. Lažejo se in krađejo in bogve, kaj še.«

»Slabosti ima vsak človek. Toda vsak naj pred svojim pragom pometa, pa bo povsod čedno! Sicer pa je cigan tudi lahko poštenjak. Z ljudmi je treba pač prav ravnati.«

»Menda vendar ne misliš, da bo ostala ciganka pri nas?«

»Ne, ne mislim ničesar; dejala pa bi bila, da Ravnjaki ne bodo na pol pota obstali. Taki Ravnjaki še niso nikoli bili.«

»Kako spet to misliš?«

»Povedala ti bom. Tvojega očeta oče niso prav nič omecopali, ko so jih za botra prosili pri onih tatarjih v Roglji bajti. Tvoj oče pa so tistega bolnega dalmatinskega bratca tudi kar v hišo vzeli in do smrti je ostal tu za hlapca. Da — tvoj ded in tvoj oče, ta dva sta bila moža!«

»Jaz pa nisem, kaj?« se je razburil gospodar.

»Hahaha, ti si še premlad,« se je zasmejala Jerca; »možje ne zrastejo kar tako od Kresa do Sentjake. Cez eno leto, čez dve, čez tri ali pa čez deset let ti bom rekla, ali si mož.«

Ravnjak se je ugriznil v ustnice. Nekoliko je pomolčal, potem pa zabrundal:

»To ni mala reč: tako ciganko vzeti v hišo. To bodo ljudje imeli kaj jezicati!«

»Ha, poba, zdaj vidim, da te še ni prav nič moža. Če si kako bablje ali kako teslo jezik brusi, ti srce že v hlače zleze. Da, taki ste dedci! Zajci ste, ne pa možje. Fej!«

»Ti imaš jezik, da bi ti sam zlodej ušel.«

»Ti pa korajže, kolikor zajec v repu!«

»Jerca, s ciganko vred te bom napodil,« je zarohnel gospodar. »V moji hiši me ne boš osiralala!«

»Ali ti je ljubše, če te pri cerkvi na sejmšišču ali pa v mestu na trgu?«

»Poskusi! Tedaj se bova kje drugje videla.«

»Hoho, ali misliš, da sem taka neumna koza, da si bom jezik opekla? Človek lahko najhujšo resnico tako pove, da mu niti najstrožji sodnik nič ne more. Recimo: povsod ti bom oznanila, kako dobri ljudje so bili stari Ravnjaki vse čase in da se nihče ni k njim zatekel, da mu ne bi bili pomagali. Zdaj pa veje drug veter na Ravnah. Mladi Ravnjak je nagnal ubogo, zapuščeno, preganjano dekle. Siromašen najtitar, ki sam nima dovolj kruha, pa jo je vzel pod streho...«

»Lažnivka!« se je jezno zadril kmet; »nihče na vsej Bistrici je ne vzame.«

»Hrinernik jo. Sicer je revež, sedem otrok ima in Hribernik jo! Sicer je revež, sedem otrok ima in obljudil; le besedo mu rečem in jo bo.«

Jerca se ni lagala, le zamolčala je nekaj: namreč to, da je kočarjema ponudila sto petdeset dinarjev na mesec za ciganko.

Ravnjaku je vzele besedo in razburjeno se je igral z verižico na uri. Potem je rekel:

»Če imaš že toliko kam z žensko, kaj potem pri meni sitnariš?«

»To ti hočem dopovedati! Prvič zaradi tega, ker dekle na Ravnah več vidi in se več nauči pa tudi bolj

preskrbljeno je kakor na kaki bajti. Drugič in poglavito zaradi tega, ker na Ravne kaj dam, že zaradi tvojih prednikov, in bi mi bilo žal, če bi prišle Ravne ob svoje staro dobro ime.«

»Presneta Hruplja, prisiliti me hočeš, da obdržim ciganko,« je zaškrtnil.

»Prisiliti? Nikakor ne. Če jo z dobro voljo ne obdržiš, ti je na nobeno vižo ne pustim. Ne, ne, silim te, ne. Kar zdaj grem gor po njo in jo odpeljem k Hriberniku.«

Zasukala se je proti vratom. Tedaj je zavpil gospodar za njo:

»Stoj! Sem pridi! Zmeniti se morava.«

»Če mi hočeš kaj naročiti, hitro povej!« je odvrnila; »časa jaz ne kradem.«

»Kdo mi reče, da ciganka, ako pri nas ostane, ne bo počenjala bogve kaj?«

»To more za človeka reči samo Bog. Če ti bo kaj škode napravila, ti jo bom jaz povrnila. Za prvi čas pa, ko še ne zna delati, ti plačam sto in petdeset dinarjev na mesec za njeno hrano in stanovanje. Saj ti jih kar zdaj dam.«

Segla je v žep in privlekla denarnico.

»Obdrži svoj papir!« je zagrmel. »Ali misliš, da mi je za teh nekoliko par? Ako dovolim ciganki, da sme ostati, ji dovolim le zaradi tega, da ne more nihče reči, da sem trdega srca in da se na Ravnah ne držimo več starih krščanskih navad.«

»A, zdaj Ravnjaka zopet poznam. Z besedo moram nazaj. Nisi, kakor je toliko drugih dedcev, ki jih je deset za en cent — kakor ti je na primer ujec Miha: le povej mu! V tebi tiči še duh starih Ravnjakov.«

»Kar pusti take prilizavne besede; ne vržejo me in tebi se ne podajo. Sicer pa še nisem do kraja povedal. Ciganica sme ostati pol leta na poskušnjo. Ako se do tedaj ne naredi, so tudi po šestih mesecih naše duri tako široke, da bo lahko zletela ven.«

»Prav mi je, kakor praviš. O Sentkatarinjem bova dalje govorila. Da je ciganka na Ravnah v dobrem varstvu, to itak vem; zato se ti že zdaj zahvalim. Zdaj moram pa res iti. Zbogom!«

Ko je odhajala, je komaj zadržala smeh. Odhitela je po stopnicah gor, da bi videla svojo varovanko.

horoskop

oven

V petek boste morali z besedo na dan. Malo vam bo neprijetno, prijateljska družba pa vas bo spravila v dobro voljo.

bik

Nekdo vam bo skušal zmešati štrane, zato bodite zelo previdni. Spoznali boste človeka, ki vam bo izdatno pomagal.

dvojčka

Ne vmešavajte se v zadeve, ki niso vaše, ker vam to lahko škoduje. Prizadejali vam bodo krivico, ki jo mirno sprejmite.

rak

Imeli boste priložnost, da se uveljavite, ampak poslušajte nasvet partnerja. Ob koncu tedna se obeta razburljiv dogodek.

lev

Ste zelo blizu cilja, ki bi ga radi dosegli, potrebno pa bo še malo potrpežljivosti. V službi vam bodo zavidali.

devica

Spoznali boste, da ne morete živeti le zase. Poslovni neuspeh vas bo spravil s tira in vam dal možnost za razmišljanje.

tehtnica

V prihodnjih dneh ne pričakujte sprememb. Ne spuščajte se v avanture. Vaša prošnja ne bo deležna razumevanja.

škorpijon

Čaka vas veliko dela, ki ga boste opravili z levo roko. Konec tedna bo zelo zanimiv, ampak potrebna bo strpnost.

strelec

Namen je dober, uspeh pa še ni zagotovljen. Obeta se vam finančna stiska. Bodite posebej previdni v prometu.

kozorog

Odkrili boste svojo pravo vrednost, kar vam bo stopilo v glavo. Poskušajte izpolniti staro obljubo, odleglo vam bo.

vodnar

Pričakujte rahlo razočaranje in pripišite vzroke in posledice sebi. V nedeljo se boste še kar dobro zabavali.

ribi

Preveč zaupate vase, zato bo marsikaj narobe. Težave boste imeli v službi in tudi sicer. Razmislite o neki ponudbi.

SPREHOD
PO TRŽNICI

Drage gospodinje, celjska tržnica je zelo dobro založena. Dovolj je zelenjave in vsega ostalega, kar potrebujete za kuho. Tudi cvetja za okrasitev vašega stanovanja ne manjka.

Gotovo vas bi zanimalo nekaj cen. Solata je po 15 do 16 din, berivka po 30, špinata 20 do 25, radič po 25 do 30 in motovilac po 25 do 30 dinarjev. Rebrata je žal zmanjkalo, prav tako kisle repe. Kislo zelje dobite po 5 din, tudi rdeča pesa je po enaki ceni, za krompir boste odšteli 2 din in 50 para do 3 din, fižol je po 12 din za kilogram, čebula pa po 5 din. Od sadja lahko kupite jabolka po 4 do 5 din. Če boste pekli pecivo, se oskrbite z orehi, za katere boste odšteli 12 din, za jedra pa 45 do 50 din. Jajčka so po dinar do dinar in 50 para, skuta po 16 din in smetana po 20 din.

Za lastnike obilnih vrtov je dovolj sadik, pa tudi lončnic ne manjka. Opozorimo naj vas še na ribarnico in stojnice kramarjev. Toliko z današnjega sprehoda po tržnici.

D. P.

ZA MLADA
LETA

Ceprav imajo v novi modi glavno besedo krila, se dolgim hlačam le ne bomo odrekli, če jih rade nosimo. Kajti tudi hlače so moderne, saj se neprestano spreminjajo v kroju in izgledu. Tako so hlače, ki jih bomo nosile spomladi in poleti, zelo široke in ohlapne. Takšne so že od pasu navzdol, ko se enakomerno razširijo. Nekatere pa so v pasu celo nabrane. Pas je visok in širok, omeniti pa je treba tudi velika stranska všita žepa.

K modnim hlačam bomo oblekle najrazličnejše srajčne bluže ali pa letos tako priljubljene bluže s pentljo. In dokler se ne bo dovolj toplo, bo nad vse dobrodošla ohlapna jopica iz prav takega materiala, kot so hlače.

Vse skupaj pa bo prav prijetna spomladanska kombinacija.

STASA GORENSEK

Marjanino otroštvo ni bilo obsijano s soncem. V vlažni kletni sobi poleg hišne pralnice je podnevi in ponoči kapljalo iz pipe. Odmev tega večnega udarjanja je spadal k ritmu takratnega siromašnega življenja. Tako daleč je segal njen spomin v čas, ko je počasi, oprijemajoč se z rokami, stopicala preko šestih stopnic v predverje hiše, kamor jo je babica pripeljala k materi v mesto.

Se dalje se odvijal njen spomin. Kot bi se odblesk modrine spojil z oblakom, vstaja ob njej kočica ob vinogradu. Od tam jo je babica pripeljala k materi, ki je tedaj delala v veliki tekstilni tovarni. Kadar je bila poredna, ji je babica zapretila, da jo

ljubo babico, vsaj za tisti čas, ko je dišeči sadež držala v roki.

Naprej je rasla Marjanca brez pomaranč.

Mnogokrat si je pre-mrazena ogrela otrdele ročice v pralnici, kjer so stranke iz hiše prale. Stiri stranke, štiri dnevi, štirikrat topla pralnica... Vendar je smela vstopiti vanjo le tedaj, ko so perice že opravile z delom. Ta hišni red je morala mati vcepiti v otroško glavo. Tudi sedeti ni smela na stopnicah, da ne bi ovirala stanovalcev. »Hišni red«, uokvirjen in pod šipo, je visel nad kletnimi stopnicami. Vsak dan je plašno gledala nanj. Ta je bil zanjo zmag iz pravljice. Cesar koli ni smela storiti (in kaj so

pomaranč.

Rdečica je zalila drobni, blede obrazek male deklice in prestrašena je spet odvrгла pomarančne lupine. Vedno znova jo je vleklo k tisti stojnici in včasih se ji je posrečilo, da je odvržene velike lupine pobrala, ne da bi jo bil kdo opazil, in potem jih je glodala in cucljala na kletnih stopnicah.

Nekoč pa je imela srečo. Tisti dan na stojnici ni bilo mogočne branjeveke, prodajal je mladenič, ki je opazil drobno, boječe dekletce in ji vrgl pomarančo. Kot bi jo obstajalo sonce, jo je Marjanca stisnila k sebi in odhitela po ulici na domače dvorišče. V roki je krčevito držala podarjeno pomarančo. Srce ji je tre-

Pavla Rovar

GRENAK SADEŽ

bo poslala v mesto k mami, kadar jo je hotela mamica vzeti s seboj v mesto, pa je babica zajokala. Tako je Marjanca ostala pri njej do tistega dne, ko je babica nasula zjutraj veliko zrnja kokoškam in vrgla tri korenje zajedkom ter žalostno dejala: »Morava v mesto k mami... In tisti dan se ni več vračala z babico, ostala je v mestu. Babica je jokala in jo božala po laseh. Mama je babico tolažila in Marjanca v mrzle ročice stisnila svetlo rumeno pomarančo. Dotlej takšnega plodu še nikoli ni videla.

Babica se je počasi, obotavljajoč vzdignila s stola, zahlipala proti vnučki in z globokim vzdihom odšla, ne da bi se bila rokovala z materjo.

Marjanca pa je lepa, velika, svetlo rumena pomaranča premotila, da ni začela jokati ali teči za babico. Tako se je ločila od nje, ki je bila vedno dobra z njo.

Njeni drobni prstki so se oklepali tega sadeža in v njem je našla izpolnitev svojih otroških sanj, ko je revščina enakovredna z bogastvom in ko naj bi bili vsi otroci deležni enake sreče. Pomaranča ji je nadomestila

tedaj otroci iz kletnih stanovanj sploh smeli storiti?), je bilo povezano s »hišnim redom«. Mati je samo s prstom pokazala nanj in Marjanca je utihnila.

Ko je njeno otroško obzorje premostilo razdaljo od hišnega dvorišča do ceste in po njej do s kockami tlakovanega predmestnega trga, je stala nekoč vso uro in več v bližini stojnice, ki se je šibila pod kupom zlatorumenih in rahlo rdečkastih pomaranč. Tudi v spanju je sanjala, da preštevata sadeže, ki jih nikoli ni zmanjkalo, nobenega pa ni smela obdržati zase. Tedaj se je prebudila vsa potna s praznimi rokami. Naslednji dan je gotovo spet stala ob stojnici in hrepeneče zrla v to njej nedosegljivo bogastvo.

Nekateri kupci so si kar ob stojnici olupili vabljivi sadež in lupine vrgli na tla. Mala Marjanca je odvržene lupine na tleh ogledovala. Lažna, kakor je bila tisti dan, se je sklonila in njena roka jih je hlastno pobrala.

»Ali te ni sram, da pobiraš lupine s tal?« ji je dejala nakupovalka in odhitela s polno torbo lenih, odbranih, kupljenih

petalo od veselja.

Otroci so jo na dvorišču obkolili, ko so zagledali v njeni roki veliko pomarančo. Nekdo izmed njih je zavpil: »Ukradla si jo, saj nimaš denarja, da bi jo kupila!« Iztrgal ji je iz rok podarjeno pomarančo, jo razkosal, največji del vzel zase, ostalo pa razdelil med druge otroke, ki so se mnogokrat doma sladili z njimi.

Marjanca je kot priklopana stala ob hudobnem dečku in strmela v otroke. Ni mogla ubraniti pomaranče, niti lažne obdolžitve. Gledala je v svoje site vrstnike in solze so polzele iz njenih široko razprtih preplšenih oči. Stala je v kotu dporišča še tedaj, ko so se otroci že vračali na svoje domove.

Stala je tam še do večera, ko se je njena mati vrnila z dela iz tovarne in tedaj je glasno zahtevala. Zajokala je iz dna svojega otroškega srca, zajokala ob bolečini, ki je še ni mogla do dna doumeti.

Te krivice ni nikoli pozabila. Spomin nanjo jo je spremljal skozi življenje in še danes ji pogled na pomaranče obudi trpko sliko iz davnih grenkih otroških let.

priporočamo

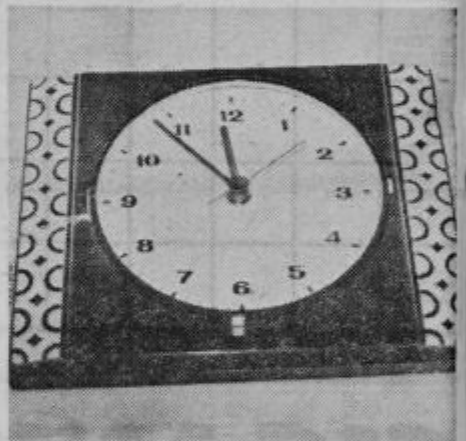
(Slovenske Konjice)

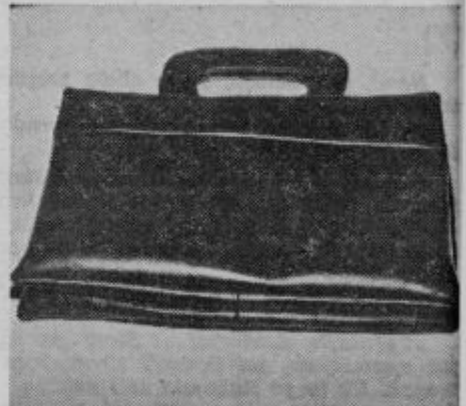
Plastične lego kocke BI-BLOC so praktična igrača za vašega otroka. V prodajalni izbira trgovskega podjetja Dravinjski dom jih lahko kupite za 69,50 din.

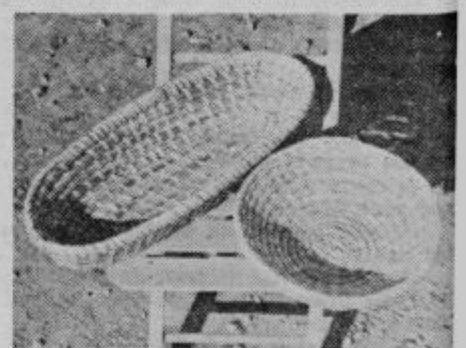
Gobelini so zopet priljubljeno ročno delo. V prodajalni izbira prodajajo Scheepjes gobeline različnih velikosti in motivov, s priloženo izbrano volno. Cene so od 110 do 510 din.

HETRICH stenske ure v keramičnem okviru bodo popestrile vašo kuhinjo. V trgovini Elektro oprema jih lahko izberete v različnih velikostih in barvah. Cene so od 339 do 390 din.

V trgovini Dravinjskega doma prodajajo med ostalimi torbicami tudi tiste, ki je moderne oblike, narejena iz rjavega skaja in stane samo 109 din.

Če iščete kaj domačega za vašo kuhinjo se odločite za pleten pehar ali štruncico, ki jih med ostalo suho robo prodajajo na trgu v Slovenskih Konjicah. Cena je 20 din (pehar) in 30 din (štruncica).

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

Uspešno

Zimski športi so se počasi umaknili, prav tako tudi tekmovalništvo v krosu in vse bolj smo priča številnim tekmovalnim na atletskih stezah in ostalih igriščih. Kljub temu, da nismo verjeli v to, da bomo po zadnji nedelji lahko poročali o uspešnosti športnikov, pa smo bili prijetno presenečeni. Zakaj?

Rokometaši Celja so startali v spomladanskem delu II. zvezne lige, kjer trenutno zavzemajo drugo mesto, z velikimi ambicijami, da ob koncu tekmovalnega obdobja osvojijo prvo mesto in s tem ponovno uvrstitev v I. ligo. V pripravljalnem obdobju so se dobro pripravili in kljub temu, da so jih in jih še pestijo poškodbe so dobro startali. V Kutini so proti Industrijski zmagali 2:0 (v prvem polčasu so vodili že 1:0, potem pa so na sceno stopili sodniki in pet minut pred koncem srečanja so domačini vodili s 16:12, nakar so Celjani dosegli štiri gole) in iztržili neodločen rezultat 16:16. Bolj kot točka je pomembno to, da je ekipa mladih igralcev dopolnjena s starejšimi postala stabilna in da jo tudi igra na tujem pa sodniki in krepko vodstvo domačinov ne more spraviti s tira. S tem so Celjani še vedno v borbi za prvo mesto, kljub temu da je Soštanj doma izgubil z vodčim Slovanom 23:15 in je zdaj razlika med prvim in drugim tri točke. V Soštanju je bila igra groba zlasti s strani domačinov, ki so po tekmi poskušali tudi z nepravilnimi prijemi znesti svoje ogorčenje nad boljšimi in mirnejšimi zmagovalci.

Posebno poglavje so košarkarji Kovinotehne, ki so v zadnjih tekmah igrali močno oslajeni (številni igralci poškodovani), z nekoliko nešportne sreče in pod močnim pritiskom, da morajo zmagati za vsako ceno, če se hočejo tudi prihodnje leto igrati v II. zvezni ligi. Proti Slovanu so v zadnji tekmi zmagali 48:22, kar je bilo za njih dve pomembni točki, ki jim ob razvijanju nadaljnega klobuča še lahko omogočijo cilj — obstanek. O tem poročamo na drugem mestu. Tu pa moramo zapisati to, da do tega ne bi prišlo, če bi imeli v klubu več enakovredno kvalitetnih igralcev, če ne bi bilo ostalih nepotrebnih trenj in zaviranj in ne nazadnje, če bi tudi ostali v Sloveniji bili celjski košarki in njenemu razvoju bolj naklonjeni. Zal je potrebno samo nekaj: opora na lastne noge in to temeljitim delom pa čeprav bi izpadli iz II. lige ali ostali po vseh peripetijah v njej. Gre namreč za celjsko košarko, ki si je zlasti v zadnjih dveh letih priborila velik krog oboževalcev in že zaradi teh je treba k delu pristopiti resneje, ne pa čakati na spopade med drugimi.

Startali so tudi atleti. Prestanetila je Danica Urankar z novim republiškim rekordom na 3000 m (9,58) in zmagala v Celovcu, Dušan Prezeli pri skoku v višino (211 cm — izenačen osebni rekord) in Branko Vinod s peto zaporedno zmago v Novi gorici (203 cm) ter osvojitvijo pokala.

Sicer pa, tu so še uspehi posameznikov Kolenca (uvrstitev v državno reprezentanco v hokeju na travi), Pešca (zmagovalac na železničarskem republiškem prvenstvu v šahu), Sršena (celjski rekord v streljanju), Marinceve, Urhove in Ludvikove v kegljanju itd. Uvod je dober, samo da bi tako tudi ostalo.

Nogomet

ŠTIRI TOČKE!

Preteklo kolo republiške nogometne lige je bilo uspešno za naše predstavnike. Ceravno so pri Kladivarju bili pesimisti pred srečanjem v Mariboru, Celjani le osvojili točko. Ko so Celjani odpotovali v Maribor, je predsednik Zlatko Jeriček dejal: »Le kateri igralec bo realiziral naše napade, ko nimamo poškodovanega Dobrajca. Ponovno bomo verjetno igrali neodločeno. Ko bi le Marjan ponovno zaigral.«

Toda našel se je namestnik. To je mladi, prodorni krilni in vezni igralec Dani Sivka, ki je presenečenje letošnjega prvenstva. Dosegel je dva zadetka in s tem zmago Kladivarja. V prihodnje bo lje, kajti vrača se tudi poškodovani Marjan Dobrajc, ob katerem se vedno razigra še Rebersak.

V Smartnem nimajo težav s strelci. Tu so Hribnik, Topič, Podgoršek ali Lakner. Skratka, ekipa je dosegla celo več zadetkov kot Celjani. Kar 25! Zato jim v zadnjem srečanju igralci Aluminija niso bili kos. Prvi polčas so igralci enega kot drugega moštva igrali poprečno, potem pa so se domačini razigrali in po uvodnih zadetkih Hribnika ni bilo vprašanje zmagovalca. Rezultat 4:2 pove tudi o dejanski vrednosti moštev.

Celjani so tretji, ekipa Smartna pa si je s to zmago močno popravila položaj na tablici. Sedaj je deseta. V prihodnjem kolu igrajo Celjani doma proti Iliriji,

Smartno pa gostuje proti nevarnemu Železničarju v Mariboru.

V conski ligi je 13. kolo prineslo največji premik Rudarju iz Velenja. Po zmagi nad Brežicami v gosteh, so postali Velenjčani celo kandidati za najvišje mesto. Zmagati nad Brežicami 3:1 pa je tudi drugače velik uspeh. Steklar je ponovno presenetil vodčo ekipo Bakovcev. Zmagal je 3:2. Dravinja, ki je srečno dobila točko proti Olimpi v Celju, je sedaj na enak, ali nesrečen način oddala polovico izkopička Pohorju. Rezultat 1:1. Olimp »drvi« v podvezo Nima moči in sreče, kajti tokrat je izgubil proti Beltinici 0:2. Toda vse še ni propadlo. Zaigrati je potrebno in uspehi bodo prišli.

J. KUZMA

KEGLJANJE

KOVINAR ODLIČNO

V prvem in drugem kolu republiške kegljaške ženske lige so startale tudi tekmovalke Kovinarja in Celja. Že samo dejstvo, da so se uvrstile med najboljše šest je velik uspeh. Zlasti za novinke, kegljavke Celja. Toda prvi rezultati so pokazali, da bo ekipa Kovinarja tudi letos igrala veliko vlogo pri borbi za sam vrh, Celjanke pa se bodo borile za četrto mesto.

Prvi rezultati: Kovinar: Portorož 2442:2256, Kovinar: Celje 2398:2371 in Celje: Portorož 2582:2563. Na vseh treh tekmah so se posebej odlikovale tri državne reprezentantke. Ludvigova je v Storah podrla 448 in 440 kegljev, Urhova v Storah 430 in v Celju 482 ter Marinceva v Storah 446 in v Celju 492! To so izredni rezultati.

Ne smemo prezreti tudi ostalih tekmovalk. Pri Kovinarju Ocvirkova, Vebrova in Otorepčeva, pri Celju pa Gobčeva in Kranjčeva. Skratka, v Celju in Storah imamo sedaj dve izvrstni ekipi, ki

lahko še samo napredujejo. Delitev moči in ustanovitev celjske vrste je s tem popolnoma utemeljena in opravičena. Kovinar tako vodi s štirimi točkami, Celjanke pa imajo dve točki.

J. KUZMA

Edini slovenski zvezni sodnik na državnem prvenstvu v dviganju uteži v Sarajevu, Ludvik Uranjek (levo) iz Velenja, čestita svojemu varovancu za nov uspeh. Franci Melanšek je namreč osvojil naslov državnega prvaka v teži kategoriji, ko je v biatlonu dvignil 285 kg. Mimo njega je naslov prvaka osvojil tudi Celjan Jože Urankar, ki sedaj tekmuje za ljubljansko Olimpijo. Jože je državni prvak v lahko-teži kategoriji. Dvignil je 287,50 kg.

Foto: L. Ojsteršek

Šolska športna društva

SSD LIGNIT — NAVDUŠENI PLANINCI

Na osnovni šoli Miha Pintar-Toledo v Velenju so v okviru SSD Lignit najbolj delavni mladi planinci. Nad 200 mladih planincev izkopičajo svoj prosti čas za izlete pod vodstvom svojih mentorjev, obiskujejo pa tudi planinsko šolo in se kalijo za planinske vodnike. Sicer je v celotnem SSD še nad 50%, vseh učencev na šoli. Poleg planincev so navede aktivni pionirji in pionirke v košarki, rokometu, strelstvu, šahu, ritmiki, folkloru, plesih, gimnastiki in nogometu. Na asfaltnih igriščih in v telovadnici je vedno živ, ob ligajskih mednarodnih tekmovanjih, ki so v tem času v polnem zagonu. V avli šole in na hodnikih lahko zasledimo na steno bogato vsebino njihovega dela, slikovno in v člankih ter tabelah. Mladi funkcionarji se tako kalijo tudi v dobre družbene delavce, saj prevzemajo nase vrsto dolžnosti in obveznosti.

SSD KAJUH V SOŠTANJU

Tajnica SSD KDK Zdenka Smovršnik je na gimnastičnem občinskem prvenstvu v Velenju imela polne roke dela. Spremljala je svoje tekmovalke, si z vmo zapisovala njihove ocene in preračunavala končni uspeh. Tako je med drugim dejala: »O našem SSD lahko povem, da dobro dela.

pa čeprav imamo težke pogoje. Smo brez svoje telovadnice in igrišč. Tako gostujemo drugje in iščemo možnosti za vadbo in tekmovalništvo. Kaj, ko je v domu Partizana v Soštanju toliko prireditev, pa tako večkrat po 14—21 dni telovadnica ni uporabna! Vse to gre na škodo naše redne šole in društvene telesne vzgoje! Ko bomo prišli do svoje telovadnice bomo šele prav začeli. Pa smo kljub temu delavni in gimnastični košarki, rokometu, nogometu, namiznemu tenisu, šahu, smučanju, plesih in folkloru. Povsod nastopamo, pa se včasih bolje, včasih slabše odrežemo na tekmovanjih. Za nas je važno, da vadimo doma v krožkih v SSD in tekmujejo med razredi, svoje znanje pa dokazujemo tudi na občinskih prvenstvih! Naš podli partizanski pesnik Kajuh, po katerem nosimo svoje ime, je bil tudi dober športnik. Poljskujemo ga posnemati, saj nam je vsestranski vzornik!«

PRVAKI V VELENJSKI IN ŠMARJSKI OBCINI

Prva občinska prvenstva v gimnastiki v celjski regiji so pokazala, da so pionirke bolj pripravljene od svojih vrstnikov, ki so jim nove vadbe delale težave in so pokazali manj znanja. V velenjski občini je nastopilo 8, v šmarjski pa 9 vrst. Če primerjamo urejenost telovadnic in telovadnega orodja v obeh obci-

nah pa lahko pedagogom v šmarjski občini le čestitamo pri njihovem prizadevanju za razvoj gimnastike (Podčetrtek nima niti orodja in telovadnice pa je nastopil na občinskem prvenstvu s pionirji in pionirkami v skrajšanem tekmovalnem programu), v velenjski občini pa si zaslužijo pohvalo le tovarišice za svoje vzorno delo!

In rezultati:

Občina Velenje:
pionirke: 1. Mevc in Dobovčnik 38.0, 3. Zager in Bajc 35.5; ekipe — 1. Biba Röck I. 173.1, 2. Karel Destovnik Kajuh I. 171.3, 3. Miha Pintar-Toledo 167.2, 4. Gustav Silih 159.6, 5. KDK II 150.7 in 6. B. R. II. 147.2;
pionirji: 1. Lipuš 33.3, 2. Košak 29.5 in 3. Tavcar 29.0; ekipe: 1. Miha Pintar-Toledo 140.7 in 2. Biba Röck 114.6 točk.

Občina Šmarje pri Jelšah:
pionirke: 1. Plemenitaš 36.3, 2. Cafuta 35.2, 3. Anderluh 34.7 (R. S.); ekipe: 1. Rogaška Slatina 175.3, 2. Šmarje I. 168.1, 3. Šmarje II. 155.2, 4. Kozje 145.4 in 5. Podčetrtek 137.7;
pionirji: 1. Kunšič (R. S.) 33.5, 2. Kladušek (Ko) 32.5 in 3. Goltan (Šm) 30.5; ekipe: 1. Rogaška Slatina 152.7, 2. Kozje 145.4, 3. Šmarje 144.8 in 4. Podčetrtek 73.9 (je 2 disciplini).

Skupno je nastopilo nad 100 mladih telovadec in telovadk. Diplome, kolajne in pokali — to so bila odličja, ki so jih prejeli najboljši na teh tekmovanjih.

K. JUG

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

OPEKAR PRVAK?

Tekmovalništvo v I. skupini celjske nogometne podveze se nadaljuje. V 13. kolu je vodča ekipa Opekara gostovala v Krškem ter premagala Celulozarja in se tako še bolj utrdila na čelu lestvice.

REZULTATI 13. KOLA: Kovinar — Ljubno 2:1, Celulozar — Opekara 0:2, Ponikva — Soštanj 0:2, Osankarica — Straža 2:0, Vojnik — Senovo 3:6, Papirničar — Boč 4:0.

LESTVICA:

Opekara	13	9	3	1	31:11	21
Osankarica	13	9	0	4	23:22	18
Ljubno	13	8	1	4	40:20	17
Soštanj	13	6	5	2	28:17	17
Straža	13	7	2	4	52:30	16
Kovinar	13	6	3	4	21:20	15
Senovo	13	6	2	5	20:24	14
Boč	13	5	1	7	28:37	11
Vojnik	13	3	2	8	23:36	8
Papirničar	13	4	0	9	19:32	8
Celulozar	13	4	1	8	34:50	9
Ponikva	13	0	2	11	20:48	2

T. TAVCAR

Dani Sivka, odlični vezni igralec Kladivarja, je bil strellec obeh zadetkov v Mariboru. (Foto: N. Gluvič)

ŠPORTNI UTRINKI

LAŠČANI PREMAGALI CELJANE

V petem kolu Budokay karate lige so Laščani pripravili presenečenje. V Celju so premagali Celjane 2:0 in jim s tem onemogočili vodstvo na tablici. Laščani so potem še remizirali z Zagrebom 1:1, Celjani pa premagali Zagreb 2:0. Na tablici vodi Izola 10 pred Celjem 9, Laškimi 8, Mladim moštvom Celja 7, Rimske Toplice 5, 8. Krško 5.

DRAGO KOLENC V DRŽAVNI REPREZENTANCI

Mladi celjski hokejist na travi, Drago Kolenc je te dni dobil obvestilo, da bo sodeloval na evropskem prvenstvu v Španiji kot član jugoslovanske državne reprezentance v hokeju na travi. To je nov uspeh za celjski hokej na travi če upoštevamo, da je tudi Branko Lednik prva rezerva za isto reprezentanco.

Celjski hokejisti so v zadnjem prvenstvenem srečanju izgubili proti Zelini 0:3.

NOVA REKORDA STRELCEV CELJA

V ligi prijateljstva, kjer sodelujejo strelci Velenja, Celja, Raven in Slovenjgradca, so v drugem kolu presenetljivo najboljši rezultat dosegli celjski strelci. V ekipnem zbiru so dosegli 1823 krogov, kar je nov celjski rekord. Velenjčani so bili tretji 1732 krogov. Med posamezniki je zmagal Ervin Seršen z novim rekordom Celja 374 krogov od 400 možnih. Dobovčnik je bil tretji 376, Jeram četrti 366 in Zučko (Velenje) peti 363 krogov.

ŠAH:

PEŠEC PONOVO

V Celju je bilo letošnje republiško prvenstvo železničarjev v šahu.

Med ekipami so Celjani osvojili drugo mesto za Ljubljano, toda pred Divačo, Mariborom in Mursko Soboto. Med posamezniki je celjski predstavnik Franc Pešec premagal vrsto odličnih igralcev iz Ljubljane in z 9,5 točkami osvojil prvo mesto ter s tem naslov republiškega prvaka. JK

PIONIRJI DRUGI

Najboljša pionirska vrsta Celja je sodelovala na šahovskem turnirju slovenskih mest v Kočevju. Celjani so bili odlični, saj so osvojili drugo mesto za Kočevjem in zbrali 66 točk. V vrsti Celja je bil najboljši Novak, ki je zbral 9 točk in je bil 100 od-

stoten. Zelo dobra pa sta bila še Subotič 8,5 in Orač 7,5.

KOŠARKA:

ODLOČILNA ZMAGA?

V zadnjem kolu tekmovalnja v II. zvezni košarkarski ligi so košarkarji Kovinotehne brez posebnih težav odpravili moštvo ljubljanskega Slovana z 99:92 (51:44). Kljub tej pomembni zmagi pa si Celjani še niso zagotovili obstanka, kajti o njihovi usodi bo odločila tretja tekma med zagrebško Industrijsko in valjevskim Metalcem v I. zvezni ligi. V primeru zmage Zagrebčanov, je obstoj Celja-

šport za vsakeogar

TRIM
športni znak

nov zagotovljen, če pa zmagajo Valjevčani, pa bodo morali Celjani odigrati še tretjo tekmo z ljubljansko Ilirijo na nevtralnem terenu, ki ima isto število točk kot Kovinotehna. Nedeljska tekma je razočarala najzahtevnejše pristaje celjskih košarkarjev, domačini so, zavedajoč se važnosti tekme mnogo grešili. Le na momente so zaigrali tako kot znajo, kar pa je bilo proti tokrat prav tako slabemu nasprotniku dovolj za zmago. Celjani so vodili skozi celo tekmo s 5 do 10 koši razlike, tri minute pred koncem so povedli celo za 13 košev. Gostje pa so s presingom ob koncu uspeli ublažiti poraz. Celjani so tokrat nastopili brez poškodovanih Zmaga Sagadina in Erjavca, po daljšem času pa je nastopil Fink, ki je bil neresljiv problem za obrambo gostov. Pri Celjanih je bil najboljši Sabolčki, pri gostih pa izredni Papič, koše za Celjane pa so dali: Sabolček 3, Tone Sagadin 23, Fink 14, Jerič 12, Tomašič 6, Miloš Sagadin 5, Jug 4 in Leskovar 2.

Ocene: Sabolčki 5, Fink 3, Tone Sagadin 1.

JANEZ ČEPIN

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

TMC PRIPOROČA

Tokrat smo na spretnosti po Tehnocomercatorjevih trgovinah s ploščami odkrili in izbrali za vas te plošče. Priljubite jim, morda vam bodo všeči!

Bob Dylan: Knockin' on heaven's door

Ta plošča je trenutno med najprijubljenejšimi v svetu in tudi pri nas jo že veliko vrtijo. Plošča je tipičen hit — preprosta melodija, značilen Dylanov vokal in zanimiva spremljava šenskega zbora. Vsekakor plošča, ki vam bo kmalu prinesla k srcu in jo boste, ali pa jo že radi poslušali.

Lutajuća srca: Godine

Godine je najnovejša plošča odličnega beogradskega afolka tria Lutajuća srca, ki je žal dosti manj priljubljen kot si to s svojo glasbo zasluži. Pesem je prijetna, pevna in zanimiva. Nad tridesetim petjem prevladuje odlični ženski vokal. Glasbena spremljava je kar se da preprosta in zato učinkovita in dobra. Nič slabša od naslovne niti pesem na drugi strani. Priporočamo!

Neil Young: Time fades away

Time fades away je zadnja plošča Neila Younga, ameriškega folk pevalca, skladatelja in aranžerja, ki je po razpadu ansambla CSN & Y začel samostojno kariero in nitro uspeh. Zadnja leta o njem ni bilo veliko slišati, saj ni nastopal in tudi snemal ne. Najnovejša plošča, ki vam jo predstavljamo, pa dokazuje, da se Neil ne da. Še vedno nadaljuje s svojo glasbo, ki je specifična, a pa in zanimiva. Priljubite ploščo, všeč vam bo.

LESTVICA

Pogledajte, kako ste, dragi mladi prijatelji naše T lestvice, glasovali tokrat. T lestvica, ki jo boste lahko slišali v mladinski oddaji 19. 4. 1974 ob 17.30 na valovih radia Celje je takšna:

1. MUD: Tiger feet
2. GRUPE 777: Hej curo mala
3. PRO ARTE: Moj pradjed je pucal iz topa
4. KORNJI GRUPE: Moja generacija
5. GRUPE 777: Tko te voli višje od mene

Kot vidite, je na lestvici precej sprememb. Kakšna pa bo lestvica čez 14 dni? To je, mladi prijatelji, odvisno od vas. Pišite nam in glasujte za pesem, ki vam je najbolj všeč gotovo se bo uvrstila v T lestvico. In če so vam pesmi iz T lestvice všeč, pohitite v eno od Tehnocomercatorjevih trgovin s ploščami in si jih kupite.

Vaše glasove za pesmi nam pošiljajte na naslov: Novi tednik, radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje — za lestvico T. Za vaš trud bo eden od vas vsakega nagrajen s malo ploščo, za katero je glasoval forej — pero v roke in pišite nam, katera pesem vam je ta teden najbolj všeč. Ne bo vam žal.

Tokrat dobimo našo nagrado Tone Motoh, Skofja vas 7, 63211. Iskrene čestitke.

ZP EGS DEM MARIBOR
Kovinarski obrat

ELKOV LAŠKO

sprejme v učno razmerje vajence naslednjih poklicev:

3 strojne ključavničarje

2 konstrukcijska ključavničarja

1 strugarja

vabik sodelovanju:

1 KV ključavničarja

1 KV varilca za ročno elektro obločno varjenje

1 KV pleskarja

1 priučnega ključavničarja

1 priučnega pleskarja

8 NK delavcev

Nudi se možnost dobrega zaslужka. Poskusni rok je 30 dni. Delavcem nudimo tudi možnost izpopolnjevanja in poklicnega izobraževanja.

Rok prijave velja do zasedbe delovnega mesta. Vse podrobnejše informacije lahko dobite na obznanju.

KOMUNALNO OBRTNI
CENTER VELENJE

KOROSKA CESTA 46

TOZD MODNI SALON

razširja svojo dejavnost in vabi k sodelovanju:

1. POSLOVODJO trgovine s konfekcijo

2. TEHNOLOGA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še:

pod 1: da je trgovski pomočnik z najmanj 2-letno prakso v stroki;

pod 2: da ima končano srednjo šolo konfekcijsko-oblačilne smeri in vsaj 2 leti prakse.

Stanovanja za obe delovni mesti bodo zagotovljena v letu 1975. Razpis velja 15 dni po objavi.

ŽELEZARNA ŠTORE

uspešno uresničuje program razvoja in višjo stopnjo predelave in finalizacije, zato

vabik sodelovanju:

delavce za priučitev v valjarstvu

delavce za priučitev v livarstvu

delavce za priučitev v jeklarstvu

strojne ključavničarje

za delo na strojnem

vzdrževanju

elektromehanike za delo

na elektro vzdrževanju

Delavcem nudi podjetje primerno in zanimivo delo v sodobnih obratih in zadovoljive osebnostne dohodke.

Prijave sprejema kadrovski sektor Železarne Štore.

PERMANENT
PRESS
HLAČE
VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA
IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

NOSI

PERI

SUŠI

NOSI

Trajno elegantne PERMANENT PRESS hlače združujejo vse prednosti čiste volne.

S PERMANENT PRESS postopkom so vse odlike obogatene z novo kakovostjo — enostavnim vzdrževanjem!

Zahvaljujoč PERMANENT PRESS postopku vam VARTEKS nudi novost pri oblačenju: hlače iz čiste volne lahko perete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PERMANENT PRESS hlače lahko operete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PO PRANJU JIH OBESITE ZA SPODNJI DEL HLAČNIC.

PERMANENT
PRESS
HLAČE
VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA
IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

**DVE SKRIVNOSTI
NAJLEPŠEGA
CVETJA**

**FLOVIT
HUMOVIT**

SINKARNA CC CELJE

Rado Plauštajner: Do Kitajske in še dlje (12)

NEPOZABNI VZHOD

Nikjer drugje nisem doživel ničesar podobnega. Zgodba pripoveduje, da po intrigah izženejo iz dežele Ramo, zakonitega naslednika prestola Ayodia. Skupaj z ženo Sita in mlajšim bratom Laksama gre v gozd, kjer želi živeti. Tam se poda na lov za zlatim jelenom in Laksama mu pri tem pomaga. Ramova žena Sita ostane sama in ugrabi jo Rawana, kralj demonov ter jo odpelje v svoje kraljestvo. Ujeta Sita na-

prosi Hanomana, poveljnika opic, da obvesti Ramo, kaj se je zgodilo. Rama pride, naleti na sina Rawane Meganado, ki ga hoče ubiti z zastrupljeno puščico, vendar mitološki ptič čaruda Rami pomaga. Pride še Sugriva, kralj opic, ki se bojuje z Meganado in ga premaga. Rama ubije še Rawano ter se z ženo vrne domov. Pri tem čudovitem plesu plešejo slikovito oblečena balijska dekleta vse človeške like, fantje

pa like demonov. Ples se pleše vedno po sončnem zahodu, na prostoru sredi vasi in le v središču prizorišča postavljene bakle razsvetljujejo prostor. Ta ples človeških bitij in demonov je igriva čutna in duhovita predstava hkrati, ki priklene naše poglede, še posebno ker plesalke s tankimi prsti plešejo svoj ples, kot bi ubirale strune nevidnega instrumenta. Zlata vezena v obleki deklet, za-pestnice, ogrlice in uha-

ni, diademi v laseh, fantje pa z maskami mitoloških bitij, poživljajo te prizore. Toda tisto, kar daje predstavi in plesu posebno vsebino in očarujoč prizor, je zbor moških, ki so goli do pasu in sedijo ob plesu v krogih okoli baze. Predstavljajo vsako opic, ki so pomočnice ljudi v boju proti demonom. Ker niso ljudje, temveč le opice, ne morejo govoriti, vendar mislijo in čustvujejo in to izražajo na svoj način z zvoki. Ti zvoki so razumljivi za gledalca, čeprav niso besede. Polni so samoglasnikov in so- glasnikov. In čudovito po-

sredujejo razpoloženje, saj jih izgovarjajo naenkrat iz sto gri, z istočasnimi glavi rok, glav in teles. Na ta način nam prikažejo strah, zaprepaščenje, ogorčenje, vznichenje in nazadnje tudi zmagovalstvo, ko se zgodba srečno konča.

Prišel je dan odhoda in z njim pot v Singapur, Malezijo ter Tajsko. Ko se je ietalo dvignilo in zaokrožilo nad gozdovi Balijske ter ubralo pot proti Djakarti, sem bil pričnan, da zapuščam otok, kjer se zemlja in življenje na njej najbolj približuje ta človekovi predstavi pa-

radiža, kjer naj bi človek počel tisto, kar bi se mu zahotelo, prost sovraštva, želje po veljavi in denarju, pa zato toliko bolj željan v nenehnem stiku z naravo in soljudmi iskati popolnih spoznanj o življenju samem. Naj bralec ne zameri, če ga morda ta zapis ni prepričal o tem, čeprav mu nisem mogel in znal prikazati številnih osebnih doživetij in razmišljanja na tej poti. Zame ostaja Bali bližji kot takrat, ko sem ga zapuščal, ostane včasih občutek sanj in želja, da bi te sanje znova kdaj doživel.

KONEC

RAZGLAS

Oddelek za notranje zadeve občine Celje obvešča vse lastnike avtomobilov, da so se našla naslednja kolesa.

I. Moška kolesa (v oklepaju v številke):

1. Rog šport (485424); 2. Rog šport (295784); 3. Rog šport (30212); 4. Steyr (77038); 5. Rog šport (395073); 6. Rog Touring (39492); 7. Rog Touring (78377); 8. Rog šport (779900); 9. Neugotvijene znamke (9909); 10. Rog šport (333929); 11. Alps, neugotvijene številke; 12. Anquilla (3006059); 13. Rog Touring (74736); 14. Rog šport (112616); 15. Neugotvijene znamke in številke; 16. Rog Touring (140097); 17. Rog šport (6962398); 18. Rog šport (94542); 19. Neugotvijene znamke (77104); 20. Rog šport (33375); 21. Rog šport (585296); 22. Rog Touring (57833); 23. Rog šport (788023); 24. Ekstra (122091); 25. Rog Touring, neugotvijene številke; 26. Pretis (64247116); 27. Neugotvijene znamke (56-H-3216); 28. Rog šport (22779); 29. Neugotvijene znamke in številke; 30. Rog Touring (62381); 31. Ekstra, neugotvijene številke; 32. Rog šport (239033); 33. Rog Touring (92885); 34. Rog šport (33551); 35. Rog šport (363569); 36. Rog (92090); 37. Neugotvijene znamke (1903); 38. Rog šport (327192); 39. Pretis (6767221); 40. Rog Touring (799266); 41. Pretis (32-3770); 42. Rog šport (120430).

II. Ženska kolesa:

1. Puch (133588); 2. Rog Touring (161545); 3. Rog Touring (77038); 4. Rog Touring (261778); 5. Rog Touring (76510); 6. Rog šport, neugotvijene številke; 7. Rog Rekord (774042); 8. Rog Rekord (749067); 9. Rog Touring (253899); 10. Pretis (020539); 11. Rog Rekord (754812); 12. Lasta (90-15389); 13. Rog šport (768286); 14. Rog šport (199375); 15. Rog Touring (437510); 16. Rog šport (265423); 17. Rog Touring (643042); 18. Rog šport (163424); 19. Ekstra (79966); 20. Rog šport (330742); 21. Rog šport (09773); 22. Rog Touring (289018); 23. Rog šport (752792); 24. Rog šport (835267); 25. Rog šport (288474); 26. Neugotvijene znamke in številke; 27. Neugotvijene znamke (52951);

28. Benetto (0631); 29. Rog Touring (4455); 30. Rog Touring (233310); 31. Rog šport (328616); 32. Atala (0984); 33. Rog šport (792101); 34. Rog Touring (490404); 35. Rog Touring (305267); 36. Rog (62-1337); 37. Pretis (64240655); 38. Rog šport (299702); 39. Neugotvijene znamke (475104); 40. Rog šport (627192); 41. Rog šport (44155); 42. Rog Pony (611566); 43. Rog Pony, neugotvijene številke; 44. Rog Pony (68254); 45. Rog Pony (237340); 46. Rog Pony (15185937); 47. Rog (95407); 48. Rog Pony (E-73375); 49. Rog Pony (103836); 50. Rog Pony (556554); 51. Rog Pony (27041); 52. Rog Pony (019273); 53. Rog Pony (060423); 54. Rog Pony (C-19216); 55. Rog Pony (156976); 56. Rog Pony (C-1751); 57. Rog Pony (61082); 58. Rog Pony (408859); 59. Rog Pony (106200); 60. Rog Pony (18917); 61. Ekstra Pony (092175).

III. PONY EXPRESS IN MOPED.

1. Pony expres z ev. številko 9976285, motorja in okvirja 041377; 2. Tomos Colibri s številko motorja in okvirja 460263; 3. Tomos Colibri s številko motorja in okvirja 725605; 4. Tomos Colibri s številko motorja in okvirja 461377; 5. Tomos Colibri s številko motorja in okvirja 453829, reg. oznaka CE 60-313; 6. Tomos Avtomatik s številko motorja 492712 in okvirja 728582; 7. Tomos Avtomatik s številko motorja 263872 in okvirja 623473; 8. Tomos Colibri s številko okvirja 062864; 9. Tomos Avtomatik s številko okvirja 614100; 10. Tomos Colibri s številko motorja in okvirja 832438; 11. Tomos Colibri s številko motorja in okvirja 026269; 12. Tomos Avtomatik s številko motorja 48-A-18/015 in okvirja 512785; 13. Tomos Colibri s številko motorja 273160 in okvirja 046248; 14. Ogrodje motorja BMW.

Ogled najdenih predmetov je mogoč vsak dan od 8. do 10. ure pri oddelku za notranje zadeve občine Celje.

Iz pisarne oddelka za notranje zadeve občine Celje

POROKE

GORNJI GRAD
MARJAN DOBROVC, 33,
Zabor in OLGA ZAGOZEN,
29. Bočna.

ROJSTVA

SENTJUR PRI CELJU
En deček in dve deklici.

SMRTI

SENTJUR PRI CELJU
FRANCIŠKA VRHOVSEK,
77, preužitkarica, Drobinsko;
NEŽA GLUHAR, 83, upoko-
jenka, Zegar; URSULA SELIČ,
81, kmetovalka, Straška gor-
ca.

SMARJE PRI JELSAH
KARLO SPILJARIČ, 60, Za-
drže in FRANCIŠKA HARLAN.

DER, rojena Znidaršič, Bi-
strica ob Sotli.

KINO

UNION: do 12. 4. ameriški
barvni film »Dolga roka ma-
fije«;
od 13. do 14. 4. ameriški
barvni film »Družinsko življe-
nje«;

od 15. 4. dalje francoski
barvni film »Diskretni šarm
burkuzijev«.

METROPOL: do 14. 4. ame-
riški barvni film »Pot div-
jije«;

od 15. 4. dalje ameriški
barvni film »Neprčakovan na-
pad na Rommla«.

DOM: do 12. 4. italijanski
barvni film »Pik as — kon-
trašpijonaže«;

od 13. do 15. 4. francoski
barvni film »Ubi vse in se
vrni same«;

od 16. 4. dalje ameriški
barvni film »Oropaj svojega
bližnjega«.

Kvalitetno PIVO pivovarne LAŠKO

TUDI NAGRAJUJE

8 zamaškov s črkami

Z L A T O R O G

pošljite na naslov:
PIVOVARNA LAŠKO

Zbirke zamaškov pošiljajte posebej! Kolikor zbirk, toliko vaših srečk.

Čim več osmic, tem več uspeha pri žrebanju, ki bo:

13. aprila v Mariboru

11. maja v Ptuj

29. junija v Celju

Nagrade:

9	6	18	9	30	60

Vsakokrat trije avtomobili, tri motorne žage, dve kosilnici itd.

Uživajte pri zbiranju, ob pričakovanju nagrad
in z laškim pivom ZLATOROG!

Na vsako vašo kuverto z osmimi zamaški - vaš naslov!

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Komisija za medsebojne odnose
Proizvodnega podjetja

»ZARJA« — ŽALEC

o b j a v l j a naslednja prosta delovna
mesta:

5 KV ključavničarjev več KV mizarjev in NK lesnih delavcev

Osební dohodki po pravilniku.

Objava delovnih mest velja do zasedbe.

Vse informacije na upravi podjetja Zalec, Savinjska
cesta 6.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta
in starega očeta

Jakoba Pevca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, poklonili vence in cvetje, pokojnega spremlili na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo dolgujemo zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolšica za vso skrb in nego v času njegove bolezni, enako tudi duhovniku za pogrebni obred.

Zalujoci njegovi.

PROMETNE NESREČE

MRTEV SOPOTNIK

IVAN GROBELNIK, 46, iz Poljane, je pripeljal v križišče v Nazarju po sredini ceste. Tu se je srečeval z voznikom tovornjaka ANTONOM VIVODO, 32, iz Nazarja, ki je vozil pravilno po desni strani. Prišlo je do trčenja, pri čemer sta se težje ranila voznik Grobelnik in njegov sopotnik FRANC ZAKRAJSEK, 46, iz Lačje vasi, ki je po prevozu v celjsko bolnišnico umrl. Škode je za 15.000 dinarjev.

POVOZIL GA JE IN POBEGNIL

FRANC BOKAR, 49, iz Mihalovca, je prišel iz Gostilne Katle v Dobovi in obležal vinjen na cesti. Iz smeri Brežic se je pripeljal z osebnim avtomobilom FELIKS PETRKOC, 22, iz Gaberja, ki je letkega moškega povozil in odpeljal dalje. Bokar je naslednji dan v brežiški bolnišnici umrl, Petrkoca pa so zašili; najprej je trdil, da nesreče ni povzročil, kasneje pa je vse priznal.

NEPREVIDEN KOLESAR

JURE AMON, 61, iz Prožinske vasi, se je peljal proti Sentjurju. Dohitel ga je voznik osebnega avtomobila IVAN ORESNIK iz Smarja. Ker je kolesar tik pred avtomobilom zavil v levo, je Oresnik zaviral in ga nameraval obvoziti po levi strani, vendar mu to ni uspelo. Pri trčenju si je kolesar zlomil levo nogo in dobil odrgnine po obrazu.

PREHITRA VOŽNJA

RAJKO HUS, 19, iz Latkove vasi, se je peljal z osebnim avtomobilom od Kapije proti Dolenji vasi. V blagem levem ovinku ga je zaradi prehitre vožnje začelo zanašati. Tako je na levi strani ceste zadrl 83-letnega IGNAČA SKOKA iz Dolenje vasi. Skok je padel na pokrov motorja, nato v vetrobransko steklo ter na tla. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

NESREČA NA TIRIH

FRANC DIMEC, 35, iz Pesjega, se je pripeljal iz smeri Šoštanja in v Pesjem zavijal v levo preko železniškega prehoda. Tik pred prečkom je ustavil, nato pa ni mogel več speljati. Iz Velenja je pripeljala lokomotiva, ki je potiskala osebni avto 28 metrov pred seboj. Voznik Dimec se je poškodoval po vratu, rokah in nogah in so ga odpeljali v slovenjegraško bolnišnico, na vozilu pa je škode za 12.000 dinarjev.

ZBIL JE PEŠAKINJO

IVAN COKAN, 20, iz Kasas, je vozil po Bežigradski cesti proti Celju. Dohitel je tri moške in jih nato prehitel po levi strani, nato pa zavil v desno in zbil 28-letno MATILDO NOVAK, ki je šla po desni strani v smeri hoje. Novakova ima pretres možganov in poškodbe po glavi.

NESREČA V OVINKU

JOZE KOPRIVEC, 36, iz Velenja, je vozil proti Arji vasi. V Pirešci ga je v ovinku, kamor je pripeljal prehitro, najprej zaneslo na desno binko, nato je 24 metrov drvel bočno po cesti, se prevrnil preko stene in obstal v jarku. Pri nesreči sta se lažje poškodovali žena Anica in hčerka Tatjana, na avtu pa je škode za 3000 dinarjev.

V KRIŽIŠČU STA TRČILA

DUŠAN RIZMAL, 19, iz Brega pri Polzeli, je vozil po Čopovi ulici naravnost proti mostu preko Savinje. Z njegove leve strani je po neprednostni Trubarjevi ulici pripeljal z osebnim avtom JANEZ KOPAC, 25, iz Celja, in čeprav sta oba zavirala, je prišlo do trčenja, pri katerem je nastalo škode za 2500 dinarjev.

VSA SAVINJSKA S CELJEM VRED JE ENO MESTO

KAKOR DA SO V NAŠI SLUŽBI

REDNI AVTOBUSI

**PRERAČUNAJ SAM KOLIKO ZAMUDIŠ
ČE DELAŠ V SIP ŠEMPETER**

NAGRADNA IGRA PODRAVKINI DUKATI

Sodelujte v posebni PODRAVKINI NAGRADNI IGRI ZA SLOVENIJO:

NAGRADE:

- 15 PODRAVKINI DUKATOV, skovanih posebej za to priložnost v »Zlatarni Majdanpek«
- 50 Srebrnih tolarjev
- 250 Podravkinih kozic za juho
- 500 Podravkinih jušnikov

Kako boste sodelovali pri igri?

Kupujte PODRAVKINE JUHE, spravljajte prazne vrečke in škatlice. Ko jih boste zbrali 10, jih pošljite v kuverti na naslov:

PODRAVKINI DUKATI
62001 — MARIBOR
Poštni predal 25

Vaša pisma bomo sprejemali do 31.V.1974. Dobitnike bomo izžrebali. Izid žrebanja in seznam dobitnikov bo objavljen v »NOVEM TEDNIKU« takoj po žrebanju.

Dober tek in srečo v igri vam želi

PODRAVKA

MALI OGLASI

OBVESTILO

OGLASE, KI SO OBJAVLJENI POD OZNAKO NIMO NASLOVA!

ne napišite PISMENO NUDBO, ki jo zapечатeno pisemskemu ovitku na karega napišite oznako oglasa, oddajte v našem oglasnem idelku. Nadaljnje informacije prevzame po dvigu prisalec — naročnik oglasa. SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK NEDELJEK ob 12 uri. V GLASNEM ODDELKU NOVEGA TEDNIKA LAHKO DDATE TUDI CESTITKE. BVESTILA IN REKLAME JAVJE ZA RADIO CELJE. Priporoča se oglasno-naročniški oddelek NOVEGA TEDNIKA, v PODRUŽNICI DEJA NA TRGU petega kongre- 10. Celje.

PRODAM

MANJSE posestvo na lepi sončni legi, z vinogradom, sadovnjakom in njivo, elektrika in vodovod v hiši, avtomobilska cesta do hiše, prodam skupaj ali po parcelah za vikende. Informacije pri Jeseničnik, Celje, Delavska 12.

PALNICO dobro ohranjeno prodam. Jožica Čibej, Celje, Zidanškova 2.

NOBRAZDNI traktorski plug prodam. Jože Goropevšek, Sešče 65.

na zemljišča, dobro ohranjeno harmoniko Lubas prodam. Maks Korent, Trubarjeva ul 53/B Celje, na Otoku.

FIAT 750 letnik september 1970, v dobrem stanju, registriran do septembra 74, prodam tudi na ček. Informacije v recepciji hotela Evropa, Celje.

ZASTAVO 750, zelo dobro ohranjeno, leseno montažno garažo ugodno prodam — Albin Langer, Celje, Trubarjeva 20.

NOVO enodružinsko neizgotovljeno hišo v Sentjurju prodam. Vselitev mogoča. Kramperšek, Hruševac n. h. Sentjur pri Celju.

PORTNI otroški voziček, nov, prodam po ugodni ceni. Zalec, Ivanke Uranjekove 3.

UDI 72 l. 67, dobro ohranjen prodam. Telefon 218-28 (063).

MLADE PSE — lovske in 6 mesecev staro psico prodam. Franc Rozman, Razbor 27, Svetelka, Dramlje.

FIAT 750, dobro ohranjen, prodam ugodno. Franc Privšek, Arja vas 61.

NEVNO sobo, dobro ohranjeno poceni prodam. Ogled samo med tednom v dopoldanskem času. Košir (pri Mazej) Petrovče n. h. (za šolo).

FOTELJA z okroglo mizo in lepo pisalno mizo (orehov furnir) s foteljem, prodam. Zagata 4 (I. vhod na ravnost).

DVA RAZTEGLJIVA KAVCA, 3 fotelje in barsko mizico prodam. Dobro ohranjeno. Telefon 21-247.

JUSTIN 1300 letnik 1971, km 40.000, prodam ali zamenjam za VW. Jože Tlačer, Poljane 6, Rečica ob Savinji.

FIAT 750 — prevoženih 26.000 km, garažiran, prodam. Ogled vsak dan. Justina Požun, Ljubljanska 31, Celje.

FIAT 750, prodam po zelo ugodni ceni. Informacije po telefonu 25-530. Stanko Novak, Milčinskega 4. Ogled samo popoldne.

SPACKA — letnik 1968, prodam. Ogled mogoč v nedeljo 14. 4. 74, do 12. ure. Drago Bizjak, Celje, Ljubljanska 68.

VIKEND hišico, opremljeno (brunario) v Gornjem gradu prodam. Jože Preskar, Svecar, Celje, Savinjska 1.

ENOSTANOVANJSKO hišo z 2400² zemlje v Sentjurju, prodam. Informacije pri Antonu Grajzl, Dolga gora 4, Ponikva.

KOSILNICO BCS dobro ohranjeno in telico sivorjavo, 6 mesecev brejo, prodam. Presker, Braslovce 47.

KRMO (mavro) prodam. Ivan Jagodič, Prekopa 17, Vransko.

PSA čuvaja, starega 3 leta in peč PLAMEN na trdo gorivo prodam. Celje, Lokovec 10.

PRALNI stroj, hladilnik in moped na štiri prestave, vse v odličnem stanju prodam. Marija Sevshek, Celje, Prešernova 14.

FIAT 125 PZ letnik 1971, prodam ali zamenjam za ček ali manjše vozilo. Hrastnik, Trnovlje 195, telefon 224-46.

FIAT 750, letnik 1964, prodam za ček 6500 din. Celje, Dolarjeva 10.

FIAT 850, dobro ohranjen — STANDARD, letnik 69, prodam. Pavčnik, Celje, Ulica V. Prekomorske brigade 13.

SENO prodam. Jošt, Gotovlje 91, Zalec.

AVTO SKODA S 100 L, letnik 1970, dobro ohranjen, 67.000 km, garažiran, prodam. Milan Loštrek, telefon 224-82, Celje, Ljubljanska c. 22.

SPACEK, letnik 1964, prodam za 7000 din. Ogled sobota od 14.—18. ure, nedelja od 9.—12. ure. Branko Veber, Celjska 3, Zalec.

MOSKO športno kolo, CAMP šotor za 3 osebe in stroj za lakiranje, prodam. Ogled v Celestinovi 2 — tel. 217-63.

DOBER JABOLČNIK prodam. Poženel, Lisce 3, Celje. Večja količina!

HIŠO z gospodarskim poslopjem, 5 ha zemlje, v bližini Celja, prodam. Ponudbe pod »Sadjarstvo«.

FIAT 750 letnik 71, prevoženih 45.000 km, registriran do februarja 75 ugodno prodam. Stifter, Celje, Tkalska 5.

SIMCO 1000 GL, karambolirano prodam. Informacije: Točaj, Jankova 8 a, 63212, Vojnik — vsako popoldne.

7 KOMADOV salonitnih plošč, 125 x 92, ugodno prodam. Vprašati pri NIK konfekciji, Celje, Tomšičev trg 2.

ZASTAVO 750, letnik 1971, brezhiben, registriran do marca 1975, z novimi Michelin gumami, nujno prodam za 20.000 din. Marcen, Steklarna Hrastnik, telefon interno 56.

ENOSTANOVANJSKO komfortno, novejšo hišo, podkleteno, z garažo in vrtom, na lepi legi v okolici Celja, prodam. Informacije: Faigelj, Mariborska 142.

DVE lepi stavbni parceli v Zalcu naprodaj. Ponudbe pod oznako »Parcelae«.

SENO sladko, prodam. Vprašati pri Oovirk, Arja vas 13.

SREDNJE posestvo na lepi legi, blizu asfaltne ceste, prodam ali zamenjam za manjše posestvo ali hišo z vrtom. Karl Pogladič, Lemberg 6, Sirmec pri Vojniku.

PERUTNINARJI pozor! Enodnevne hibridne piščance najnovejših pasem Hisex in Prelux-bro, dobite vsak teden v valilnici Dobrave, Zg. Roje, Sempeter. Pošljamo tudi po železnici.

FIAT 1300, vozen, registriran, prodam ugodno pod ceno, delno tudi na ček. Stropnik, Celje, Babno 31.

FIAT 850, po generaciji, 1967, ugodno prodam. Emil Lončar, Zg. Hudinja 67.

PODSTRESJE, lahko za preureditev stanovanja, v bližini mesta prodam. Ogled po 16. uri. Naslov dobite v trafiki nasproti glavne avtobusne postaje.

DVE KRAVI visoko breji, dobri mlekarici, prodam. Ogled vsak dan od 4. ure dalje. Martin Cater, Zdobrova 84/a.

PSICKO — nemško ovčarico, staro 2 meseca, ugodno prodam. Jazbec, Velika Pirešnica 1, Zalec.

MANJSE posestvo 3 ha 7 a, na lepi sončni legi: njive, travnik, sadovnjak ter parcelo primerno za vinograd, prodam. Alojzija Znidaršič, Okrog 1, Ponikva. Informacije vsak dan pri Vinku Kukoviču, Medlog 15, Celje.

NEMŠKE OVČARJE čistokrvne z rodovnikom, prodam. Anton Praznik, Šlandrova 1/a Soštanj (pod gradom).

M Z es 175/2 cm, zamenjam za moped — štiri brzine. Božo Pasarič, Podgorje 21, Sentjur.

ENODRUŽINSKO starejšo hišo (voda, elektrika) možno za obrt, prodam. Vojnik 31.

DKW F-12 in SIMCO 1000 GLS, prodam. Kokot, Zelenica 1, Celje, telefon 217-42.

POLOVICO enonadstropne hiše: dve dvosobni stanovanji (zasedeni), v strogem centru Celja prodam. Možnost zamenjave stanovanja. Ponudbe »Centra«.

SPALNICO kompletno, z otroško posteljico, malo rabljeno, ugodno prodam. Silvo Vranešič, Grušovijske 20, Sempeter.

FIAT 750 odlično ohranjen, montažno garažo 2 x 4, lepo urejeno, prodam. Dogovor na domu. Vprašajte v gostilni Zidanšek, nasproti Plinarne, Celje, Bežigrajska.

ZA L-4 (katrca) prodam razne vrste rezervnih delov. Dobite po 15. uri pri: Gusti Kovačič, Arja vas n. hiša, Petrovče.

SLADKO krmo proda Jože Kolar, Celje, Ljubljanska 10/III.

HIŠO-DVOJCEK z velikim vrtom, lepa sončna lega, v Celju, prodam. Informacije na telefon 215-73 ali 217-63.

DOBRO mlado, težko kravo prodam. Ignac Fijavž, Lopa 4, Frankolovo.

BOJLERJA — 80 in 8 l., raztegljivo mizo s stoli in 4 okna, prodam. Leopold Zaveršnik, Kotnikova 8, Seice, Celje.

SEMENSKI krompir, cvetnik, izbran za seme in enosno prikolico, novo, nosilnost 2 toni, prodam. Franc Ravnak, Arclin 7 a.

OSTRESJE 3 leta staro, primerno za hišo, prodam po ugodni ceni in enofazni malo rabljen hidrofor. Ivan Gobec, Završe 11 a, Grobelno.

TELICO sivorjavo, brejo 5 mesecev in telico frizijko, staro 4 mesece, prodam. Ernest Dobrave, Zg. Roje, Sempeter.

NEDOGRAJENO HIŠO na lepi sončni legi v Debru pri Laškem, prodam. Informacije nudi: Ivan Medved, Debro 26, Laško.

KOMPLETNO HIŠO, takoj vseljivo, centralna kurjava, telefon, prodam; ali dam v najem za več let. Ponudbe pod »Takoj vseljivaa«.

VELIKO SVEDSKO kuhinjo, prodam za 2500 din. Skale, Malgajeva 10.

DNEVNO SOBO prodam za 3500 din. Skale, Malgajeva 10.

NOVO dvostanovanjsko hišo v Celju na Polulah, prodam. Ponudbe pošljite pod »Takoj«.

ZAGO venecijanko prodam po ugodni ceni. Jože Krivec, Rečica 26, Laško.

FIAT 750 neregistriran, prodam za 5000 din. Milan Feldin, Zagrad 14, Celje.

KOTNI TV bar (mahagonij) in klubsko mizico, prodam. Koklič, Bratov Vošnjakov 52.

JUNCA pšenične barve 300 kg, rezan in sposoben za plemo in večjo količino jabolčnika iz izbranih jabolk, prodam po ugodni ceni. Interesenti, prihitite, sedaj je priložnost! Ivan Pušnik, Glinsko 3, Ljubecna pri Skofji vasi.

PSA volčjaka, mladega, odličnega čuvaja, prodam. Ivan Dečman, Vinski vrh 4, pri Šmarju.

OSEBNI AVTO SKODA MB 1000, letnik 1967, prodam Marko Klanfar, Celje, Podgorje 54.

BARAKO, podpornike in deske sfosne prodam. Celje Cesta na Ostrožno 55.

KUPIM

DVIGALO-kozelec, rabljen, mešalec 100 l, kupim. Javite na naslov: Anton Zagar, Gorenja vas pri Preboldu.

ENODRUŽINSKO, dobro ohranjeno, sodobno urejeno hišo — manjšo, v Celju, Velenju, Zalcu ali Sempetru, kupim. Ponudbe z opisom in ceno pošljite na naslov: Boc — 63311, Sempeter.

GRADBENO parcelo v bližini Celja, največ do pet arov, kupim. Stefan K. Golovec 2, Celje.

PARCELO ali vinograd do 6 arov, na lepi legi, z dostopom z avtom, do 40 km oddaljeno iz Celja, kupim. K. Ana, Na Golovcu 2, Celje.

MANJŠO hišo z do 1 ha zemljišča, v bližini prometne ceste, kupim. Anton Daničič, Brodnice 12, Rimske Toplice.

STANOVANJA

OPREMLJENO sobo v centru Celja oddam solidnemu — urejenemu moškemu, ali dijaku, s 1. majem. Ponudbe pošljite na oglasni oddelek pod »Brez obiskov«.

PRAZNO sobo v Celju ali bližnji okolici išče miroljubna ženska. Cenjene ponudbe pod oznako »Cimpreja«.

KOMFORTNO dvosobno stanovanje z balkonom, del vrta, po želji, garaža — oddam zakoncem srednjih let, za pomoč v hiši in vrtu. Celje, Plečnikova 10.

SOBO oddam dvema dekletoma ali zakoncem brez otrok, souporaba kopalnice, klet, garaža. Ponudbe pod »Takoj«.

DVOSOBNO stanovanje v Mariboru s centralno kurjavo menjam za enako v Celju. Ogled mogoč v soboto od 15.30 in v nedeljo. Majda Bučar, Cesta XIV. divizije 5, Maribor.

VEČJO prazno sobo v Celju ali bližnji okolici potrebujem. Ponudbe pod »1946«.

KOMFORTNO dvoipolno stanovanje v bloku na Dečkovi cesti, zamenjam za enako ali samo dvosobno (lahko v stari hiši) v centru mesta. Ponudbe pod »Aprile«.

OPREMLJENO sobo v Celju za dobo dveh mesecev iščem nujno. Plačam 50.000 mesečno. Ponudbe na oglasni odelok pod »April-Maja«.

STAREJŠA žena išče sobo v Celju. Ponudbe pod »Samaa«.

STAREJŠA žena z 19 letno hčerko išče manjše stanovanje, prazno ali opremljeno, lahko tudi samo soba v Celju. Ponudbe pod »Mirna in zanesljivaa«.

ZAPOSLOITEV

CISTIT grem na dom. Ponudbe pod »2 x tedensko«.

HONORARNO zaposlitev — kakršnokoli, sprejem. Najraje v šiviljstvu. Ponudbe pod »Dijakinjaa«.

ZELIM menjati službo in se zaposliti v Celju, na delovno mesto materialnega knjigovodje, z 10-letno prakso in delu na blagajni z 2-letno prakso. Ponudbe pod »Starši v Celju«.

TAKOJ zaposlim 3 delavce v tesarski stroki. Plača po dogovoru. Tesarstvo, Herman, Hrastnik, Celje, Dolarjeva 10.

KV pomočnika in učence sprejem. Dragotin Pirih, Avtoličarstvo, Zalec, Savinjska 49.

POSTENO delce s kmetov, zaposlim v gospodinjstvu v Ljubljani. Nudim hrano in sobo zastoj, socialno zavarovanje, dobro plačo, kakor tudi možnost nadaljnega šolarja. Nudim tudi ostale dobre pogoje. Pišite na naslov: Turk: Trg OF 14, 61000 Ljubljana.

RAZNO

IŠCEM mlade, skromne, poštene, mirne zakonce, ki imajo veselje z manjšim posestvom. Navesti tudi starost, ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »Mladia«.

VDOVEC želi spoznati žensko, pošteno, pridno, vaje no kmečkih del. Ločenke izključene. Ponudbe pod oznako »Razumevanje«.

ANTON BELEJ, Dobletna 10, Laško, preklicujem neresnične besede, ki sem jih izrekel proti Mariji Slapšak, Dobletna 3, Laško in se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe.

IZBRANA ZA VAŠ OKUS KAVA

ZA DVA DINARJA „MUS'KE“

Dandanes glasbeni avtomati niso več nobena redkost. Skoraj vsaka gostilna ima svoj juke-boks, svoj orkester ali vsaj svojega harmonikarja. Toda včasih ni bilo tako. Orkestro, skupin, celo harmonikarjev je manjkalo, ljudje pa so si prav tako kot danes, ali še bolj, želeli zabave, glasbe, plesa.

V Šuhljevi gostilni nedaleč od Laškega takšnih težav niso imeli. Že leta 1907 se je njihova gostilna dičila s pravim, pravicnim, glasbenim avtomatom. Njihovo lajno je izdelalo Sacksovo podjetje. Poleg lajne so Šuhljevi kupili tudi dva glasbena valja, na katerih je z žeblički in žicami »napisanih« 16 melodij. Gostje so najraje poslušali

Radetski marš, Straussove valčke, pa Hej, Slovani in prej je imela Šuhljeva lajna bore malo počitka. Le med prvo svetovno vojno, ko so Puhljevi zidali svojo gostilno, je bila brez dela, pa še takrat so jo domači radi navljali. Pravijo, da tudi danes ni dneva, da je ne bi navljali. Lajna je sicer že stara, kraguljčki že nekam žalostno zvončkljajo, strune so razglašene, a vendar se da še vedno razbrati tiste lepe melodije.

Mnogo lepših spominov je vezanih na staro lajno. Najlepši segajo v dni po II. svetovni vojni, ko je bilo v Laškem veliko pacientov. Ti so vsak večer prihajali v Puhljevo gostilno, ki so jo poime-

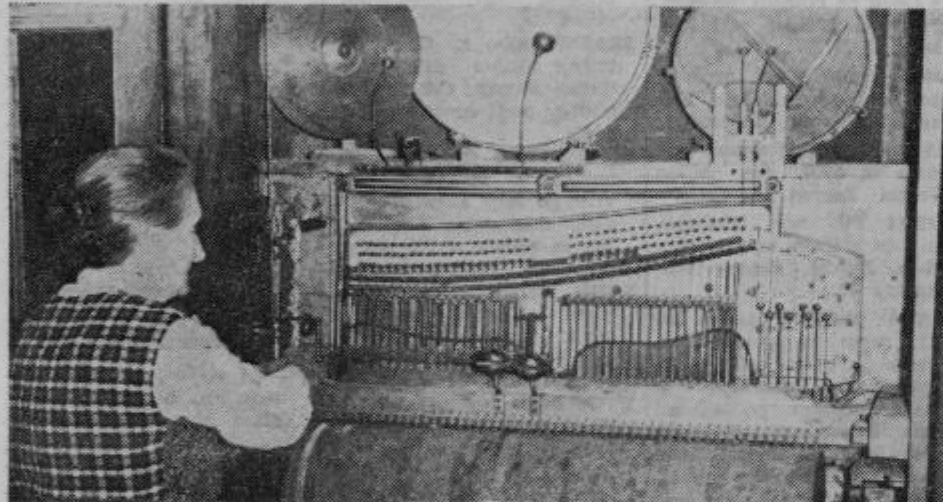
novali kar »gostilna za dva din mus'ke«. Lajna je namreč igrala le, če si jo nakrmiti z dvema dinarjema. Spomini segajo še dlje nazaj. Celo v čas, ko je lajna še vsa nova in bleščeča veselo igrala po cele noči. Nekoč so v njej našli cel zlatnik. Eden od gostov je bil tako navdušen nad njenimi melodijami, da je ob pomanjkanju drobiža vanjo vrgel kar zlatnik in ni mu bilo žal.

Lajna je danes sicer stara in poškodovana. Lepo risbo na pročelju je že nagrizel zob časa, čudovito siiko nad valji je zamenjalo ogledalo, a lajna je ostala. In če bi jo tudi sami radi slišali, obiščite Šuhljeve, radi vam jo bodo navili. B. S.

DISALO BO — V Šempetru so minuli teden zaključili začetni kuharski tečaj, ki ga je organizirala Delavska univerza iz Celja. Tečaj je obiskovalo 14 deklet in mladih žena, vodila pa ga je Alojzija Šepc iz Zalca. Mlade kuharice so spoznale okrog 80 preizkušenih receptov, po katerih so tudi kuhale in pekle slaščice.

Foto: Tone Tavčar

Ljubezen po svetu

OBREZANI PEULI

V jugovzhodnem Senegalu živijo Peuli, ki v času odrasčanja doživljajo hude telesne muke.

Plemje Peul je znano po tem, da vaški čarovniki, ki so hkrati tudi kirurgi, obredniki, obrežejo dekleta kot fante. Dekletom izrežejo klitoris, fante pa obrežejo le na pol, tako da kožica, perpuccij imenovana, ostane na polovici prirasla, druga polovica pa visi proč in počasi otrdi kot vsako ranjeno tkivo.

Zakaj vse to? Kdo ve, od kod Peulom običaj, da obrežejo dekleta? Peuli med drugim niso edini, ki to počnejo. Takih ljudstev je še več v Oceaniji in Južni Ameriki. Vzrok za obrezovanje deklet ni čisto pojasnjen, znane pa so posledice. Ko je ob klitoris, postane ženska manj odzivna, zato so Peuli ženske znane po tem, da jih je težko zadovoljiti. In še nekaj je znano. Nobeni Peulki ne bo prišlo na misel, da bi se spela s tujcem, kajti domači fantje in mošje so jim komaj dovolj dobri.

Od kod Peulom sloves dobrih ljubimcev? Zaradi obrezanosti na pol. Vsak Peul namreč nosi zaradi na pol obrezanega perpuccija neke vrste dodatno kožno grčo, ki sicer prestavlja velik kup te-

žav pri združitvi, je pa kot dražljivi dodatek, ki ga moški nikoli ne more zgubiti ali pozabiti, nadvse dobrodošel ženskam med ljubzensko igro.

In zdaj smo menda prišli do polovičnega pojasnila. Pe-

uli so obrezali svoje ženske, da bi ne uhajale z drugimi moškimi. Da pa res ne bi uhajale, so morali nekaj storiti tudi s seboj, kar jih ločuje od drugih, saj pravijo sosedna plemena — Peul ima dva.

Zgodbe o živalih

SPOROČITE ZGODBO

V Novem tedniku smo se odločili na tej strani odpreti novo zanimivo rubriko »Zgodbe o živalih«. Seveda računamo na sodelovanje naših bralcev, ki naj nam napišejo kakšno doživetje z domačimi in divjimi živalmi, ki jih je presenetilo, ki vam je dalo misliti in ki vam je odkrilo doslej neznano skladje ter uravnanost v naravi. Ljudje, ki ljubijo živali, so navadno dobri ljudje in dostikrat so spoznali, da so živali lahko bolj predane, bolj zveste, kot so ljudje. O tem nam pišite. In za začetek ena takšna zgodba:

MUCINO MATERINSTVO

Pred dolgimi leti smo bili ob hišno mucu. Nekaj jo je vzelo. Morda starost, morda lisica. Da bi se potolažil nad izgubo, mi je sosedja obljubila mlado, ki je bila skoraj takšna kot izginula. Tako je tudi bilo. Šel sem po mlado mucu, jo zapri v škatljo za čevlje in jo prinesel domov. Toda muca je jokala okoli hiše in ker sosedje niso da-

leč, je stara mačka slišala mjavkanje svojega mladička. Prišla je ponj in ga odpeljala nazaj v gnezdo, oziroma k sosedu, kjer sem mlado mucu dobil. Toda ponovna žalost nad izgubo tudi tega mladiča se je kmalu sprevrnila v presenečenje. Stara mačka, ki je prišla po svoje mladiča, je vse pogosteje

prihajala k nam, ostajala po ves dan, okier ni spila postala naša in ni več hodila k sosedom k svoji prajni hiši. Ko da je prišla si žiti namesto svoje mladičke. Na sliki je ena od potomčec, o kateri je tekla sedita v današnji zgodbi. I je v družbi s kuncem. J K Laško

HUMOR

On svoji izvoljenki:
»Ali veš, da je tale tunel, skozi katerega smo se ravnokar peljali, stal dvajset milijonov nemških mark, da vlak skozenj vozi pol ure in da so ga gradili pet let?«

Ona, ki se med tem poravnava krilo in zapenja bluzo:

»Nisem vedela, mislim pa, da je tunel vreden svojega denarja.«

Ona tuli kot pretepen kuža:

»Saj veš, vzela si me samo zaradi tiste peščice denarja, ki sem ga imela...!«

On prizadeto in očita-joče:

»Ni res! Vzel bi te tudi, če bi ga imela na kupe!«

On in ona gresta na ples. Medtem ko sta

plesala, je zmanjkalo elektrike. Majčkeno sta se zmedla in čez čas, ko so se luči spet prižgale, je on ves razgret šepetal svoji izvoljenki na uho:

»Če bi bil vedel, da tako dolgo ne bo luči, bi si privoščil pošten sprehod po tvojih obli-
nah.«

Ona pa presenečeno:
»Moj bog, kaj nisi bil ti?!«